

VOORBEREID OP DE KOMST VAN CHRISTUS

1ste VIERTAL PREKEN

Door

THOMAS BOSTON

Thomas Boston Sr. geboren Duns, 17 maart 1676;
bevestigd als predikant 21 september 1699 te Simprin; 1 mei 1707 te Ettrick;
overleden aldaar 20 mei 1732.

STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELBURG
2002

INHOUD

1° PREEK

Bede om behoud van de ziel

"Raap mijn ziel niet weg met de zondaren", Ps. 26:9

2° PREEK

ZWARE TIJDEN IN DE LAATSTE DAGEN

"Weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden." 2 Tim. 3:1

3° PREEK

EEN PLECHTIGE VERKLARING DAT DE TIJD EENS EINDIGEN ZAL

Nieuwjaarspreek

En hij zwoer bij Dien, Die leeft in alle eeuwigheid, Die de hemel geschapen heeft en hetgeen daarin is, en de aarde en hetgeen daarin is, en de zee en hetgeen daarin is, dat daar geen tijd meer zal zijn. Maar in de dagen der stem des zevenden engels, wanneer hij bazuinen zal, zo zal de verborgenheid vervuld worden. Openb. 10:6, 7.

4° PREEK. Een goede voorbereiding

Gij dan, zijt ook bereid, want in welke ure gij het niet meent, zal de Zoon des mensen komen. Lukas 12:40.

1STE PREEK
Bede om behoud van de ziel

"Raap mijn ziel niet weg met de zondaren", Ps. 26:9

Al wie *de leer van de toekomstige wereld* gelooft en beschouwt, moet als vanzelf tot de conclusie komen, om aan de ene kant met huivering te zien op de staat waarin de goddelozen daar zullen zijn en aan de andere kant met verlangen uit te zien naar de gelukzalige staat van de vromen. Wie hun beider toestand beschouwt, zal niet kunnen nalaten met de psalmist uit te roepen: ***"Raap mijn ziel niet weg met de zondaren."*** Wij zullen eerst enkele opmerkingen maken.

1. In de tekst wordt uitgegaan van de waarheid dat de zielen der mensen door de dood zullen verzameld worden in twee soorten, goddelozen en rechtvaardigen. Er is in deze wereld een gemengde menigte van goeden en kwaden gelijk koren en kaf op één dorsvloer of zoals vissen in één net. Maar zij zullen in de toekomstige wereld gescheiden worden, sommigen in een gelukkig en anderen in een ellendig gezelschap, een ieder bij die van zijn eigen soort.
2. Er ligt in de woorden een uitdrukking van huivering ten opzichte van de vergadering der zondaren in de toekomstige wereld. De psalmist zegt: *Heere, raap mijn ziel niet weg met hun zielen; wanneer ik van hier vertrek, laat mij dan niet mijn verblijf bij hen hebben; laat mij niet in hun gezelschap, staat en toestand zijn wanneer ik door de poort des doods zal heengaan.*
3. Er is verband aan te wijzen tussen deze woorden van David en wat er aan voorafgaat. Zijn gebed komt hier voor als een terugslag op de gesteldheid van zijn ziel en van zijn weg die hij in deze wereld gekozen had. Zijn consciëntie getuigt van zijn afkeer van het gezelschap der zondaren. Hij had in de verzen 4 en 5 gezegd: "Ik zit niet bij ijdele liederen en met bedekte liederen ga ik niet om. Ik haat de vergadering der boosdoeners en bij de goddelozen zit ik niet." Hij getuigt daarentegen van zijn liefde en verlangen naar de tegenwoordigheid van God en van de gemeente der heiligen, want in vers 8 zegt hij: "Heere, ik heb lief de woning Uwer huizes en de plaats des tabernakels Uwer eer." Daarna bidt hij met hoop: "Raap mijn ziel niet weg met de zondaren." Hij zegt daarmee als het ware: Ik heb geen vermaak in het gezelschap van onheilige zondaren op aarde; het is een last voor mij in deze wereld; laat mij niet met hen opgesloten worden in de toekomstige wereld. Mijn ziel heeft Uw huis lief; laat mij niet met de zondaren voor eeuwig uitgesloten worden van Uw tegenwoordigheid.

In de tekstwoorden ligt deze leer duidelijk opgesloten:

Nu is het de tijd dat mensen bezorgd en werkzaam moeten zijn dat hun ziel niet met de zondaren weggeraapt wordt naar de eeuwigheid.

In de verhandeling van deze leer zullen wij eerst twee vragen beantwoorden.

- I. Welke zaken liggen in de tekst vervat?
- II. Wie zijn de zondaren van welke onze zielen moeten huiveren bij de gedachte met hen weggeraapt te worden naar de eeuwigheid?

I. Wij zullen ten eerste enkele zaken beschouwen welke in onze tekst opgesloten liggen.

1. *De zielen der mensen die in deze wereld leven zijn een gemengd gezelschap, heiligen en zondaren.* Zij wonen in dezelfde plaats, onder gelijke uitwendige omstandigheden, het is een gemengde hoop. Onkruid en tarwe staan op één veld; koren en kaf op één vloer; goede en kwade vissen in één net; schapen en bokken in één kudde; Cham in de ark en Judas in Christus' gezelschap; onheilige huichelaars met oprechte christenen in één zichtbare kerk.

Dat het gezelschap gemengd is heeft een drievoudige uitwerking.

- (1) Het houdt beide partijen onrustig; zij voelen zich bij elkander niet op hun gemak. De heiligen zijn onrustig bij de ontmoeting met zondaren en zondaren in tegenwoordigheid van heiligen, want de rechtvaardigen zijn een doorn in hun oog. De onheiligen zien Gods volk met tegenzin in hun omgeving en Gods volk zou dikwijls gaarne uit het midden van de goddelozen vertrekken. Hun beginselen, doel en wijze van leven zijn met elkaar in strijd en zij kunnen zich evenmin verenigen als ijzer met leem.
- (2) Zij zijn een belemmering voor elkander; en of de wereld maatschappelijk goed is of kwaad, zij kunnen het niet eens worden. Het is in dit geval met de wereld als met de gelovige in wie een mengsel van vlees en geest woont. De omgang met zondaren besmet dikwijls de heiligen, want de wereld leidt hen in strikken en verzoeking. Door een weinig toe te geven worden ze besmet en zo komen zij dikwijls treurende uit hun gezelschap zoals Petrus uit des hogepriesters zaal. Daar staat tegenover dat heiligen soms nuttig zijn voor zondaren door hen af te brengen van verkeerde wegen. En zelfs waar dat niet bereikt wordt kan het optreden en spreken van des Heeren kinderen oorzaak zijn dat temidden van een werelds gezelschap een bepaalde uitwendige orde bewaard wordt, vergeleken met wat het zou zijn zo alles gelijk ware of wanneer er geen rechtvaardigen in de wereld waren om een goed voorbeeld te geven. "Laat uw licht also schijnen voor de mensen dat zij uwe goede werken mogen zien en uw Vader Die in de hemelen is, verheerlijken," Matth. 5:16. Of dat zij zijn als "het zout der aarde," Matth. 5:13 hetwelk dient om verrotting en bederf te weren.
- (3) Er is ook een algemene beschikking der Voorzienigheid in de wereld. Soms is het mooi stil weer, soms is het stormachtig. Soms worden algemene zegeningen uitgedeeld, soms algemene straffen. Want God heeft Zijn vrienden en Zijn vijanden allen in hetzelfde gezelschap. In de maatschappij worden tekenen van Gods goedheid gezien terwille van de rechtvaardigen en tekenen van Zijn toorn terwille van de goddelozen.

2. *De zielen der mensen zullen in de toekomstige wereld ordelijk gedeeld worden in twee groepen overeenkomstig hun verschillende natuur en gesteldheid, heiligen en zondaren, die twee afzonderlijke gezelschappen zullen uit maken.* Hierin zijn twee dingen begrepen.

- (1.) Er zal een afscheiding zijn van de soorten, welke niet bij elkaar passen, hoewel ze op aarde vermengd waren. "Wiens wan in Zijn hand is en Hij zal Zijn dorsvloer doorzuiveren en Zijn tarwe in Zijn schuur samenbrengen en zal het kaf met onuitblusselijk vuur verbranden," Matth. 3:12. De goeden en de kwaden zullen daar van elkander gescheiden worden hoewel zij op aarde naast elkaar leefden. Zij zullen niet langer één gezelschap uitmaken zoals ze op aarde waren. De scheiding zal volkomen zijn; er zal niet één bok tussen de schapen of één schaap tussen de bokken gelaten worden. "Daarom zullen de goddelozen niet bestaan in het gericht

noch de zondaars in de vergadering der rechtvaardigen, Ps. 1:5. Welke vermenging er ook op aarde mag zijn, er zal daar een totale scheiding wezen, hoewel in de tijd burgerlijke, kerkelijke of huiselijke banden onder hen mogen bestaan hebben. "Alsdan zullen er twee op de akker zijn; de een zal aangenomen en de ander zal verlaten worden. Daar zullen twee vrouwen malen in de molen; de een zal aangenomen en de ander zal verlaten worden," Matth. 24:40, 41.

- (2.) Er zal een verzameling zijn van de gescheiden partijen overeenkomstig de vergadering waarbij zij op aarde behoorden. Daardoor zullen zij gerangschikt worden naar hun eigen soort; heiligen bij heiligen en zondaren bij zondaren. Want er zullen twee, Maar dan ook maar twee gezelschappen in de toekomstige eeuw zijn, dat van Christus en dat van de duivel, de bundel der levenden en de bundel der doden. Op aarde worden velen verkeerd beoordeeld en krijgen verkeerde namen. Sommige van de bokken des duivels verschijnen in schaapsvacht en worden verkeerdelijk gehouden voor zulken die aan Christus toebehoren. Daarentegen worden sommige van Christus' schapen door de misdadige wereld gescholden voor bedrieglijke wolven, alsof ze aan de duivel toebehoorden. Maar van dat alles zal er niets in de toekomstige wereld zijn.

3. *De dood is de verzameltijd welke de psalmist in onze tekst op het oog heeft.* Er is in een andere zin ook een verzameltijd in dit leven, wanneer de dienaren uitgaan om verdwaalde schapen op te zoeken en te roepen. Maar de dood is Gods verzameltijd waarin Hij de zielen vergadert die Hem toebehoren, op dezelfde tijd als waarop de duivel de zijnen zal hebben. Zij gingen lange tijd samen, maar dan zullen zij gescheiden worden. De heiligen worden thuis gehaald tot de gemeente der heiligen en de zondaren tot de gemeente der zondaren. Zo betaamt het ons uit te roepen: "Raap mijn ziel niet weg met de zondaren." Wie hier ons volk zijn, Gods volk of des duivels, in de dood zullen onze zielen verzameld worden tot hen bij wie wij behoren.

4. *Het zal een vreeslijke ervaring zijn, in de toekomstige wereld bij de zondaren gerekend te worden.* De gedachte dat onze ziel daar met hen zal vergaderd worden mag het haar onzes hoofds ten berge doen rijzen. Velen vergaderen nu gaarne met zondaren, want daar is in hun ogen een vrolijk, opgewekt leven. En het is een pijn voor hen, op een sabbatdag met de heiligen voor God te verschijnen. Maar het zal een verschrikking voor hen zijn om eeuwig met de zondaren samen te moeten wezen.

- (1.) De heiligen hebben er een afschrik van zoals uit onze tekst blijkt. De gedachte van in het gezelschap der goddelozen in de toekomstige wereld neergestoten te worden, zou op zichzelf een hel zijn voor de Godzaligen. David huiverde nooit zó voor het gezelschap van de armen, de zieken, de vervolgd en dergelijke als voor het gezelschap der zondaren. Hij was tevreden om vergaderd te worden met heiligen in welke toestand zij ook verkeren mochten, maar hij zegt tot de Heere: "Raap mijn ziel niet weg met de zondaren."
- (2.) De goddelozen zelf hebben er een afschrik van. De goddeloze Bileam zei: "Mijn ziel sterve de dood der oprechten en mijn uiterste zij gelijk het zijne!" Num. 23:10. Hoewel zij tevreden zouden zijn op aarde met hen te leven en met hen samen te komen, zo geeft nochtans hun geweten getuigenis dat het vreeslijk zou zijn in de dood met de goddelozen weggeraapt te worden. Zij zouden met zondaars willen leven, maar zij zouden met heiligen willen sterven. Nu, dit is een arme, onredelijke, misleidende gedachte. Ik geloof, dat indien dronkaards, onreine mensen, spotters met de godsdienst die zich in elkanders gezelschap vermaken, evenals Bésazar de vingers van een hand op de muur zouden zien, schrijvende

dat dit het voornemen Gods was dat zij met elkander weggeraapt zouden worden naar de toekomstige wereld, zij verslagen zouden zijn en zouden bezwijmen van schrik en ontzetting, denkende: O, zal mijn ziel weggeraapt worden met dronkaards, onreinen, spotters, ja met zondaren!

Daarom moeten allen terugdeinzen van in de tijd op de weg der zondaren te staan en met hen samen te komen, daar toch allen verschrikken bij de gedachte met hen in de toekomstige wereld vergaderd te worden. Want het is een ongerijmde gedachte, te menen dat gij zult leven met de zondaren en zult sterven met de heiligen. Bileam wilde deze tegenstrijdige gedachten met elkander verzoenen, maar hij heeft bevonden dat het onmogelijk was. "Wee hun! want zij zijn door de verleiding van het loon Bileams heengestort," Judas 11.

II.

Ik zal nu aantonen wie de zondaren zijn van welke wij huiveren moeten bij de gedachte met hen weggeraapt te worden naar de eeuwigheid.

Alle mensen in deze wereld zijn volstrekt beschouwd zondaren, zoals David zelf was. "Voorwaar, daar is geen mens rechtvaardig op aarde die goed doet en niet zondigt," Pred. 7:20. Maar sommigen zijn zondaren in vergelijking met anderen die rechtvaardig zijn. Zij zijn moedwillige zondaren, zoals het woord in de tekst eigenlijk betekent. Daarom worden zij ingedeeld bij de tollenaars, een zeer hatelijk volk onder de Joden. "Waarom eet uw Meester met de tollenaars en zondaren?" Matth. 9:11.

Nu zondaren, moedwillige zondaren in de schriftuurlijke zin van het woord zijn alle onrechtvaardige mensen, zoals blijkt uit de tegenstelling gelijk wij die vinden in Ps. 1:5, "Daarom zullen de goddelozen niet bestaan in het gericht noch de zondaars in de vergadering der rechtvaardigen." En wij lezen: "Het kwaad zal de zondaars vervolgen; maar den rechtvaardige zal men goed vergelden," Spr. 13:21. Hij die niet rechtvaardig is, is in schriftuurlijke zin een zondaar, een hatelijk zondaar.

1. Alle mensen die niet gerechtvaardigd zijn, die zijn zondaars. Want zij zijn onrechtvaardig voor God als zijnde zonder een toegerekende rechtvaardigheid. Daar ongelovigen niet gerechtvaardigd zijn, wat ook hun levenswijze mag wezen, zijn zij zulke zondaars. Zij wandelen zonder kleed voor God en hun schande is niet bedekt.
2. Alle onbekeerde, ongeheiligde, onwedergeboren mensen zijn zondaars. Zij zijn niet rechtvaardig daar zij geen ingestorte rechtvaardigheid bezitten. Zij zijn niet tot God teruggebracht, maar zij zwerven in hun loop van Hem af. De onheilige gesteldheid van hun geest blijft; hun natuur is niet veranderd.
Zo zijn alle natuurlijke mensen zondaars. Hun staat in de toekomstige wereld zal vreeslijk zij , wat hun houding en weg op aarde ook mag geweest zijn. Wij kunnen ze in vier soorten onderscheiden.
 - (1) Er zijn grof onwetende mensen die onwetende zijn van de grondslagen der christelijke godsdienst of die er geen belang in stellen. Dezen kunnen niet anders dan zondaars zijn want al is hun wandel voor het oog van mensen ingetogen, toch zijn zij ergerlijke zondaren in het oog van God daar zij in duisternis leven. "Indien uw oog boos is zo zal geheel uw lichaam duister zijn. Indien dan het licht dat in u is duisternis is, hoe groot zal de duisternis zelve zijn!" Matth. 6:23, Ellendig zullen zij zijn wier zielen met hen weggeraapt worden naar de eeuwigheid. "Want het is geen volk van enig verstand", daarom zal Hij Die het gemaakt heeft Zich

over hetzelfde niet ontfermen en Die het geformeerd heeft zal aan hetzelfde geen genade bewijzen," Jes. 27:11.

- (2) Ook zijn er onheiligen die de losse teugel geven aan hun begeerlijkheden in de besmetting van de uitwendige mens. Onder hen zijn goddeloze vloekers die hun mond tegen de hemel zetten en door God niet onschuldig zullen gehouden worden. Wij vinden onder hen hoereerders en overspelers die door God zullen geoordeeld worden. Er zijn mensen die spotten met Godzaligheid, lasteraars en die de oprechten tegenstaan. In één woord allen die los en onheilig in hun leven zijn. Dezen zijn zondaars met een getuige. Wee over hen wier zielen met hen zullen weggeraapt worden naar de toekomstige wereld. "De werken des vleses nu zijn openbaar; welke zijn overspel, hoererij, onreinheid, ontuchtigheid, afgoderij, venijngeving, vijandschappen, twisten, afgunstigheden, toorn, gekijf, tweedracht, ketterijen, nijd, moord, dronkenschappen, brasserijen en dergelijke van dewelke ik u te voren zeg gelijk ik ook tevoren gezegd heb, dat die zulke dingen doen, het koninkrijk Gods niet zullen beërven," Gal. 5:19-21. Maar dit oordeel zal over hen komen: "Maar deze Mijn vijanden die niet hebben gewild dat Ik over hen Koning zou zijn, brengt ze hier en slaat ze hier voor Mij dood," Lukas 19:27.
- (3) Onder hen bevinden zich ook bloot zedelijke mensen, die zichzelf tevreden stellen met zedelijke deugden in gehoorzaamheid aan het laatste gedeelte van de tweede tafel der zedelijke wet, maar de plichten der godsdienst jegens God nalaten. Zij zijn rechtvaardig en eerlijk in hun omgang met mensen maar zij voldoen niet aan de plichten die zij aan God verschuldigd zijn. Dezen zijn ook zondaars en ellendig zal het lot zijn van hen wier ziel met hen zal worden weggeraapt naar de eeuwigheid. "Want Ik zeg u, tenzij uw gerechtigheid overvloediger zij dan der schriftgeleerden en der farizeeërs, dat gij in het koninkrijk der hemelen geenszins zult ingaan," Matth. 5:20. Zij zoeken Gods aangezicht niet en zij willen er liefst voor verborgen zijn.
- (4) Dan zijn er onder hen ook vormelijke mensen die een gedaante van Godzaligheid hebben in een belijdenis van godsdienst en in het volbrengen van daden die de godsdienst voorschrijft, Maar vreemdelingen zijn van de ware godsdienst. In 2 Tim. 3 :5 lezen wij van de zulken: "Hebbende een gedaante van Godzaligheid maar die de kracht derzelve verloochend hebben. Heb ook een afkeer van dezen." Sommigen van hen zijn grove huichelaars die hun belijdenis van de godsdienst bekladden met een slordige wandel in zaken van de tweede tafel: "Wee u gij schriftgeleerden en farizeeërs, gij geveinsden! Want gij vertient de munt en de dille en de komijn en gij laat na het zwaarste der wet namelijk het oordeel en de barmhartigheid en het geloof," Matth. 23:23. Anderen zijn bedekte huichelaars, wier uitwendige wandel onberispelijk is maar zij zijn vreemdelingen van hartewerk, het geheime deel van het christelijk leven, en zij onderhouden altijd een of andere beminde lust. "Maar hij treurig geworden zijnde over dat woord ging bedroefd weg, want hij had vele goederen," Markus 10:22. Dezen zijn ook zondaars en wee over hen wier zielen met hen zullen worden weggeraapt naar de eeuwigheid. "Maar die zich neigen tot hun kromme wegen, die zal de Heere weg doen gaan met de werkers der ongerechtigheid," Ps. 125:5. "En zal hem afscheiden en zijn deel zetten met de geveinsden; daar zal weinig zijn en knersing der tanden," Matth. 24:51.

Nu, al deze zijn zondaars, hatelijke zondaars, die indien zij zo willen voortgaan, zeker zullen verloren gaan. Zij worden terecht zondaars genoemd in tegenstelling met de heiligen. Wij zullen daarvoor enkele bewijzen bijbrengen.

1. *Zij allen missen totaal het doel waarnaar mensen behoren te staan.* Het woord waardoor de Heilige Geest de zonde aanduidt, betekent feitelijk, ons af te wenden van het doel waarnaar wij moeten staan. Het doelwit waarnaar alle mensen verplicht zijn te streven is de eer van God. Dat is het voorname oogmerk hetwelk alle mensen behoren te zoeken. "Hetzij dan dat gijlieden eet, hetzij dat gij drinkt, hetzij dat gij iets anders doet, doet het alles ter ere Gods," 1 Kor. 10:31. De heiligen die met God in Christus verzoend zijn, jagen daarnaar, hoewel niet volmaakt. "Niet dat ik het alrede gekregen heb of alrede volmaakt ben, maar ik jaag er naar of ik het ook grijpen mocht, waartoe ik van Christus Jezus ook gegrepen ben," Filipp. 3:12. Zij leven tot de eer van God, hun Schepper en Verlosser. Maar alle natuurlijke mensen missen dit totaal. Zij zijn opgesloten in de cirkel van hun eigen ik. Zij leven zichzelf en niet Gode. Hun begeerlijkheden, zedelijkheid en godsdienst lopen alle uit in de dode zee van hun eigen ik. Zij vormen tezamen een vergadering van liefhebbers van zichzelf, van zelfzoekers en zelfbehagers. "Want zij zoeken allen het hunne, niet hetgeen van Christus Jezus is," Filipp. 2:21. Nu, omdat zij en hun weg niet op God gericht zijn, zullen zij omkomen. "Want de Heere kent de weg der rechtvaardigen, maar de weg der goddelozen zal vergaan," Ps. 1:6. Hun omzwerven en dwalen zal eindigen in hun val in de put.
2. *Zij allen zijn voor de Heere des doods schuldig.* "Dewelken daar zij het recht Gods weten, namelijk dat degenen die zulke dingen doen, des doods waardig zijn," Rom. 1:32. Het vonnis des doods is tegen hen van kracht geworden en zij zijn zonen des doods. De vloek van de verbroken wet ligt op hen en levert hen over aan de wraakvorderende toorn van God. Maar zo is het niet met de heiligen. Ofschoon zij niet zonder zonde zijn, evenwel zijn zij verlost van de schuld die zij betalen moesten aan de vertoornde God. Zij zijn vrijgesproken in hun rechtvaardigmaking. "Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen maar naar de geest," Rom. 8:1. Maar natuurlijke mensen, wat ook het verschil in hun misdragingen mag zijn, zijn allen zondaars, door de wet veroordeelde schuldigen.
3. *Zij kunnen niets doen dan zonde.* "Allen zijn zij afgeweken, tezamen zijn zij onnut geworden, daar is niemand die goed doet, daar is ook niet tot één toe," Rom. 3:12. Het is waar, de heiligen zondigen in alles wat zij doen en toch doen zij waarlijk goede dingen die van God aangenomen worden. "Hun brandoffers en hun slachtoffers zullen aangenaam wezen op Mijn altaar," Jes. 56:7. De onvolmaaktheid die hun plichten aankleeft bederft hun verrichtingen niet geheel. "Want indien te voren de volvaardigheid des gemoeds daar is, zo is iemand aangenaam naar hetgeen hij heeft," 2 Kor. 8:12. Maar alle daden van natuurlijke mensen zijn zonde. Hun natuurlijke, burgerlijke en godsdienstige werken zijn niet anders dan kwaad. Hun hele leven is in een web van zonde geweven van het begin af tot het einde toe zonder een enkele draad van zuiverheid er in. Zo zijn zij zondaars in de meest eigenlijke betekenis van het woord.

Wij hebben gesproken over de verdorvenheid die het gehele wezen en alle daden van de natuurlijke mens besmet.

Vraag.

Nu kan hier de vraag gesteld worden *hoe wij dat bewijzen daar natuurlijke mensen daden doen die onweersprekelijk goed zijn.*

Opdat niemand zichzelf misleide zal ik aantonen dat door natuurlijke mensen nooit iets kan gedaan worden dat wezenlijk goed is.

1. Het beginsel waaruit zij werkzaam zijn, is geheel verkeerd. Zijzelf zijn geheel verdorven en bevlekt, en daarom moet hetzelfde gezegd worden van alles wat zij doen. Giet de beste wijn in een onrein glas, zo zal niemand hem willen aanzien. "Alle dingen zijn wel rein den reinen, maar den bevleekten en ongelovigen is geen ding rein, maar beide hun verstand en geweten zijn bevlekt," Tit. 1:15. Hun verdorven staat besmet hun plichten, maar hun plichten kunnen hun staat niet reinigen.
2. Het doelwit van de daden van natuurlijke mensen is geheel verkeerd. Zij zijn als een dienstknecht, zeer druk, maar inmiddels werkt hij voor zichzelf en niet voor zijn meester. "Toen gij vasttet en rouwklaagdet ... hebt gij Mij, Mij enigszins gevestigd?" Zach. 7:5.
3. Zij allen zondigen gewillig met hun gehele hart. Zo doen de heiligen niet. "Een iegelijk die uit God geboren is die doet de zonde niet," 1 Joh; 3:9. Hun hart is veranderd en vernieuwd. Zij hebben een beginsel in zich dat de neiging tot zonde wederstaat, zodat zij in het ergste geval slechts met een halve wil zondigen. "Want het vlees begeert tegen de geest en de geest tegen het vlees, en deze staan tegen elkander also dat gij niet doet hetgeen gij wildet." Maar natuurlijke mensen zijn geheel vlees, geheel verdorven zodat zij met volle zeilen op de zonde afstevenen. Het is waar, er kan in de onwedergeborene iets zijn wat de zonde tegenstaat, Maar hun worsteling is slechts in het vlees dat eensdeels de zonde begeert en anderdeels de straf vreest.
4. Alle zonden waaraan zij zich in de loop van hun leven schuldig gemaakt hebben wonen nog in hen. De zonden hebben nog volle heerschappij over hen en daarom blijft de schuld en besmetting op hen. Zo is het niet met de gelovigen. Zij hebben de oorlog aan de zonde verklaard en de heerschappij van de zonde is verbroken. De zonde in hen is als modder in een fontein maar in natuurlijke mensen is ze als modder in een poel. De zonde in de natuurlijke mens blijft op hem en verlaat hem nooit want zowel in de oorspronkelijke verdorvenheid als in de wandel kleeft ze hem aan. De heiligmaking door de Geest is vast aan de vergiffenis der zonde en de mens in zijn natuurstaat mist deze genaden. Ongeloof nagelt hen aan hun zonden vast. "Want indien gij niet gelooft dat Ik die ben, gij zult in uw zonden sterven," Joh. 8:24.
5. Zij zullen ook in de toekomstige wereld zondaars blijven. "De goddeloze zal heengedreven worden in zijn kwaad," Spr. 14:32. De gelovigen zullen volmaakt worden wanneer zij sterven. Dan zullen zij geen zondaars meer zijn. Maar zonde blijft in natuurlijke mensen wanneer zij sterven. Dan zal het vonnis uitgevoerd worden: "Die onrecht doet, dat hij nog onrecht doe; en die vuil is, dat hij nog vuil worde," Openb. 22:11. Zij zullen als onreinen uitgeworpen worden.

Wij zullen voortgaan en nog drie vragen stellen en beantwoorden.

- I. Wat is er voor een ziel aan verbonden met de zondaren weggeraapt te worden in de dood?

- II. Dragen wij bewijzen van zorg voor onze ziel door het ernstige gebed: Raap mijn ziel niet weg met de zondaren?
- III. Wij zullen de redenen noemen waarom wij zulk een zorg voor onze ziel moeten hebben.

I. Wij zullen dan eerst beschouwen wat er voor een ziel aan verbonden zal zijn *met de zondaren weggeraapt te worden*.

1. Aller mensen zielen zullen door de dood weggeraapt worden uit het lichaam. "Indien Hij Zijn hart tegen hem zette, zijn geest en zijn adem zou Hij tot Zich vergaderen; alle vlees zou tegelijk de geest geven en de mens zou tot stof wederkeren," Job. 34:14, 15. De mens bestaat uit een ziel en een lichaam. Het lichaam was oorspronkelijk stof en lag hier en daar over de aarde verspreid en in de dood moet het tot dezelfde toestand teruggebracht worden. Maar de ziel kwam onmiddellijk van God en zij moet in de dood tot Hem wederkeren. "Dat het stof wederom tot aarde keert als het geweest is en de geest weder tot God keert die hem gegeven heeft," Pred. 12:7. Geen mens heeft macht haar in het lichaam te houden maar zij moet er van afscheiden wanneer hij sterft.

2. Verschillende zielen zullen op verschillende wijzen in de toekomstige wereld ontvangen worden. Er is een gezegende plaats van ontvangst voor de zielen der heiligen waar zij alle in de toekomstige wereld zullen verzameld worden. En er is een droeve ontvangkamer voor de zielen van zondaren waar zij zullen vergaderd worden. Hoewel de ontvangkamer voor de lichamen van heiligen en zondaren dezelfde is in deze wereld, daar zij tezamen op hetzelfde kerkhof worden neergelegd, toch zal het voor hun zielen niet zo zijn.

3. De zielen der zondaren zullen gescheiden worden van de vergadering der heiligen. In deze wereld verkeerden de zondaren in het midden der heiligen, Maar zij zullen van hen worden gescheiden, gelijk het onkruid van de tarwe en het kaf van het koren. Daarom behoorden wij er zorg voor te hebben dat zulks ons lot niet zal zijn, want het zal een vreeslijke uitsluiting wezen. "De goddelozen zullen niet bestaan in het gericht, noch de zondaars in de vergadering der rechtvaardigen," Ps. 1:5.

4. De zielen van zondaren in deze wereld zullen worden overgebracht naar de vergadering der zondaren in de toekomstige wereld. Zij zullen met hen in dezelfde plaats en in dezelfde Stad komen. Die droeve overgang moeten wij door ernstig smeken zoeken af te wenden, zoals David deed: "Raap mijn ziel niet weg met de zondaren." Weggeraapt te worden met zondaren als tot hen behorende, met hen opgesloten te worden in hun eeuwig huis, ons lot met hen te hebben in de toekomstige wereld en voor eeuwig te varen als zij varen, dat is het waarvoor wij zeer bevreesd behoren te zijn en dat moet een reden voor ons zijn om ernstig te smeken dat het ons deel niet zal wezen.

II. Ik zal nu spreken over de zorg die wij voor onze ziel behoren te hebben in het ernstig gebed: *Raap mijn ziel niet weg met de zondaren*.

1. Er valt niet aan te twijfelen of onze zielen door de dood naar de eeuwigheid moeten overgaan. De psalmist bidt niet tegen de overgang van de tijd in de eeuwigheid, want daartegen helpen geen gebeden of tranen, geen kracht of geweld. "Wat man leeft er die de dood niet zien zal, die zijn ziel zal bevrijden van het geweld des grafs?" Ps. 89:49. Want hoewel wij weggeraapt moeten worden van deze aarde moeten wij

bidden "niet weggeraapt te worden met de zondaren." Hier is geen misschien, maar het moet geschieden, want "het is den mensen gezet éénmaal te sterven," Hebr. 9:27. Wij moeten er rekening mee houden als met een onvermijdelijke gebeurtenis.

2. De tekstwoorden zijn gegrond op het besef van de ellendige staat van zondaren in de eeuwigheid en van de zaligheid der heiligen. Indien men daarvan niet overreed is zo zal men daaromtrent niet bezorgd zijn. Maar wij moeten uit deze wereld in de andere wereld zien en in de spiegel van het Woord het oog slaan op de staat waarin zondaren en heiligen aldaar zullen zijn, om ons te doen ontwaken tot een ware belangstelling in deze dingen. Dikwijls zien mensen op de staat van zondaren hier op aarde en als zij dan hun voorspoed beschouwen, dan wensen zij met hen gelijk te zijn. Maar wanneer wij overwegen wat zij in de toekomstige wereld zullen wezen, dan wensen wij ver van hen af te zijn en niets met hen te doen te hebben.

3. De tekstwoorden geven een bewijs van afschrik van de staat van zondaren in de eeuwigheid. De mens die daarop ziet deinst terug en zegt: Bewaar mij daarvoor! Wanneer wij wezenlijk beseffen wat hun staat daar zal zijn dan is dat voldoende om zulk een ontzetting in ons te geven, dat wij niet alleen genezen zullen worden van onze afgunst over hun tegenwoordige voorspoed, maar dan zullen wij voor geen duizend werelden wensen dat onze ziel in hunner zielen plaats was.

4. Uit het gebed in onze tekst spreekt een ernstige zorg om niet met de zondaren weggeraapt te worden. Wie dat gebed doet is niet onverschillig in deze dingen, maar hij overweegt ze ernstig. Hij is niet zorgeloos omtrent de toekomstige staat en toestand van zijn ziel. Wie ernstig bezorgd is omtrent zijn ziel voor de eeuwigheid zal tijdig gebruik maken van de middelen der genade, wetende dat het verzuim daarvan een verlies zal blijken te zijn dat nooit meer goed gemaakt zal kunnen worden.

5. Uit de smeekbede waarover wij handelen spreekt een erkenning dat God het recht heeft onze zielen weg te rapen met de zondaren. De besten hebben zoveel zonde dat zij dat oordeel verdienen en allen zijn van nature daaraan onderworpen. Een ieder die het kwaad van de zonde ziet en de rechtvaardigheid van de straf erkent, zal zien dat wanneer het recht Gods tegen hem uitgevoerd wordt, hij met de zondaren zal weggeraapt worden naar de eeuwigheid.

5. Uit de smeekbede waarover wij handelen spreekt een erkenning dat God het recht heeft onze zielen weg te rapen met de zondaren. De besten hebben zoveel zonde dat zij dat oordeel verdienen en allen zijn van nature daaraan onderworpen. Een ieder die het kwaad van de zonde ziet en de rechtvaardigheid van de straf erkent, zal zien dat wanneer het recht Gods tegen hem uitgevoerd wordt, hij met de zondaren zal weggeraapt worden naar de eeuwigheid.

6. In onze tekst vinden wij het toevlucht nemen van een ziel tot de ontferming van de Rechter om in Zijn eigen weg vergiffenis van zonde en kwijschelding van de rechtvaardige straf te schenken. Dat geschiedt in belijdenis van zonde, in het vlieden tot de altaar Jezus Christus door geloof en in zich af te scheiden van het gezelschap en de weg der zondaren in de tijd.

III. Wij komen nu tot het noemen van de reden waarom wij zulk een zorg voor onze ziel behoren te hebben.

1. Wij beginnen met het geven van deze reden, dat weggeraapt te worden met de zondaren betekent voor eeuwig van God gescheiden te zijn en uitgesloten te worden van de heilige en gelukzalige vergadering waarvan Christus het Hoofd is. Hij zal tot hen zeggen: "Gaaf weg van Mij gij die de ongerechtigheid werkt," Matth. 7:23. Het kan niet anders dan vreeslijk zijn, met de zondaren weggeraapt te worden.

2. Zij zullen weggeraapt worden naar een zeer akelige plaats. "Zij zullen samenvergaderd worden gelijk de gevangenen in een put en zij zullen besloten worden in een kerker," Jes. 24:22. Door de dood worden zondaren weggeraapt naar de gevangenis der hel en daar opgesloten tot het oordeel van de grote dag. En van de rechterstoel zullen zij allen tezamen weggedreven worden naar de poel om daar voor eeuwig opgesloten te worden. De vreeslijkheid van de plaats waar zij zullen verzameld worden, de eeuwige duisternis die daar zal heersen de ketenen van verschrikking waarmee zij zullen gebonden zijn en de donkerheid die daar nooit zal opklaren, mogen wel allen bewegen om uit te roepen: "Raap mijn ziel niet weg met de zondaren."

3. Een andere reden is dat zij weggeraapt zullen werden naar het meest verschrikkelijke gezelschap van de duivelen en zijn engelen. Zij zullen geworpen worden in de poel des vuurs met de duivel die hen bedroog. Dat zal vreselijker zijn dan geworpen te worden in het midden van draken, slangen en adders hier, die spoedig een eind aan hun leven zouden maken. O, dat de mensen mochten bedenken hoe de dienst van de duivel hier, hen zal brengen in zijn gezelschap en zijn engelen hiernamaals, opdat zij een afschrik mochten krijgen van te staan op de weg der zondaren.

4. De straf die de zondaars zullen ontvangen gaat ver uit boven alles wat wij er ons van kunnen voorstellen. "Dewelken zullen tot straf lijden het eeuwig verderf van het aangezicht des Heeren en van de heerlijkheid Zijner sterkte," 2 Thess. 1:9. Nu in de tijd nemen de zondaars vrijheid hun misdaden te bedrijven, Gods wetten te vertreden, Zijn Zoon te versmaden en Zijn Geest te bedroeven. Maar daarna zal de tijd komen dat zij moeten lijden en betalen voor al hun zonden tot voldoening van de beledigde rechtvaardigheid. En een gezicht op die vreeslijke afrekening mag wel een oorzaak voor ons zijn, te bidden: "Raap mijn ziel niet weg met de zondaren."

5. Zij zullen daar in hun zonde gelaten worden. "De goddeloze zal henengedreven worden in zijn kwaad," Spr. 14": 32. En Christus heeft gezegd: "Indien gij niet gelooft dat Ik die ben, gij zult in uw zonden sterven," Joh. 8:24. Op het ogenblik dat de dood intreedt wordt tot de zondaar gezegd: "Die vuil is, dat hij nog vuil worde," Openb. 22:11. En zo wordt hij weggeworpen als een onrein persoon in de onreine plaats, met al zijn schuld, vuilheid en macht van zijn zonden op hem en die zullen nooit van hem afgenomen worden.

? Overweeg hierbij dat de verdorven gesteldheid van geest welke de mensen van nature eigen is, namelijk vijandschap tegen God, na de dood op de zondaren zal blijven. De Heilige Geest zal aan de andere zijde van de dood geen werk van heiligmaking in zondaren beginnen. Daar zal het geschil openbaar worden, er zal geen mogelijkheid van vrede meer zijn en de oorlog tussen God en de zondaren zal voor eeuwig afgekondigd worden. Het zal bitterheid zijn vanwege hun hopeloze, ellendige staat.

- ? Overweeg dat hun zonde daar hun straf zal zijn. Daar zal een rechtvaardige wraak zijn over hun volharden in de zonde niettegenstaande alle bestraffingen, waarschuwingen en vermaningen. Zo zullen zij de vergelding van hun eigen weg vinden.
- (1) Zij zullen doorstoken worden door folterende smarten, als afgunst over de zaligheid der heiligen, kwelling onder hun eigen ellende en wanhoop daar zij weten nooit enige verkwikking te zullen ontvangen. "Daar zal weinig zijn en knersing der tanden," Matth. 22:13.
 - (2) De begeerte naar hun vermakelijke zonden, waar hun hart in de tijd op gezet was, zal hun bijblijven, maar in de eeuwigheid zal het onmogelijk zijn om ze ook maar in de geringste mate te bedrijven. Zo zullen zij voor eeuwig gepijnigd worden tussen het verlangen en het gemis van voldoening aan hun begeerlijkheden. Wie, die op zulk een diepe ellende ziet, zal niet uitroepen: "Raap mijn ziel niet weg met de zondaren?"
 - (3) Wanneer zij eenmaal weggeraapt zullen zijn met de zondaren zullen zij nooit meer van hen kunnen scheiden. Zo als de boom valt, zo blijft hij liggen, Zij die met de zondaren zijn weggeraapt in de dood, zullen met hen vergaderd worden in de opstanding en voor eeuwig met hen opgesloten worden in de put des verderfs.

Deze leer van de eeuwige vergelding die zal gaan over zondaren mag ons dienen:
Ten eerste, *tot onderwijzing*. Wij kunnen er uit leren:

1. Dat de staat en toestand van zondaren, welke voorrechten van rust en weelde ze ook mogen hebben, een ellendige staat is. Zulk een staat moet beklaagd, betreurd en vermeden worden, in plaats van er naar te verlangen of er afgunstig op te zien. Want het is onmogelijk dat al de weelde van deze wereld zal opwegen tegen het wee dat hen in de toekomstige wereld wacht. Wie zou verlangen zijn lot in te werpen met een veroordeelde misdadiger hoewel hij elke dag vrolijk en prachtig leeft, of rustig de best voorziene dis geniet, terwijl een zwaard aan een dunne draad boven zijn hoofd hangt?

2. Wij behoren er uit te leren dat de voorname bezigheid in ons leven moet zijn om sterven te leren, en dat het grote werk dat wij in deze wereld te doen hebben is ons voor te bereiden voor de andere wereld. "Als een man gestorven is, zal hij weder leven? Ik zou al de dagen mijns strijd hopen totdat mijn verandering komen zou," Job. 14:14. Hier vertoeven wij slechts, maar daar moeten wij blijven. Hier zijn wij op de reis, maar daar komen wij tot ons eeuwig huis. Het is een vraag van het uiterste gewicht naar welk gedeelte van die wereld wij op reis zijn. En zij die daarmee niet in de eerste en voornaamste plaats rekening houden zijn dwazen niet een getuige in hun geweten.

3. Wij zijn in gevaar bedrogen uit te komen ten opzichte van onze toekomstige staat. Zorgeloosheid daaromtrent zal leiden tot een rampspoedig uiteinde. Indien voor allen zonder onderscheid de gelukzaligheid was weggelegd, ~~o~~ mochten wij gerust zijn. Maar het is anders. Er zullen velen heengaan naar de gewesten van verschrikking, zowel als naar de gewesten van zaligheid. En wij kunnen er van verzekerd zijn dat wij diep teleurgesteld zullen worden indien wij niet tijdig in de aangewezen weg ons verzekeren van een zalige ontvangst.

4. Het gevaar van bedrogen uit te komen behoorde ons aan te sporen om gepaste middelen te gebruiken om onze eeuwige zaligheid uit te werken. Onze eeuwige staat

is ons grootste belang en daar alle dingen naar hun waarde moeten geschat worden, behoren wij met de grootste zorg vervuld te zijn omtrent onze zaligheid. Zorgvuldigheden dezes levens of voordelen en vermaken, wanneer wij ze in de weegschaal leggen zijn van geen gewicht vergeleken met onze toekomstige staat.

Tweede gebruik, *tot berisping van verscheidene soorten van zondaren.*

1. Van de zorgeloze zondaar die niet bezorgd is over zijn toekomstige staat. Hoe velen zijn er die nooit eens ernstig nadenken over hun waarschijnlijk verblijf in de eeuwigheid? Zij leven alsof er geen ander leven dan wat zij hier hebben te wachten is. O, wat meent gij dat gij in een droom zult vertrekken naar de gewesten der zaligheid en dat gij de hemel zult binnenvallen waarnaar gij nooit omgezien hebt? Neen, als gij zo voortgaat zult gij in de put vallen en nooit op de heilige berg komen. De dwaze maagden die zorgeloos waren omtrent olie in haar lampen hadden hoofd en hart vervuld met zorgen voor de tijd en gij zijt haar gelijk indien gij voortgaat in uw zorgeloze gesteldheid.

2. De trage zondaar die er niet toe kan komen de moeite te nemen om zijn zaligheid uit te werken. Hoewel dezulken niet geheel onverschillig zijn omtrent hun eeuwige staat zijn zij er niet in arbeid over. Indien luie wensen en ijdele pogingen genoeg waren zouden zij gelukkig zijn. Maar zij kunnen niet in beweging komen om een aangeboden Christus, verbond en zaligheid aan te grijpen, om zondige rechterhanden af te houwen en zondige rechterogen uit te rukken, om het koninkrijk der hemelen met geweld te nemen en te overwinnen. De zaligheid is niet een zaak die verkregen wordt op het bed van luiheid. Gedenk aan het oordeel over de boze en luie dienstknecht die uitgeworpen werd in de buitenste duisternis, Matth. 25:26-30.

3. De uitstellende zondaar die het werk uitstelt van de ene tijd tot de andere totdat de tijd voorbij is en hij in verwoesting neerzinkt. De jongen stellen het uit tot ze ouder zullen zijn, de ouderen tot een ziekbed en de zieken ondervinden dikwijls dat ze genoeg met hun lichaam te doen hebben. Zo gaat de kostelijke tijd van zich van zijn zaligheid te verzekeren, ongebruikt voorbij, als in het geval van Felix die zei: "Voor ditmaal ga henen en als ik gelegener tijd zal hebben bekomen zo zal ik u tot mij roepen," Hand. 24:25. Maar waarom zal men uitstellen wat noodzakelijk moet worden gedaan, daar zij anders verloren zullen gaan? Waarom zal men uitstellen daar de tijd zo onzeker is?

4. De boosaardige zondaar die het gezelschap der heiligen haat en die ernst, een Godzalig leven en oefeningen der Godzaligheid schuwt en daarentegen het gezelschap en de weg der zondaren kiest. O, hoe zoudt gij met vertrouwen tot God kunnen roepen, uw ziel niet weg te rapen met de zondaren terwijl gij al uw vermaak in hen vindt? Hoe kunt gij verwachten met de heiligen in de hemel opgenomen te worden terwijl gij op aarde zulk een grote afkeer hebt van hun weg en geestelijk leven? Neen, uw boosaardigheid tegen Gods volk is een bewijs dat gij niet tot hen behoort. Daarom moet gij weggeraapt worden met uw eigen volk.

Derde gebruik, tot vertroosting.

Hier is troost voor hen die oprecht ontsteld zijn bij de gedachte dat zij met de zondaren zullen worden weggeraapt naar de eeuwigheid. Dit is een gewichtige vraag voor hen die daardoor in angst verkeren en zij hebben troost nodig. Wij willen u vier troostgronden noemen.

1. Het mag troostelijk voor u zijn te weten dat gij in de weg van de plichten zijt ten opzichte van uw toekomstige staat. "Zalig is die dienstknecht, welke ,zijn Heere komende zal vinden alzo doende," Matth. 24:46. Terwijl anderen onbevreesd voortgaan, ziet gij vooruit en gij vraagt hoe het in het eind met u zal staan. Het is een stuk van wijsheid en het is hoopvol zo bezig te zijn in de overdenking van uw einde. Gods woord spreekt troost tot dezulken: "Versterkt de slappe handen en stelt de struikelende knieën vast," Jes. 35:3, 4. Er volgt: "Zegt den bevreesden (Engelse vertaling) van hart: Weest sterk, vreest niet. Zie ulieder God zal ter wrake komen met de vergelding Gods, Hij zal komen en ulieden verlossen."
2. Het mag troostelijk voor u zijn acht te slaan op uw werk, nu er nog hoop is. Er is geen zoon of dochter van Adam die niet de een of andere tijd bezorgd zal zijn dat hij mogelijk met de zondaars zal weggeraapt worden. Maar bij de meesten komt het te laat. De dwaze maagden riepen: Heere, Heere, doe ons open, Maar de deur was gesloten. Daarom zeg ik in uw geval dat het troostelijk voor u mag zijn dat gij tijdig in zorg raakt, terwijl de Rechter op een troon van genade zit om zulke smekingen te horen. Ik mag hier zinspelen op wat wij lezen in 1 Sam. 25:8 "Want wij zijn op een goede dag gekomen," vergeleken met de tekst: "Zie nu is het de welaangename tijd, nu is de dag der zaligheid," 2 Kor. 6:2.
3. Deze zorg en werkzaamheid wordt door de Geest van Christus in alle uitverkorenen gewerkt. Het woord roept er u toe: "Wordt behouden van dit verkeerd geslacht," Hand. 2:40. De Heilige Geest werkt dienovereenkomstig. Hij was het die de begeerte of het gebed in onze tekst in het hart van de psalmist blies. De begeerten die van de Geest voortkomen kunnen niet tevergeefs zijn. Zo is de zorg en werkzaamheid voor uw ziel in overeenstemming met die van alle kinderen Gods, die met u samenstemmen in die geestelijke uitroep: "Raap mijn ziel niet weg met de zondaren."
4. Gij hebt te doen met een barmhartige en genadige God Die geen lust heeft in de ondergang van zondaren. "Zeg tot hen: Zo waarachtig als ik leef, spreekt de Heere Heere, zo Ik lust heb in de dood des goddelozen! Maar daarin heb Ik lust dat de goddeloze zich bekere van zijn weg en leve," Ez. 33:11. Geen tere christen zal zijn eed zonder noodzaak geven of wanneer er geen geschillen door behoeven opgelost te worden. Maar de duivel zegt tot zondaren, tegen God in, dat Hij alleen een behagen heeft in des zondaars verderf en dat daarom alle zorg en bidden vruchteloos zal zijn. Maar God maakt Zichzelf vrij door een eed en daarom mag u de duivel geen gehoor geven. Grijp moed uit de goedheid van Gods natuur in Christus en laat dat uw zorg en werkzaamheid zijn.
 - ? Hebt gij reeds genoeg gezien van de staat en weg van zondaars buiten Christus, zodat gij daar niet meer van verlangt, maar is uw begeerte om buiten hun bereik te zijn? De goedheid van Gods natuur in Christus wil niet toestaan dat dezulken met de zondaren worden weggeraapt naar de toekomstige wereld. Zal die God Die het hart kent, een zondaar veroordelen die hier zucht, bezwaard en vermoeid is vanwege de staat en weg van zondaars buiten Christus en hem doen neerstorten in de put voor eeuwig? Neen, dat is verre van Hem.
 - ? Hebt gij een verlangen naar heiligheid verkregen, naar volmaakte heiligheid en een verlangen naar het in gerechtigheid aanschouwen van God zodat uw ziel schreit: "Raap mijn ziel niet weg met de zondaren," maar met de heiligen in de hemel? Waarlijk, dat is het werk van de Geest van Christus in u. "Want het bedenken des vleses is vijandschap tegen God," Rom. 8:7. Vandaar de belofte:

"Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven en in hun harten zal Ik die inschrijven," Hebr. 8:10. De geveinsden voelen angst voor de vergadering der zondaars, niet omdat zij zondaren, maar omdat zij ellendig zijn. En zij verlangen om in het gezelschap der heiligen te zijn niet om hun heiligheid maar om hun zaligheid, en daarnaar verlangen zij. Nu wat de oprechten betreft, het is onbestaanbaar met de goedheid van God om een verlangen en gelijkenis van heiligheid in een ziel te scheppen, en dat verlangen niet te vervullen. God zal niet de mond van de ziel openen om er een ledige lepel in te steken.

Tegenwerping.

Hier kan een tegenwerping worden ingebracht. U zou kunnen zeggen: Een begeerte om niet met de zondaren te worden weggeraapt naar de eeuwigheid is iets hetwelk ook Bileam en de dwaze maagden hadden, zowel als de Godzaligen. Welke troost kan er in zijn, die begeerte te hebben en toch in het einde met de zondaars weggeraapt te worden?

Ik antwoord: Er is een groot verschil tussen die begeerte in oprechte christenen en anderen. Er zijn vier zaken, welke indien u ze in uw hart en begeerte vindt, u tot het besluit mogen brengen dat u niet met de zondaren zult worden weggeraapt naar de toekomstige wereld.

1. Indien Christus het voorname voorwerp van de liefde uwer ziel is, dan zal hun eeuwige scheiding van Christus u afkerig maken van met hen weggeraapt te worden. David bidt: "Heere, ik heb lief de woning Uwer huizes en de plaats des tabernakels Uwer eer. Raap mijn ziel niet weg met de zondaren, noch mijn leven met de mannen des bloeds," Ps. 26:8, 9. De onheiligen zouden het gemis van Christus kunnen verdragen want Hij is niet het voorname voorwerp van hun liefde. Maar gij bewijst door uw begeerte dat gij Christus boven alles liefhebt en die begeerte naar gemeenschap met Hem bewijst dat gij daarin uw gelukzaligheid zoekt. Wanneer gij ziet op de staat van de zondaren in de eeuwigheid en gij ziet dat Christus niet in hun midden is, zo roept uw ziel: Heere, laat mij niet bij hen zijn want het voorname voorwerp van mijn liefde is niet in hun midden. Indien dit het geval is zo zult gij voorzeker niet met hen weggeraapt worden. "Die tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen," Job. 6:37. "Gij zult mij leiden door Uw raad en daarna zult Gij mij in heerlijkheid opnemen. Wien heb ik nevens U in de hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde," Ps. 73:24, 25.
2. Indien u een afschrik hebt van zondaren daar zij in de toekomstige wereld in zonde gelaten zullen zijn, zowel als om hun liggen onder eeuwige straf, dan mag u hopen niet met hen weggeraapt te worden. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? Ik dank God door Jezus Christus, onze Heere," Rom. 7:24, 25. Iemand die gelooft dat zij die verloren gaan onuitsprekelijke smarten in het verderf zullen lijden, kan niet anders dan wensen dat zijn ziel niet zal weggeraapt worden met de zondaren. De goddelozen sterven onder de macht van hun verdorvenheden en begeerlijkheden, en het is een kwelling voor hen wanneer zij denken die te moeten verlaten. Maar u die deelgenoten bent van de nieuwe natuur hebt een afschrik van de zonde en verlangt heilig te zijn en zonder zonde, uitzien naar de volmaaktheid. Nu, God zal aan de nieuwe natuur die uitziet naar de volmaaktheid haar begeerte niet onthouden, en bijgevolg zal een ziel die zo gesteld is niet verloren gaan met de goddelozen. Daarom bidt David: "De Heere zal het voor mij voleindigen; Uw goedertierenheid is in eeuwigheid; laat niet varen

de werken Uwer handen," Ps. 138:8. "Zalig zijn die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden," Matth. 5:6.

3. Indien u met een voornemen des harten uit het midden der goddelozen uitgaat, uit hun gezelschap, weg en wijze van leven in deze wereld, zo zal uw ziel niet met hen weggeraapt worden. Velen zouden met hen willen leven, hoewel niet met hen willen sterven. Bent u nog niet zover gekomen dat gij niet met hen wilt leven zomin als gij met hen wilt sterven? Hebt u een afkeer gekregen van hun leven zowel als van hun dood, niet alleen van de openbare goddelozen, maar van allen die buiten Christus zijn, die vreemdelingen zijn van de kracht der Godzaligheid? Hebt u liefde ontvangen tot de heiligen en hebt u de keus gedaan om in gemeenschap met hen te leven door het zien van de glans van het goddelijk beeld op hen? Vrees niet, God zal u niet wegrapen met de zondaren. U hebt op aarde het gezelschap der heiligen gekozen en daarom zult u met hen opgenomen worden.
4. U mag hopen niet met de zondaren verloren te gaan zo het u op aarde te doen is om algehele heiligheid. "Een iegelijk die deze hoop op Hem heeft die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is," 1 Joh. 3:3. De hoop die onheilige zondaren en geveinsden hebben verstrikt hen te vaster in de zonde, en staat hun toe om rustig voort te gaan in een of andere lust of begeerlijkheid. De oorzaak daarvan is, dat zij hopen alleen bevrijd te zullen worden van ellende Maar niet van zonde. Maar de oprechten hebben een levendige hoop eens verlost te zullen worden van de zonde, en dat is een oorzaak waarom zij strijd voeren tegen alle zonden. "Och dat mijn wegen gericht werden om Uw inzetten te bewaren."

Laat mij u allen nu vermanen om een gepaste zorg en werkzaamheid te hebben voor uw zielen, dat ze niet weggeraapt worden met de zondaren naar de eeuwigheid. Die gepaste zorg en werkzaamheid zijn veelomvattend en daarom zal ik die vermaning uitbreiden in verscheidene bijzonderheden.

1. Laat de toekomstige wereld na aan uw hart liggen en wees niet langer zorgeloos omtrent uw eeuwige belangen. Een zorgeloos, onverschillig leven ten opzichte van uw eeuwige staat zal een vreeslijk ontwaken geven bij de dood. Als u uit een huis of hutje moest verhuizen zou u naar een andere woning uitzien. En daar u zeker uit deze wereld moet verhuizen naar een andere, zie dan tijdig uit naar een aangename woning en toon daarmee dat u wijs bent en niet dwaas.
2. Stel het niet uit. De zorg voor uw ziel is niet recht zo gij vrijheid neemt ze één dag uit te stellen. Ik zeg dat, eer de dag van morgen aanbreekt uw ziel mag weggeraapt zijn met de zondaren en met hen voor eeuwig weggezonden zijn. "Heden indien gij Zijn stem hoort, zo verhardt uw harten niet," Hebr. 3:15. Ongetwijfeld zijn er velen in het verderf die eens hoopten daar nooit te komen en die voornamen zich te bereiden vóór de dag des doods. Maar de dood overviel hen onverwacht en rukte ze weg met de zondaren. Velen die hoopten naar hun Schepper te vragen in de dagen hunner jonkheid, zijn in hun jeugd afgesneden. En velen die hoopten zich voor te bereiden wanneer zij op jaren zouden komen, zijn in hun jonkheid gestorven. Een weinig slapens, een weinig sluimerens waaraan zij toegaven veroorzaakten hun ondergang, want hun armoede overviel hen als een wandelaar en velerlei gebrek als een gewapend man.
3. Laat uw ziel nu door geloof in de band des verbonds vergaderd worden tot Christus. Hij is de overste Leidsman der zaligheid en niemand komt in de hemel dan door Hem, als leden van Zijn geestelijk lichaam. Maar allen die niet met Hem

verenigd zijn en persoonlijk niet gebracht zijn onder de band des verbonds zullen eindelijk weggeraapt worden met de zondaren. Sla daarom acht op het verbond hetwelk u in het Evangelie wordt aangeboden en zoek het in oprechtheid des harten aan te nemen opdat gij niet weggeraapt wordt tot het verderf.

4. Maak u los van de samenkomsten van zondaren op aarde. Ik zeg niet dat gij u, volkomen van hen kunt afscheiden, Maar laten zij uw keuze, uw gemeenzame vrienden niet zijn, want de dood zal een iegelijk tot zijn eigen volk vergaderen. "Die met de wijzen omgaat zal wijs worden, maar die der zotten metgezel is zal verbroken worden," Spr. 13:20. De rechtvaardige wordt openbaar door het gezelschap dat hij kiest en waarin hij zich meest vermaakt. Hij die niet oprecht zoekt zich af te scheiden van de zondaren in deze wereld, heeft niet de rechte zorg van hen gescheiden te zijn in de toekomstige wereld. Het is een ijdele verwachting te menen dat men met zondaren kan leven en te sterven met de heiligen.
5. Leg af uw tegenzin tegen ware belijders der godsdienst, tegen oprechtheid en tegen oefeningen der Godzaligheid. Overweeg bedaard waar u staat. Kunt u wezenlijk geen christelijk leven, oprechtheid of oefeningen van Godzaligheid verdragen, dan blijft er niets anders voor u over dan weggeraapt te worden met de zondaren naar de eeuwigheid, waar u de Godzaligen niet meer zult ontmoeten. Maar hebt u enige de minste gedachte van hoop op de hemel, dan zijt gij onredelijk indien gij denkt daar te zullen komen, terwijl gij hier zulk een afkeer omdraagt tegen de eerste tekenen van hetgeen daar in volmaaktheid zal verkregen worden. Ik vraag welke soort van hemel ge uzelf inbeeldt, terwijl uw hart opstaat tegen heiligheid. Welke soort van mannen en vrouwen verwacht u daar te zien, u die altijd aanmerkingen hebt over de oprechten hoewel u een dekmantel werpt over goddeloosheid en onheiligheid?
6. Voeg u bij de Godzaligen. Kom samen met hen met wie gij wenst samen te zijn in de toekomstige wereld. David zegt: "Ik ben een gezelschap van allen die U vrezen en van hen die Uw bevelen onderhouden, Ps. 119:63. Indien gij bij hen wenst te zijn aan het einde van de reis, dan is het redelijk dat gij ook met hen over de weg reist en niet met hen die een tegenovergestelde koers houden. Laten de gebreken die u in Gods volk ziet u niet terughouden van hun gezelschap. Er zijn geen volmaakte vrienden in deze wereld te vinden. Het moet wel een jammerlijke gesteldheid zijn in mensen die ieders fouten verdragen willen behalve in Gods volk. Dat moet uit een diepgewortelde vijandschap voortkomen. Maar iemand die de Koning liefheeft zal Zijn kinderen eren, hoewel zij in lompen lopen. En God beproeft uw liefde tot Hem door de gebreken die Hij in Zijn volk heeft gelaten.
7. Onttrek u niet lichtvaardig van de gemeente des Heeren in de openbare godsdienstoefeningen. De samenkomsten van de gemeente op de dag des Heeren lijkt over de hele aarde het meest op de hemel. Daarom hebben zij de grootste plaats in het hart der heiligen. "Heere, ik heb lief de woning Uwes huizes en de plaats des tabernakels Uwer eer," Ps. 26:8. Laten de gedachten aan de samenkomst met de ene grote gemeente in het Hoger Huis, een spoorslag voor u zijn met de gemeenten in het Lager Huis samen te komen. Om welke redenen de mensen de openbare godsdienstige samenkomst op aarde ook mogen verzuimen, toch zullen zij met hen of met zondaren in de toekomstige wereld vergaderd worden. Daar zal geen aparte hemel voor hen zijn.

8. Houd u verre van de weg der zondaars op aarde en laat uw gehele leven een volgen zijn van de voetstappen der schapen. Zoals uw loop nu is, zo zal uw einde zijn. Indien gij in deze wereld de weg der zondaren volgt zo zult gij met hen weggeraapt worden naar de eeuwigheid. Indien gij de weg der heiligen gaat zo zult ge eens met hen vergaderd worden.

Om deze vermaning bij u aan te dringen:

- (1.) Overweeg ernstig dat er geen vraag van meer gewicht kan gedaan worden dan, waar gij heen gaat door de poorten des doods. De toekomstige wereld is u in beide delen beschreven. Door al de blijdschap en heerlijkheid des hemels moet ik er op aandringen dat gij deze zaak ter harte neemt. En vanwege de akeligheid der plaats, de verschrikkingen van het gezelschap en de vreeslijke toestand van zondaren in het verderf moet gij er om zoeken dat uw zielen niet met hen weggeraapt worden.
- (2.) Maak van uw andere belangen wat gij wilt, indien gij niet in de eerste plaats uitziet naar uw zielsbehoud, zo zult gij in alle opzichten alles verliezen. "Want wat baat het een mens zo hij de gehele wereld gewint en lijdt schade zijner ziel? Of wat zal een mens geven tot lossing van zijn ziel? Niets kan dit verlies vergoeden.
- (3.) De tijd des levens is de enige gepaste tijd om uw eeuwige belangen te verzorgen en waarin u op vrucht mag hopen. "Zie, nu is het de welaangename tijd, zie, nu is het de dag der zaligheid," 2 Kor. 6:2. Indien gij het hier niet zoekt en verkrijgt, zult gij later tevergeefs roepen. "Dan zullen zij tot Mij roepen maar Ik zal niet antwoorden, daarom dat zij de wetenschap gehaat hebben en de vreze des Heeren niet hebben verkoren," Spr. 1.
- (4.) De vergadering zal voor eeuwig en daarom onveranderlijk zijn. Daarom is het nu voor u van het hoogste belang dat uw zielen niet weggeraapt worden met de zondaren.

Om alles samen te vatten, laat mij dit van u verkrijgen:

- ? Dat u wilt staan naar ernstige gedachten over beide delen van de toekomstige wereld.
- ? Dat u wilt onderzoeken wat u te verwachten hebt.
- ? Dat u tijdig de middelen wilt waarnemen opdat uw zielen niet worden weggeraapt met de zondaren.

Moge de Heere uw harten overreden en overbuigen om Hem te zoeken terwijl Hij te vinden is.

2^e PREEK

ZWARE TIJDEN IN DE LAATSTE DAGEN

"Weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden." 2 Tim. 3:1

In de tekstwoorden zijn drie dingen op te merken:

Ten eerste. De bekendmaking van toekomstige gebeurtenissen. Er zullen zware tijden ontstaan. Niet dat er enige tijd op zichzelf beschouwd zwaar is of rampen zal brengen zoals bijgelovige mensen zich inbeelden. Maar zij zijn zwaar als gevolg van het kwaad dat onder de mensen heerst. Zo zal het zijn in de laatste dagen: "Want de mensen zullen zijn liefhebbers van zichzelf, geldgierig, laatlund, hovaardig, lasteraars, den ouderen ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig" en wat verder genoemd wordt in de verzen 3-5 van ons teksthoofdstuk. De uitdrukking "zware tijden" betekent eigenlijk "moeilijke tijden". Met de aangekondigde "zware tijden" worden bedoeld tijden waarin het voor het volk moeilijk zal zijn op de been te blijven, te weten hoe zij zich gedragen moeten, zich buiten gevaar te houden en een goede consciëntie te bewaren. Dat zijn zware tijden.

Daarvan wordt gezegd dat zij "zullen komen". Zij zullen onder het bestuur van de Voorzienigheid over mensen komen, opdat zij beproefd zullen worden als goud in de smeltkroes. Zoals duisternis komt na licht zo zal tegenspoed komen na voorspoed.

Ten tweede. De tijd waarin die toekomstige gebeurtenissen zullen plaats hebben: "In de laatste dagen". In schriftuurlijke zin zijn dit de dagen van de Messias, de dagen van het Evangelie, zelfs dat gehele tijdperk overeenkomstig Hand. 2:17, waar wij lezen: "En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees en uw zonen en dochteren zullen profeteren en uw jongelingen zullen gezichten zien en uw ouden zullen dromen dromen." En in Hebr. 1:1 en 2 staat geschreven: "God voortijds veelmaal en op velerlei wijze tot de vaders gesproken hebbende door de profeten heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon." Het is een Oudtestamentische uitdrukking welke de laatste dagen aankondigt. Ook wordt die uitdrukking gebruikt om de tijd aan te duiden en dan hebben wij door die dagen te verstaan de dagen van de wereld, lopende vanaf de schepping tot de voleindiging.

Nu, de dagen van het Evangelie zijn het laatste gedeelte van die dagen, het eindtijdperk. In die laatste dagen zijn verscheidene bijzondere tijdperken.

- ? Het eerste daarvan was de laatste tijd van de Joodse staat, beginnende met de tijd van onze Zaligmaker tot aan de verwoesting van Jeruzalem.
- ? Er volgden meer tijdvakken en sommige moeten nog komen.
- ? Maar in het algemeen verstaan wij onder "de laatste dagen", de tijd van onze Zaligmaker tot aan het einde van de wereld.

Ten derde. Wij worden geroepen aandacht te schenken aan die gebeurtenissen. De apostel zegt: "Weet dit," hetwelk wil zeggen, bedenk dit, overweeg het, bindt het op uw hart, opdat gij van te voren gewaarschuwd zijnde, gij u versterken mag tegen de "zware tijden".

De leer, welke wij uit onze tekstwoorden trekken is deze: *Daar de dagen van het Evangelie de laatste dagen zijn zo moeten de mensen weten dat onder het beleid van de Voorzienigheid er moeilijke en zware tijden in die dagen zullen aanbreken.*

In het bespreken van deze leer, zullen wij beschouwen:

- I. De dagen van het Evangelie als de laatste dagen.
- II. De moeilijke en zware tijden die in de evange liedagen zullen aanbreken.
- III. De toepassing.

I. Wij zullen "de dagen van het Evangelie als de laatste dagen beschouwen." Zo zullen wij ze bezien in drieërlei opzicht.

1. Als de laatste dagen van de wereld, het laatste gedeelte van de tijd. In verband daarmee is deze eed gezworen, "dat daar geen tijd meer zal zijn," Openb. 10:6. De wereld heeft nu reeds lang gestaan en zij moet tot een einde komen. Het laatste gedeelte van haar tijd is begonnen en is reeds ver heen. De morgen en de middag van de wereld zijn voorbij. Het is nu de namiddag en de avond is nabij.

2. Wij hebben de laatste dagen te beschouwen als de laatste aanbidding van genade aan de wereld, waarmee Gods handelingen met zondaren over verzoening zullen afgesloten worden. "Maar in de dagen der stem des zevenden engels, wanneer hij ba-zuinen zal, zo zal de verborgenheid Gods vervuld worden," Openb. 10 :7.

Er zijn drie bedelingen van genade in de wereld geweest.

- ? De aartsvaderlijke bedeling in de eerste dagen; de Mozaïsche bedeling in de middelste dagen; en nu de christelijke bedeling in de laatste dagen.
- ? De eerste twee hebben de schouwplaats reeds verlaten en zullen nooit weer terugkeren.
- ? Wij beleven nu de derde en daarna zal er nooit een andere meer komen.

3. De beste dagen van de wereld gaan samen met de grootste voorrechten. De laatste werken van God zijn altijd de grootste zoals gij zien kunt in het verhaal van de schepping. Zo zijn de omstandigheden van de dagen der wereld die nog moeten komen gewichtiger dan die wij nu beleven. De evangeliebedeling overtreft ver de andere twee die voorbij zijn gegaan. Zij overtreft ze in helderheid, uitgebreidheid en kracht door een meerdere mate van de Heilige Geest.

Men kan hier vragen: *Zijn er in al die dagen geen zware tijden geweest?* Waren Noachs dagen, de Egyptische dienstbaarheid, de Babylonische gevangenschap, de vervolging onder Antiochius geen ware tijden in vroegere dagen? Is het een wonder dat het ook zo zal zijn in de laatste dagen?

Wij geven u hierop de raad om de Oudtestamentische profetieën omtrent de laatste dagen te beschouwen en overweeg dan eens wat wij nog te wachten hebben. Gij zult dan zien dat er grote noodzaak was voor die waarschuwingen welke menigvuldig door de apostelen gegeven zijn, dat de "laatste dagen" gewichtige dagen zouden zijn en dat er "zware tijden" zouden ontstaan.

Wij willen u hier enkele waarschuwingen geven die u nuttig mogen zijn vóór of in boze tijden.

1. Let zorgvuldig op, welk gebruik u maakt van het Evangelie. Stel niet uit in te stemmen met de roeping welke door het Evangelie tot u komt. Er zal binnenkort

- rekenschap van u afgeëist worden. De dagen waarin het gepredikt wordt zijn de laatste dagen van de wereld waarin de tijd een einde zal nemen. De wereld zal rekenschap moeten geven van het onthaal dat zij aan het Evangelie heeft gegeven. Zie, Hij komt "van de hemel met de engelen Zijner Kracht, met vlammen vuur wrake doende over degenen die God niet kennen en over degenen die het evangelie onzes Heeren Jezus Christus niet gehoorzaam zijn," 2 Thess. 1:7, 8.
2. U moet zalig worden door in te stemmen met de evangeliëroeping en met de weg die u voorgesteld wordt tot zaligheid, en anders moet gij omkomen. Het is nu Gods laatste roeping tot een zondige, verloren wereld en daarna hebben zij geen nieuwe te verwachten. Het is het laatste schip dat afvaart naar Immanuëls land. Indien gij de roeping licht acht, zult gij in der eeuwigheid geen gelegenheid meer krijgen. "Want zo wij willens zondigen nadat wij de kennis der waarheid ontvangen hebben, zo blijft daar geen slachtoffer meer over voor de zonden," Hebr. 10:26.
 3. De verachting van het Evangelie is de gevaarlijkste onderneming die ooit door de wereld gewaagd werd en zij zal de meest vreeslijke uitslag hebben. De Evangeliedagen zijn de laatste en beste dagen. En hoe beter de dagen zijn hoe gevaarlijker de versmading van het Evangelie is. De verachting tijdens de patriarchale bedeling werd door de zondvloed gestraft. De Mozaïsche bedeling werd gevolgd door de Babylonische gevangenschap en andere zware plagen. "En zij verbrandden het huis Gods en zij braken de muur van Jeruzalem af en alle deszelfs paleizen verbrandden zij met vuur, verdervende ook alle deszelfs kostelijke vaten. En wie overgebleven was van het zwaard, voerde hij weg naar Babel en zij werden hem en zijn zonen tot knechten," 2 Kron. 36:19, 20. Maar hoe vreeslijk zal de straf zijn op de versmading van de evangeliebedeling? De verwoesting van Jeruzalem was de eerste slag daarop en de wereldbrand zal het einde zijn.
 4. Er mogen grote en goede dingen zijn in dagen welke toch gevaarlijke dagen zijn. "In de laatste dagen zullen zware tijden ontstaan." De beste dagen die ooit door Juda werden gezien waren de dagen die vooraf gingen aan de verwoesting van Jeruzalem. De Geest werd in zo'n mate uitgestort als nooit daarvoor of daarna plaats had. Jezus zei tot hen: "Gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes die over u komen zal en gij zult Mijn getuigen zijn, zo te Jeruzalem als in geheel Juda en Samaria en tot aan het uiterste der aarde," Hand. 2:8. Maar daarna is de toorn Gods uitgestort tot het uiterste. "Welke ook gedood hebben den Heere Jezus ... opdat zij altijd hun zonden vervullen zouden. En de toorn Gods is over hen gekomen tot het einde." 1 Thess. 2:15, 16.

In deze onze dagen zijn er grote dingen welke wij niet over het hoofd mogen zien. Wetenschappen en het burgerlijk bestuur in het ontginnen van de bodem en in het oprichten van fabrieken zijn tot een hoogte gerezen als nooit tevoren. Maar deze dingen kunnen ons in gedachtenis brengen het geval van de Kanaänieten onder wie kunsten bloeiden terwijl vroomheid op het punt stond schipbreuk te lijden. Wij lezen in Genesis 4 van Jabal die een vader is geweest dergenen die tenten bewoonden en vee hadden en van Jubal die de vader was van allen die harpen en orgels hanteerden en van Tubal-Kain, een leermeester van alle werkers in koper en ijzer. Maar in hetzelfde hoofdstuk wordt vermeld van Lamech die zei: "Ik sloeg wel een man dood om mijn wonde en een jongeling om mijn buile."

Nu, ook in onze dagen zijn er grote en goede dingen en werken op te merken wier gelijke nooit van te voren in ons land werden gezien. Wij wijzen hier bijzonder op de stichting van scholen tot verbreiding van christelijke godsdienstwetenschap en de oprichting van ziekenhuizen, over het gehele land. Maar helaas! Wij hebben er aan toe te voegen dat wij toch zeer gevaarlijke tijden beleven. Dit brengt er ons toe de volgende omstandigheden te beschouwen.

II. Wij zullen dan spreken over de moeilijke en zware tijden die in de evangeliedagen zullen aanbreken. Ja, in de dagen van het Evangelie, waarin soms zoete en heerlijke tijden voorkomen, Maar op andere tijden komen er moeilijke en zware dagen.

Wij moeten onderzoeken wat de oorzaak is van die zware tijden.

1. *Er kan een oud geschil zijn dat nog niet vereffend is.* Zij die schuld hebben zijn altijd in gevaar. De Joden waren een bloeddorstig geslacht. Van geslacht tot geslacht waren zij moordenaars van hun profeten. Nu, die oude schuld lag op het hoofd van het geslacht hetwelk leefde in de tijd toen onze Zaligmaker op aarde was. Jezus sprak: "U zegt: Indien wij ten tijde onzer vaderen waren geweest, wij zouden met hen geen gemeenschap gehad hebben aan het bloed der profeten. Aldus getuigt gij tegen uzelf, dat gij kinderen zijt dergenen die de profeten gedood hebben. Gij dan ook, vervult de maat uwer vaderen," Matth. 23:30-32. Dit maakte hun tijd gevaarlijk want het was een schuld die op hen lag, welke schuld hen ten laatste in grote ellende heeft gebracht. Daarom heeft Jezus hun voorzegd: "Voorwaar zeg Ik u, al deze dingen zullen komen over dit geslacht. Jeruzalem, Jeruzalem, gij die de profeten doodt en stenigt die tot u gezonden zijn, hoe menigmaal heb ik uwe kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkterwijs een hen haar kiekens bijeenvergadert onder de vleugelen en gijlieden hebt niet gewild. Zie, uw huis wordt u woest gelaten," Matth. 23:36-38. Zo waren de dagen van de goede koning Josia gevaarlijke tijden uit oorzaak van een oude schuld welke gemaakt was in de dagen van Manasse, zijn grootvader. "Nochtans keerde Zich de Heere van de brand Zijns groten toorns niet af, waar mede Zijn toorn brandde tegen Juda, om alle de tergingen waarmede Manasse Hem getergd had," 2 Kon. 23:26.

Onze dagen zijn ook zó wegens de ongerechtigheid van deze laatste tijden, welke gelijk is aan die van Baäl-Peor, welke "een plaag bracht op de ganse gemeente Israëls," Jozua 22.

De oude schuld die op ons land ligt is de erkende verbreking van het verbond tot reformatie, welk verbond met God gemaakt is. Daarbij komt het bloed van des Heeren volk vergoten in velden en op schavotten. In ons land zijn zij die getrouw wilden zijn aan het verbond met God, vervolgd, ingekerkerd, verbannen en op andere wijze wreed behandeld. Zo heeft ons land gedurende vele jaren oorlog met de hemel gevoerd. Dit is een oude schuld die op ons ligt welke God zal bezoeken en wij zullen moeten betalen, om zo te spreken, zowel de schuld als de intrest die ontstaan is gedurende de tijd waarin de schuld openstond. Deze dingen zijn vergeten of er wordt om gelachen als over iets dat ons niet aangaat. Er is een steen voor de mond van dat graf gerold. Maar God zal opstaan, hoewel het graf verzegeld schijnt te zijn en men vergeten is welk een schuld het herbergt. „Want wanneer zij zullen zeggen: Het is vrede en zonder gevaar, dan zal een haastig verderf hen overkomen," 1 Thess. 5:3.

2. *Een andere oorzaak van zware tijden zal zijn overtreding en dwaling en de verspreiding van verdorven beginselen.* Het is voorzegd dat dit alles zou plaats hebben in de laatste dagen. "Maar de Geest zegt duidelijk dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende tot verleidende geesten en leringen der duivelen," 1 Tim. 4: 1. Dan zullen de fonteinen waaruit de mensen drinken vergiftigd

zijn. Het geloof hetwelk eens de heiligen overgeleverd is zal verwisseld worden voor sterke inbeeldingen, zodat zij de leugen zullen geloven. Dan zullen velen in gevaar zijn hun verderfelijke wegen te volgen.

Er zijn drie gevaarlijke krachten van die soort welke de poorten der hel in onze dagen richten tegen de grondslagen van de Kerk die op de rots gebouwd is.

- (1) De eerste misleidende kracht is eigengerechtigheid. Dit is een aanslag op de genade van Christus. Daardoor wordt een stelsel van godsdienst ingevoerd hetwelk in geen enkele betrekking staat tot Jezus Christus en Zijn Geest. In die leer worden deugd of een deugdelijk leven gesteld in de plaats van Christus' gerechtigheid tot aanneming bij God en daarin wordt de inspanning van onze natuurlijke krachten in de plaats van de invloeden van de Heilige Geest gesteld. Door die middelen wordt de verdorvenheid van onze natuur en de noodzakelijkheid van wedergeboorte in diep stilzwijgen begraven. Daarbij wordt het leven door geloof wachtende op de invloeden van Gods Geest en van gemeenschap met God gebrandmerkt als overdreven ijver. De wanhoop aan zichzelf wordt gerekend voor een vrucht van ziekelijke inbeelding. Zo wordt een beschaafd heidendom ons aangeboden in plaats van een christelijk leven.
- (2) De tweede gevaarlijke kracht is het arianisme of de verloochening van de Godheid van Christus. Daarmee word een Christus ingevoerd die niet eens wezens is met de Vader en niet de allerhoogste God is en niet onafhankelijk is noch uit Zichzelf bestaat. Maar daarmee wordt ons voorgesteld een mindere God, een afhankelijk Wezen. Daardoor wordt de grondslag van onze zaligheid weggeslagen, omdat de oneindige waardigheid van Zijn Persoon waardoor een oneindige, volkomen waarde aan Zijn offerande wordt toegebracht wordt ontkend. Het is te vrezen, dat wanneer Christus zal opstaan om Zijn eigen heerlijkheid te handhaven, zal worden vastgesteld dat de kerk in ons land geen genoegzaam getuigenis van haar verontwaardiging tegen deze godslastering heeft gegeven.
- (3) Een derde verwoestende, kracht is het deïsme, of de leer die een God aanneemt zonder de openbaring te erkennen. Dit is een aanslag tegen alle geopenbaarde godsdienst, waardoor het gehele Evangelie en de Bijbel met de gehele weg ter zaligheid door Jezus Christus, worden verworpen. Daardoor wordt ons niets anders gelaten dan dat er een God is en dat deze God moet gediend worden zoals de rede ons voorschrijft. Zulk een slag is aan de christelijke godsdienst niet toegebracht ten tijde der bisschoppelijke kerkregering, zelfs niet onder de rooms-katholieke heerschappij. Wij waren reeds in verval Maar de invoering van het deïsme zal ten laatste verwoesting over ons brengen.

3. Wij hebben nog een andere oorzaak van zware tijden te noemen en *die is een overvloedig uitbreken van onzedelijkheid*. Wanneer wij onze tekst en het verband waarin zij voorkomt bezien, dan zullen wij tot het besluit komen dat in de laatste dagen veel ongerechtigheid in het openbaar zal worden bedreven. "En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden. Want de mensen zullen zijn liefhebbers van zichzelf, geldgierig, laatzinnig, hovaardig, lasteraars, den ouderen ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, achterklappers, onmatig, wreed, zonder liefde tot de goeden, verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers der wellusten dan liefhebbers Gods, hebbende een gedaante van Godzaligheid, maar die de kracht derzelve verloochend hebben. Heb ook een afkeer van dezen." De opening van de sluis van boosheid en goddeloosheid en van het heersen van schandelijke praktijken, maken de tijden zwaar.

Gebruik tot onderzoek en vermaning

1. Indien deze dingen oorzaak zijn van zware tijden, zo zijn onze dagen gevaarlijke tijden. Ik betwijfel of het verachten van God, van Zijn Evangelie en van al wat heilig is ooit groter hoogte bereikt heeft. De eerste en de tweede tafel worden vertrapt onder het oog van een Getuige. Daarom moeten wij zeggen: "Hooft des Heeren Woord, gij kinderen Israëls; want de Heere heeft een twist met de inwoners des lands omdat er geen trouw noch weldadigheid noch kennis Gods in het land is, maar vloeken en liegen en doodslaan en stelen en overspel doen; zij breken door en bloedschulden raken aan bloedschulden. Daarom zal het land treuren en een iegelijk die daarin woont wegwijnen met het gedierte des velds en met het gevogelte des hemels, ja ook de vissen der zee zullen weggeraapt worden," Hosea 4:1-3. Gods dienst wordt versmaad en licht geacht, Zijn naam misbruikt en gelasterd en Zijn sabbatten geschonden. Onbetrouwbaarheid heerst in alle opzichten. Moorden, onreinheid, verbreking van huwelijksbeloften worden meer dan ooit bedreven. Onrechtvaardigheid en bedrog in de handel, liegen en hebzucht komen overal aan den dag. Wat kan er onder een volk dat de naam van Christus belijdt gevonden worden waardoor de toorn Gods wordt opgewekt, hetwelk in onze dagen niet in ons land wordt gevonden?

Laten wij hier beschouwen het schandelijk uitbreken van de zonde in ons midden. Wij zien velen onder ons die de mond der vijanden openen om de weg van God te lasteren. Maar hoe weinigen zien wij die waarlijk verootmoedigd zijn, maar overal zien wij dezulken die méér opkomen voor hun eigen aangetaste eer en naam dan voor de eer van God! Behalve in dingen welke volgens gewoonte openbare voldoening vereisen, kan het volk niet verdragen dat hun fouten hun worden verweten of dat zij er over aangesproken worden.

Er zijn vele andere dingen die zware tijden veroorzaken en die ook onze dagen gevaarlijk maken. Zoals de verberging van Gods aangezicht, bedreigingen met wraak en verschijnselen van het ongehoegen Gods.

Ik zou hier kunnen aantonen in welke opzichten zulke tijden gevaarlijk zijn, dat het zware tijden zijn voor de tegenwoordige en aankomende geslachten en dat ze verwoestend zullen zijn voor ziel en lichaam beide.

Hier mag ik ook opmerken dat al deze droeve omstandigheden plaats hebben onder het bestuur en onder toelating van de Voorzienigheid, om mensen te toetsen en te beproeven. In dat verband lezen wij: "Want er moeten ook ketterijen onder u zijn opdat degenen die oprecht zijn, openbaar mogen worden onder u," 1 Kor. 11:19.

(2) Maar ik zal besluiten met de vermaning dat u behoort op te merken en ter harte zult nemen, dat onze dagen zware tijden zijn en dat gij daarom uzelf moet inspannen en tot uw eigen veiligheid de wacht moet waarnemen. Laat het gevaar der tijden voor u een oorzaak zijn dat gij u nader aan God in Christus verbindt en zoekt nabij Hem te blijven.

Wacht u voor wereldsgezindheid, voor onstand vastigheid en voor weifelen, hoogmoed en zelfbedrog. Strijd om tegen de stroom in te gaan opdat u er niet door weggevoerd wordt. Amen.

In januari 1732 hield Boston een aantal preken over Openbaring 10:6, 7.

3^e PREEK
EEN PLECHTIGE VERKLARING DAT DE TIJD EENS EINDIGEN ZAL
Nieuwjaarspreek

En hij zwoer bij Dien, Die leeft in alle eeuwigheid, Die de hemel geschapen heeft en hetgeen daarin is, en de aarde en hetgeen daarin is, en de zee en hetgeen daarin is, dat daar geen tijd meer zal zijn. Maar in de dagen der stem des zevenden engels, wanneer hij bazuinen zal, zo zal de verborgenheid vervuld worden. Openb. 10:6, 7.

Het einde van een oud jaar, en het begin van een nieuw, leidt de mens zó onweerstaanbaar tot een beschouwing van de snelle vlucht van de tijd, dat zij die daardoor niet tot ernstige gedachten gebracht worden, blijken geven dat zij zeer vleselijk, zorgeloos en onbedachtzaam zijn. Want wanneer iemand de tijd ziet voorbijvliegen, hoe kan hij dat zien zonder de gedachte dat er een eind aan zal komen en het ogenblik zal aanbreken, dat "er geen tijd meer zijn zal," zoals de tekst zegt?

In de tekst hebben wij een getuigenis, dat met een eed bevestigd wordt, uit de mond van een machtige Engel, Christus, de Engel des Verbonds, Wiens heerlijkheid en majesteit onbegrijpelijk groot zijn, daar Hij bekleed is met een wolk. Zijn majesteit verduistert alle geschapen heerlijkheid, zoals de sterren verduisterd worden bij het licht der zon. De beschikkingen van Zijn voorzienigheid zijn vast en zuiver als pilaren van vuur, vers 1.

Het gebaar dat Hij maakt als Hij zweert, is niet het leggen van Zijn hand op het boek, hoewel Hij er een in Zijn hand had. Het leggen van de hand op een boek is de wijze waarop de antichrist zweert. Maar de Engel heft Zijn hand op naar de hemel, hetwelk het natuurlijke en gebruikelijke gebaar is bij het afleggen van een eed, hetwelk een plechtig aanroepen van God is, Die in de hemel woont.

Wij kunnen de verklaring in twee gedeelten beschouwen.

(1) Ten eerste, het ontkennend gedeelte, "*dat er geen tijd meer zijn zal.*" Deze woorden zijn toe te passen op de voleinding der wereld, op het voor goed verdwijnen van de tijd, en op de eeuwigheid die op de tijd zal volgen. Er zullen dan geen dagen, maanden of jaren meer zijn.

Wij nemen de tekstwoorden in betrekking tot het einde aller dingen, daar de samenhang ons daartoe leidt. Wij lezen dat de Engel een boekje in Zijn hand had, een klein boek, als aanwijzende dat slechts een klein getal van gebeurtenissen nog moest plaats hebben. *Hij zette Zijn rechtersvoet op de zee en de linker op de aarde,* hetwelk naar onze mening betekent dat Hij een algemene heerschappij had over de gehele schepping, zodat Hij kon maken dat de zee zich niet meer bewoog en de aarde door Hem werd weg getreden. Hij riep met een grote stem, en als "Hij geroepen had, spraken de zeven donderslagen hun stemmen", waardoor wij zeven andere dingen verst, die moesten plaats hebben onder de zevende bazuin, waarna de wereld zou voleindigd worden. In verband daarmee wordt gezegd, dat "daar geen tijd meer zal zijn."

Eindelijk lezen wij de beschrijving van Hem die zwoer, namelijk God, dat is Christus Zelf, Die zweert bij Zichzelf. Hij wordt beschreven als Die eeuwig leeft, in tegenstelling met de tijd die eindigt. Hij wordt ons voorgesteld als de Schepper van de

werelden van alles wat daarin is, en daarom machtig en bekwaam om aan alles een einde te maken.

Men kan hier tegenwerpen, of het nodig was deze dingen door een eed te bevestigen, daar Johannes het toch wel wist, en niemand er onkundig van is?

Ik antwoord daarop, dat Johannes en anderen met hem, reeds wisten dat de tijd en de wereld een einde zouden nemen op een vastgesteld tijdstip. Maar hij wist niet dat het einde zou komen na de zevende bazuin. Hij wist niet dat het geen ogenblik langer zou worden uitgesteld dan tot de tijd wanneer die bazuin zou worden gehoord. Dat is de zaak die hier met een eed bevestigd wordt.

(2) Ten tweede. Het bevestigend gedeelte in de eed is, dat *"in de dagen der stem des zevenden engels, wanneer hij bazuinen zal de verborgenheid Gods vervuld zal worden."*

- ? Sommigen verstaan deze verborgenheid in een beperkte zin.
- ? Sommigen verstaan daaronder de voleinding van de wereld, de opstanding en het algemene oordeel.
- ? Anderen verstaan onder de verborgenheid de roeping van de Joden en de uitroeiing van de antichrist. Deze toekomstige gebeurtenissen worden inderdaad verborgenheden genoemd. (Wij vinden *dat woord* in 1 Kor. 15:51, waar wij lezen: "Zie, ik zeg u een verborgenheid; wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden.") Maar de zaak staat in Rom. 11:25 staat: "Want ik wil niet broeders, dat deze verborgenheid u onbekend zij, dat de verharding voor een deel over Israël gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn." En van de verborgenheid van het rijk van de antichrist lezen wij: "Want de verborgenheid der ongerechtigheid wordt alrede gewrocht; alleenlijk Die hem nu wederhoudt, Die zal hem wederkouden, totdat hij uit het midden zal weggedaan worden," 2 Thess. 2:7.
- ? Maar de verborgenheid welke in het zevende vers van ons teksthoofdstuk genoemd wordt, wijst ons op gebeurtenissen die zouden beginnen of zouden begonnen zijn wanneer de zevende bazuin zal gehoord worden, of in de dagen van de zevende engel.

Daarom versta ik met anderen het woord verborgenheid het gehele of algemene Goddelijke beleid in de regering van de wereld, en wel bijzonder het beleid Gods ten opzichte van het Evangelie tot uitbreiding en volmaking van Zijn koninkrijk. Dat is in vele opzichten een verborgenheid, en daarom wordt gesproken van "de verborgenheden van het koninkrijk Gods," Lukas 8:10. Alle delen van dat koninkrijk zijn mysteriën en het koninkrijk zelf is een verborgenheid, welke alleen door gelovigen waarlijk verstaan wordt, hoewel nog onvolmaakt. Zo zeide onze Heere: "Het is u gegeven te verstaan de verborgenheid van het koninkrijk Gods, maar dengenen die buiten zijn geschieden al deze dingen door gelijkenissen," Mankus 4:11.

Er zijn vele koninkrijken in de wereld geweest, die reeds verdwenen zijn Maar in de tijd toen deze bestonden had God een koninkrijk en Hij heeft het nog en dat koninkrijk wordt nog voortgezet. Maar het zal voleindigd worden wanneer het volmaakt zal zijn, wanneer in het einde van de tijd, de gelukzaligheid van Zijn volk, en de ondergang van Zijn vijanden volkomen zal zijn. Dit zal geschieden wanneer Christus het koninkrijk zal voleindigen en overgeven. "Daarna zal het einde zijn, wanneer Hij het koninkrijk aan God en den Vader zal overgeven

hebben, wanneer Hij .teniet gedaan zal hebben alle heerschappij en alle macht en kracht," 1 Kor. 15:24.

De tijd van de voleindiging zal zijn in de dagen van de stem van de zevende engel, in welke dagen de zeven fiolen zullen uitgegoten worden. Wanneer de bazuin zal beginnen te klinken, begint de voleindiging van de verborgenheid Gods. Dan treedt het laatste tijdperk van de verborgenheid, van het koninkrijk Gods, in, en de voleindiging zal in trappen plaats hebben inde zeven fiolen; totdat het volkomen geëindigd zal worden met de laatste fiool. Dan zullen de tijd en de verborgenheid Gods in Zijn koninkrijk in deze wereld tegelijk eindigen. Nu, wij leven reeds in het eindtijdperk.

Uit onze tekstwoorden komen wij tot de volgende leer.

"Het is een zaak van het grootste gewicht en belang voor het menselijk geslacht, dat er een tijdperk is vastgesteld en in het algemeen geopenbaard, waarin de tijd zal eindigen en niet meer zal zijn. Dit is een bezworen verklaring, en een oprecht man zal alleen datgene bezweren, wat van grootgewicht is. Het is bezworen door de Heere Zelf, en daarom is het een allergewichtigste zaak."

In het behandelen van deze leer zal ik beschouwen:

- I. De waarheid zelf, dat er een dag is vastgesteld, waarna geen tijd meer zal zijn.
- II. Het gewicht en het belang van deze zaak voor mensen.
- III. Wij gaan nu voort om te beschouwen de verborgenheid Gods op aarde die met de tijd zal eindigen.
- IV. Het gebruik dat wij van deze leer hebben te maken.

I. Wij zullen de waarheid zelf beschouwen, dat er een ogenblik komt waarna geen tijd meer zal zijn. Deze waarheid zegt ons:

1. Dat de tijd een begin heeft gehad. Tijd is de maat van .de verschillende perioden die de schepping heeft doorgemaakt. Daarom kan de tijd niet ouder zijn dan de schepping zelf. De tijd begon .met de wereld. "In den beginne schiep God de hemel en de aarde," Gen. 1:1 Er was een dag, een jaar, die de eerste waren, vóór welke er geen andere waren. Maar de eeuwigheid was daarvóór, en zal daarná zijn. Daarom kunnen wij de tijd beschouwen als een klein eiland dat zijn hoofd omhoog steekt in het midden van de onmetelijke oceaan.
2. De tijd heeft gelopen van den beginne, en loopt voort in een onafgebroken reeks van ogenblikken, uren, dagen, maanden en jaren. Er vlogen ongeveer vierduizend jaren voorbij vóór de geboorte van Christus. Nu is het jaar 1732 van deze gelukkige periode begonnen. Zo zijn er nog geen 300 jaren nodig meer, om naar voorbeeld van de zes scheppingsdagen de wereldweek van 6000 jaren vol te maken; waarna, - zoals velen hebben gedacht - de eeuwige sabbat zal aanbreken. Maar nu loopt de tijd nog voort en die verborgenheid Gods is nog niet vervuld. en de onderhandelingen met zondaars nog niet afgebroken.
3. Er zal een einde aan de tijd komen. Hij heeft lang gelopen, maar .hij zal ten laatste uitgelopen zijn. De laatste zandkorrel in de zandloper van deze wereld zal vallen, wanneer het glas leeggelopen is en niet weer omgekeerd zal worden. De tijd van de wereld is bij Goddelijk besluit vastgesteld, de laatste dag, het laatste uur, hoewel niemand weet wanneer het zal zijn.

Nu, wanneer er een einde zal komen aan de tijd, zal er ook een einde komen aan de dingen van de tijd, daar ze tegelijk zullen weggevaagd worden.

Dat "daar geen tijd meer zal zijn," heeft ons de volgende gewichtige dingen te zeggen. Er is een tijd vastgesteld waarin:

1. Deze tegenwoordige wereld niet meer zal zijn. Deze hemelen en aarde zullen voorbijgaan door de algemene grote brand. "Maar de dag des Heeren zal komen als een dief in de nacht, in welke de hemelen met een gedruis zullen voorbij gaan, en de elementen branden zullen en vergaan, en de aarde en de werken die daarin zijn, zullen verbranden," 2 Petrus 3:10. De tijd en de tijdelijke dingen zijn tegelijk begonnen, en zij zullen tegelijk eindigen. Mensen zijn nu om strijd bezig, wie het meeste van deze aarde zal krijgen. Er wordt machtig om gezwoegd en gedraafd, gelijk mieren doen in hun mierenhoop. En konden zij de hemel naar beneden halen, dan zouden zij ongetwijfeld hun best doen daarvan ook een groot stuk te krijgen. Maar wanneer de tijd een einde neemt, zal de mierenheuvel in elkaar storten, het toneel zal worden afgebroken en er zal geen voet aarde voor hen overblijven.

2. Er zullen geen nieuwe jaren meer zijn. Het jaar zal komen, de maand, de dag, het uur en de minuut, waarna geen andere zal volgen. Alle deze zijn gedeelten van de tijd, zodat wanneer de tijd voorbij zal zijn, zullen ook de gedeelten niet meer zijn. De jaarlijkse beweging van de zon, en de dagelijkse beweging om de aarde maken jaren en dagen. Maar waar zijn zij, wanneer de hemelen zullen voorbijgaan met een groot gedruis, en de aarde en de werken die daarin zijn zullen verbranden? Daarom maakt de heilige Schrift menigvuldig gewag van de laatste dag. Laten wij daarom onze jaren gebruiken om ons voor te bereiden voor de eeuwigheid, en laten wij alzo onze dagen tellen dat wij een wijs hart bekomen.

3. Er zullen geen jaargetijden meer zijn. Er zal geen zomer en winter, geen zaaiing en oogst meer zijn. Zij werden eens voor een korte tijd onderbroken, tijdens de zondvloed. Daarop heeft God verzekerd dat er geen nieuwe onderbreking zou zijn, Maar dat zij eens en voor al met de tijd zouden eindigen. "Voortaan alle de dagen der aarde zullen zaaiing en oogst, en koude en hitte, en zomer en winter, en dag en nacht niet ophouden." Die belofte is gedaan voor de tijd dat de aarde zal staan. Er zal een eeuwige lente in de hemel zijn, maar een eeuwige winter in de hel, waar een .geweldige stormwind het deel huns bekens zal zijn. Nu, de jaargetijden rollen voort, maar wanneer de tijd zal eindigen zal er geen verwisseling van jaargetijden meer zijn.

4. Er zal een einde komen aan de bezigheden van dit leven. Er zal geen grond meer bebouwd worden, er zullen geen kudden meer geweid worden, er zal geen handel of beroep meer zijn. Deze alle behoren tot de bezigheden van de wereld die voorbijgaat. Deze bezigheden worden niet verricht zonder inspanning en afmatting. Maar wanneer "er geen tijd meer zal zijn," zullen de rechtvaardigen rusten van hun arbeid, en de goddelozen zullen een last hebben te dragen van een andere soort, onder het gewicht van goddelijke toorn. Hoe ongelukkig moeten zij zijn, die geen vermaak of voldoening vinden in de dingen van Gods koninkrijk, daar de aardse dingen niet blijvend zijn!

5. De middelen tot des levensonderhoud zullen niet meer zijn. Er zal niet meer gegeten, gedronken of geslapen worden. Deze nemen nu een groot gedeelte van onze tijd in beslag, door ze waar te nemen. De ganse tijd van velen gaat heen met de vraag, wat zullen wij eten en drinken, en wanneer zullen wij rusten. Maar wanneer er geen tijd meer zal zijn, dan zullen de heiligen onderhouden en verzadigd worden zonder eten en drinken, en verkwikt worden zonder slaap. En de goddelozen zullen geen

druppel water krijgen om hun tong te verkoelen, zij zullen nacht en dag geen rust hebben.

6. Familie en vrienden zullen er niet meer zijn. Wanneer de tijd voorbij zal zijn, zullen zij uit elkander gaan, als reizigers die scheiden wanneer zij aan het einde van hun reis gekomen zijn. Er zullen geen overheden en onderdanen, geen leraars en leken, geen echtgenoten en huisvrouwen, geen meesters en knechten, geen ouders en kinderen meer zijn. "De kleine en de grote is daar, en de knecht vrij van zijn heer," Job 3:19. Alleen de betrekking tussen Christus en Zijn volk, als Hoofd en leden, welke niet van deze wereld is, zal blijven. Zo zal ook de 'betrekking tussen God en Zijn kinderen blijven, want zij zijn kinderen der opstanding. "Maar die waardig geacht zullen zijn die eeuw te verwerven en de opstanding uit de doden, zullen noch trouwen noch ten huwelijk uitgegeven worden, want zij kunnen niet meer sterven, want zij zijn den engelen gelijk; en zij zijn kinderen Gods, dewijl zij kinderen der opstanding zijn," Lukas. 20:35:36. Onder Adams kinderen zijn de kinderen onderworpen aan hun ouders, en :minderen aan meerderen. Maar in de opstanding zullen allen onmiddellijk onderworpen aan God zijn, de ene zowel als de andere. En de goddelozen zullen aan Hem onderworpen zijn als zijn vijanden.

7. Er zal geen tijd meer zijn voor bekering. Nu hebben zondaars tijd voor berouw en om zich tot God te wenden, terwijl zij er zeker van mogen zijn van welkom te wezen op hun wederkering. Maar als de tijd eens voorbij is, zal de boom eeuwig moeten liggen waar hij gevallen is. Dan zullen er geen middelen van genade meer zijn, geen aanbod van Christus, geen plaats des berouws. "Als zij nu heengingen om te kopen, kwam de Bruidegom; en die gereed waren gingen met Hem in tot de bruiloft, en de deur werd gesloten." De tijd waarin de mens op de proef gesteld wordt is dan voorbij, en zij die er geen recht gebruik van gemaakt hebben, zullen geen tweede gelegenheid krijgen.

8. Verdrukking en tegenspoed van de Godzaligen zullen voorbij zijn. In de tijd moeten zij lijden, zij kunnen het niet missen. Maar in de wereld is het slechts zoals de Heere zegt: "In de wereld zult gij verdrukking hebben; maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen," Joh. 16:33. Wanneer de tijd ten einde is, zijn hun verdrukkingen ten einde, en zij zullen een eeuwige vergoeding hebben, wanneer de dagen van hun treuren voorbij zijn. Zij zullen op hun verdriet terug zien als op wateren die wegvlieten. Hun smarten vergezellen hen lange .tijd, maar de beek droogt uit, daar het slechts een winterbeek was.

9. De voorspoed en het vermaak van de goddelozen zal voorbij zijn. "Maar Abraham zeide: Kind, gedenk dat gij uw goed ontvangen hebt in uw leven, en Lazarus desgelijks het kwade; en nu wordt hij vertroost, en gij lijdt smarten," Lukas 16:25. Nu schijnt de zon van voorspoed dikwijls op hen, en de Godzaligen stoten er zich soms aan, zoals gij vindt in Ps. 73: "Want ik was nijdig op de dwazen, ziende der goddelozen vrede." Maar de goddelozen zelf worden erdoor verhard, zoals blijkt uit Pred. 8:11, "Omdat niet haastelijk het oordeel over de boze daad geschiedt, daarom is het hart van de kinderen der mensen in hen vol om kwaad te doen." Maar zie op het einde van de tijd, wanneer het web van de voorzienigheid zal uitgesponnen zijn, dan zal blijken dat er geen reden voor hen is geweest om in het kwade voort te gaan. Welke genoegens zij ook in de tijd genieten, toch zal wanneer hun tijd voorbij is, er een totale verduistering komen van de zon van hun voorspoed.

II.

Het tweede stuk hetwelk wij te beschouwen hebben, is het gewicht en het belang dat voor mensenleer gelegen is in de waarheid dat het ogenblik komt, dat "daar geen tijd meer zal zijn." Hier wilden wij bijzonder de aandacht vestigen op de eed waarmee deze waarheid bezworen is.

Daarin zijn drie zaken te overdenken.

1. Ten eerste, dat mensen daaromtrent zeer onachtzaam zijn, en traag zijn het te geloven en er besef van te krijgen. De maagden wilden gaarne sluimeren en slapen, en daarom droegen zij geen zorg om uit te zien naar de komst van de bruidegom. De meeste mensen zijn zo ingenomen met de dingen van de tijd, dat zij niets anders wensen. En daar zij niet willen dat de tijd zal eindigen, dringen zij zichzelf een geloof op, dat er geen tekenen van het einde zijn. Zij zijn gelijk de spotters die zeiden: "Waar is de belofte Zijner toekomst? Want van die dag dat de vaders ontslapen zijn, blijven alle dingen alzo gelijk van het begin der schepping," 2 Petrus 3:4.
2. Ten tweede, er is een wettige kennisgeving aan hen gedaan, dat de tijd zal eindigen. Of men het gelooft of niet, het is waarlijk bekend gemaakt op de meest ernstige wijze aan allen tot wie de Bijbel komt. Daarom zijn zij ernstig gewaarschuwd, en kunnen geen onwetendheid voorwenden. De boodschap is gebracht, en het gewicht daarvan zal ten volle gevoeld worden, wanneer zij zullen zien dat de zaak uitgevoerd wordt.
3. Ten derde, de duur van de tijd is onveranderlijk vastgesteld, de grenzen zijn bepaald, en de tijd kan daar niet buiten gaan. Want het is vastgesteld door een eed. De Israëlieten tergden de Heere dikwijls, en toch verdroeg Hij hen. Doch ten laatste zwoer Hij hun, dat zij niet zouden ingaan in Zijn rust. Er was geen intrekking van dat vonnis mogelijk. Nu, Hij heeft de grenzen van de tijd vastgesteld, en Hij heeft het bevestigd door een eed, en daarom kunnen gebeden of verzoeken niet bereiken dat het tijdperk dat vastgesteld is ook maar één uur later zal eindigen.

Het gewicht van de zaak is in drie dingen gelegen.

1. Wanneer de tijd ten einde zal zijn, zal alles wat betrekking heeft op 's mensen gelukzaligheid of ellende, volkomen zijn. De proeftijd is voorbij en de staat van vergelding begint, zowel over hun lichaam als over hun ziel. Hier, op dit beslissend ogenblik, het einde van de tijd, wordt ieder mens tot zijn uiterste trap gebracht, de gelovigen in zaligheid, de goddelozen in ellende. Is er iets te noemen dat van méér gewicht kan zijn?
2. Wanneer er geen tijd meer zal zijn, volgt de eeuwigheid, de staat die voor allen en voor altijd onveranderlijk is, daar er geen einde van is te verwachten. In welke omstandigheden wij nu ook verkeren, wij weten dat er een einde aan zal komen, de omstandigheden zullen veranderen en wij kunnen de tijd ongeveer berekenen. Maar de eeuwigheid stelt de staat onveranderlijk vast en er zal geen berekening meer zijn. Daarom is het einde van de tijd een zaak van het grootste gewicht.
3. Daarom moet nu of nooit gedaan worden, wat er te doen is voor de eeuwigheid. Onze Heere heeft gezegd: "Ik moet werkende werken Desgenen, Die Mij gezondend heeft, zolang het dag is. De nacht komt, wanneer niemand werken kan," Joh. 9 : 4. Wanneer de tijd voorbij zal zijn, kan geen werk meer gedaan worden

voor de eeuwigheid. Dan kan niet verwacht worden dat de tijd opnieuw zal beginnen, of dat de mens dan zal kunnen doen, wat hij niet deed tijdens zijn leven.

1ste gebruik, tot vermaning

Hoort naar de vermaning om op gepaste wijze gebruik te maken van de boodschap dat de tijd zal eindigen.

1. Zie over de tijd, over deze wereld en over de staat van zaken in de wereld heen, en slaat uw blik op de andere wereld, op de eeuwigheid. "Dewijl wij niet aanmerken de dingen die men ziet, maar de dingen die men niet ziet; want de dingen die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig." O, waarom zouden wij met ons uitzien wachten tot de tijd zal eindigen en niet meer zal zijn. Waarom zouden wij verzuimen te zien op de eeuwigheid die komt, en die een onbegrensd uitzicht verschaft? Het zou nuttig bestede tijd zijn, die wordt besteed in het overdenken van de eeuwigheid, wat wij daar zullen zijn, en wat ons eeuwig lot zal wezen.
2. Trekt uw hart af van de dingen van de tijd, en zet het op de dingen die eeuwig zijn. "Bedenkt de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn", Kol. 3:2. Daar de aardse dingen met de tijd moeten eindigen, zo is het onmogelijk dat zij een gepast deel zouden zijn voor een redelijk schepsel, dat voor de eeuwigheid geschapen is. Het is slechts een klein gedeelte van de dingen van de tijd die wij kunnen verkrijgen, hoe gretig wij er ook naar jagen. Doch veronderstelt dat wij alle tijdelijke dingen zouden kunnen verkrijgen, zo is toch onze tijd bepaald, dat wij niets zullen hebben, al hadden wij ook veel in ons leven vergaderd. Hoe veel wijzer zouden wij handelen, zo wij ons hart zetten op de eeuwige dingen!
3. Gebruikt deze wereld als mensen die er slechts doortrekken, als gasten en vreemdelingen. "Want de gedaante dezer wereld gaat voorbij," 1 Kor. 7 : 31. De tijd is voorts kort, koopt; daarom als niet bezittende, en gebruikt de wereld als niet misbruikende. Het is geen wijsheid ons diep in de wereld te dompelen, en ons te belasten met het slijk der aarde. Dat zal onze loop naar de betere wereld vertragen, en het zal ons afhouden van het voorname werk dat wij te doen hebben, zolang tot de tijd en de gelegenheid daartoe voorbij zal zijn.
4. Laten de ontevreden blikken van de wereld, de moeiten en beproevingen van het tegenwoordige leven, geen diepe indruk op ons maken. Laten wij onszelf daartegen wapenen, door te overdenken dat zij niet lang zullen duren. Zij zijn slechts wolken, die hoewel zij dik en zwart zijn, binnenkort zullen verdwijnen. Indien wij van Christus zijn, zo zullen wij spoedig een eeuwige zonneshijn genieten. De dikste wolken waaronder wij hier moeten leven, zijn niets, vergeleken met een eeuwige zwartheid en duisternis.
5. Wordt niet weggevoerd door de glimlachen van de wereld, en vertrouwt niet op wereldse voorspoed. Want de tijd zal ook daaraan een einde maken. Eer, weelde en rust in de tijd, zijn slechts als zeepbellen, die in één ogenblik zullen verdwijnen. Welk onderscheid er nu ook onder mensen zijn mag, indien ze afhangen van deze uitwendige omstandigheden, zo zal dat slechts enkele jaren duren. Wanneer onze loop geëindigd is, zal de knecht gelijk zijn aan zijn heer, en de arme aan de rijke.
6. Maakt gebruik van uw tijd zolang u leeft. Overdenkt met welk doel het leven u is gegeven. En dat is:
 - ? Om een goed fundament voor de eeuwigheid te leggen, om uit uw natuurstaat over te gaan in de staat der genade door geloof en bekering.
 - ? Leeft tot de eer van God, en poogt in uw omgeving de naam en het koninkrijk van Christus voort te planten. Zo zei de goede koning Hiskia: "De levende, de

levende, die zal U loven gelijk ik heden doe; de vader zal den kinderen Uw waarheid bekend maken," Jes. 38 : 19.

- ? Het leven is u gegeven opdat gij in uw geslacht nuttig zoudt zijn voor uw naasten, in het zoeken van geestelijk en tijdelijk goed voor anderen. Zo deed David, want hij heeft in zijn tijd de raad Gods gediend, en is ontslapen.

III. Wij gaan nu voort om te beschouwen de verborgenheid Gods op aarde die met de tijd zal eindigen. *"Maar in de dagen der stem des zevenden engels, wanneer hij bazuinen zal, zo zal de verborgenheid vervuld worden."* Dat wil zeggen dat met de tijd, wanneer hij zal eindigen, de gehele aardse bedeling zal beëindigd of vervuld worden.

Hier zullen wij aantonen:

1. Wanneer ze zal eindigen.
2. Wat die vervulling zal inhouden.
3. Het gewicht en het gevolg van de vervulling van de ganse verborgenheid.

Ten eerste. *Laten wij bezien wanneer de verborgenheid Gods zal eindigen.*

- (1) Het zal zijn in de dagen van de stem van de zevende engel. Het is duidelijk dat de dagen van de zevende engel reeds zijn begonnen. Maar daarin zijn de zeven fiolen begrepen en wij mogen aannemen dat wij nu onder de derde of vierde fiool zijn. Zo loopt dan eens het eind van de verborgenheid Gods af en het is reeds ver gevorderd. De morgen en de middag van de verborgenheid zijn voorbij, de namiddag is voor een groot gedeelte gepasseerd en het is dicht bij de avond.
- (2) Het einde zal komen met het einde van de tijd. De verborgenheid en de tijd zullen tegelijk eindigen. De verborgenheid zal niet buiten de bestemde tijd gaan en de tijd zal niet eindigen vóór de verborgenheid vervuld zal zijn. Daarom zegt de apostel: "Daarna zal het einde zijn, wanneer Hij het koninkrijk aan God en de Vader zal overgegeven hebben, wanneer Hij zal te niet gedaan hebben alle heerschappij en alle macht en kracht," 1 Kor. 15:24. Op een en hetzelfde ogenblik zullen de wereld en de tijd voleindigd worden en dan zal bovendien de verborgenheid Gods vervuld zijn.
- (3) Maar de juiste tijd daarvan is bedekt gehouden voor alle mensen. Het is voor niemand mogelijk daar achter te komen. Wij behoren daar ook geen onderzoek naar te doen. Onze Heere heeft gezegd: "Maar van die dag en die ure weet niemand, ook niet de engelen der hemelen, dan Mijn Vader alleen," Matth. 24:36. En Paulus zegt: "Want gij weet zelve zeer wel dat de dag des Heeren alzo zal komen gelijk een dief in de nacht," 1 Thess. 5:2. Het is zo door de Heere besteld om de mensen te bewaren van volksonrust hen aan te sporen om te waken. Daarom zegt de verheerlijkte Verlosser: "Zie, Ik kom als een dief. Zalig is hij die waakt en zijn klederen bewaart, opdat hij niet maakt wandele en men zijn schaamte niet zie," Openb. 16:15.

2. Het tweede stuk dat wij zouden verhandelen was, *wat de vervulling van de verborgenheid Gods zal inhouden.*

- (1) De vervulling van de overige profetieën. Deze zijn slechts weinige. De voornaamste daarvan zijn de roeping der Joden en de totale verdelging van de antichrist. Dat de Joden geroepen zullen worden is duidelijk uit Rom. 11:25 en 26, waar geschreven staat: "Want ik wil niet broeders dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt bij uzelf), dat de verharding voor een deel

over Israël gekomen is totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn. En alzo zal geheel Israël zalig worden, gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jacob". En wie bemerkt niet, dat hoewel dit volk uit hun eigen land gescheurd is en meer dan zeventien honderd jaren verspreid is onder de volkeren, even wel een apart volk blijft en niet één lichaam gemaakt is met andere volken, maar dat zij door bijzondere voorzienigheid bewaard worden tot die gewichtige gebeurtenis? En wat betreft de profetieën. aangaande de instorting van het antichristelijke koninkrijk, daarvan is reeds zo veel vervuld dat wij verzekerd kunnen zijn van hun totale ondergang, overeenkomstig de profetieën.

- (2) De vervulling der verborgenheid zal gezien worden in de vergadering van al de uitverkorenen. Er is een bepaald getal uitverkoren ten leven. Zij die nog niet geboren zijn, moeten in deze wereld geboren worden tot dat de laatste persoon van deze gezegende rol te voorschijn is gekomen. En zij moeten ook wedergeboren worden en door geloof overgezet worden in het koninkrijk van Christus. Wanneer de laatste uitverkoren man of vrouw geboren en bovendien tot Christus gebracht zal zijn, dan staat de verborgenheid op het punt van vervuld te worden.
- (3) De verborgenheid zal vervuld worden door de volmaking van de zaligheid der uitverkorenen. Dat was het einde waartoe de verborgenheid voor de tijd, in de eeuwige raad was vastgelegd. De vervulling daarvan zal het einde zijn. Daartoe behoort de opstanding van hun lichamen, het te niet te doen van de laatste vijand, de dood, en het brengen van de gehele vergadering der uitverkorenen, van de eerste tot de laatste toe, onbevlekt voor de troon. Paulus zegt dat "Christus de gemeente liefgehad heeft en Zichzelf voor haar heeft overgegeven, opdat Hij haar Zichzelf zou heerlijk voorstellen, een gemeente die geen vlek of rimpel heeft of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk," Ef. 5:25, 27. En de apostel Judas schrijft in vers 24: "Hem nu Die machtig is u van struikelen te bewaren en onstraffelijk te stellen voor Zijn heerlijkheid in vreugde." Deze woorden zien op het overgeven van het koninkrijk aan de Vader.

3. Ten derde. *Nu hebben wij aan te tonen hoe groot het gewicht en het gevolg is van de vervulling van de verborgenheid Gods.* Ten aanzien van de eer van God en van de eeuwige staat des mensen is die vervulling van het allergrootste belang.

1. Dan zal het eeuwige voornemen Gods omtrent het menselijk geslacht vervuld worden. Dan zal het besluit Gods hetwelk van eeuwigheid in de diepte van Gods wijsheid genomen is uitgevoerd worden. Het plan was van eeuwigheid gemaakt, het fundament was gelegd en dan zal het gebouw in overeenstemming met het besluit opgetrokken en de sluitsteen aangebracht zijn.

2. Het verbond tussen de Vader en de Zoon, de tweede Adam, zal dan van weerszijden vervuld zijn. Er was in dat verbond een voorwaarde welke door Christus moest vervuld worden. Hij volbracht de voorwaarde ruim zeventienhonderd jaren geleden, toen Hij de schuld van de gehele uitverkoren wereld betaalde. En er waren beloften aan des Vaders zijde welke vervuld zouden worden op het volbrengen van de voorwaarde. Een groot gedeelte daarvan moet nog vervuld worden, maar dat zal dan volmaakt geschieden. De beloften zullen in elk opzicht goed gemaakt worden aan het Hoofd en de leden.

3. Dan zal het gehele samenstel van inzettingen welke sinds Adams val in de wereld in gebruik zijn om zondaren toe te brengen en heiligen voort te leiden, afgedankt worden. Geen kerkvergaderingen meer, geen Woord en sacramenten, geen kerkregering en tucht, geen ambtsdragers meer. Deze alle worden als het steigerwerk neergehaald wanneer het huis gebouwd zal zijn. "En Dezelve heeft gegeven sommigen tot apostelen en sommigen tot profeten en sommigen tot evangelisten en sommigen tot herders en leraars, tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouwning van het lichaam van Christus; totdat wij allen zullen komen tot de enigheid des geloofs en der kennis van de Zoon van God, tot een volkomen man, tot de mate van de grootte der volheid van Christus," Ef. 4:11-13. Door deze middelen werd de verborgenheid uitgevoerd, maar als ze vervuld zal zijn zullen ze niet meer nodig wezen. Maar zij die daardoor tot deelgenoten in de verborgenheid zullen gemaakt zijn, zullen niet gemist worden. Daarom zegt Johannes van het nieuwe Jeruzalem: "En ik zag geen tempel in haar; want de Heere, de almachtige God, is haar tempel en het Lam is haar kaars," .Openb. 21:22.

4. Dan zal de wijze waarop God met mensenkinderen handelt zó veranderd worden dat het geheel nieuw is. "En Die op de troon zat zeide: Zie, Ik maak alle dingen nieuw." Er zullen geen beproevingen en verdrukkingen van de Godzaligen meer zijn, en geen voorspoed van de goddelozen, zoals nu. Nu is er een gemengde bedeling, maar dan komt er een ongemengde beschikking, zodat voor hen met wie het wel is, het volmaakt wel zal zijn en waar het verkeerd staat zal het volledig verkeerd zijn. Dan zal een eeuwige zonneshijn de Godzaligen koesteren zonder de minste onderscheppende wolk; maar een eeuwige duisternis zal op de goddelozen vallen, zonder het minste straaltje licht.

5. Dan zal Christus' overwinning volkomen zijn daar Zijn vijanden zullen gesteld worden tot een voetbank Zijner voeten. Christus ziet uit naar die dag. Daarom zegt de apostel: "Maar Deze één slachtoffer voor de zonden geofferd hebbende, is in eeuwigheid gezeten aan de rechterhand Gods, voorts verwachende totdat Zijn vijanden gesteld worden tot een voetbank Zijner voeten," Hebr. 10:12, 13. Dan bedekt schande het aangezicht van allen die Hem hebben tegengestaan of veracht. Hun goddeloze tong die zij gebruikt hebben om Hem te smaden en Zijn heilige dienst tegen te staan, zwijgt in duisternis. Des satans kop is vermorzeld en zijn werken zijn verbroken. Hij is met de zondaren die hem geloofd hebben in de afgrond opgesloten. Dan heeft Christus en Zijn volk een volkomen overwinning over zonde, satan, dood en de tegenwoordige boze wereld.

6. Dan begint het eeuwige huwelijksfeest en het wordt gehouden in het koninkrijk Gods, wanneer Jezus Christus, de heerlijke Bruidegom, Zijn bruid thuisgebracht heeft, want de gelovigen zijn nu nog maar aan Hem ondertrouwd. De overvloed, de heerlijkheid en de verlustiging op dat feest kan niet door stervelingen begrepen worden. "Verzadiging der vreugde is bij Uw aangezicht, liefelikheden in Uw rechterhand eeuwiglijk," Psalm 16:11. Zijn volk krijgt hier nu en dan enkele teugjes en druppels die beter smaken dan de beste, troebele lekkernijen van deze wereld. Maar nu is er nog een voorhangsel tussen ons en de hemel en daarom kunnen wij die zaligheid niet peilen.

7. Dan wordt de deur gesloten. "Die gereed waren gingen met Hem in tot de bruiloft en de deur werd gesloten," Matth. 25:10. Geen toegang meer, kloppe wie wil.

Niemand die Christus' nodiging heeft afgeslagen zal dan vrijheid krijgen om op Zijn woord terug te komen. De verborgenheid is beëindigd en vervuld, en daarvan heeft een groot gedeelte bestaan in een lange tijd van Gods verdragen van zondaren. Maar gelijk Gods insluiting van Noach in de ark tegelijk was het uitsluiten van hen die buiten waren, zo zal, nadat Christus Zijn bruid binnengebracht heeft, er geen toegang zijn voor nieuwe gasten.

8. Dan zal de voleindiging van de wereld daar zijn. De wereld is bewaard terwille van de uitvoering van de verborgenheid Gods. Was zij om die reden niet gespaard zo zou zij vergaan zijn bij Adams val. Maar wanneer eindelijk de verborgenheid vervuld zal zijn zal er geen reden meer zijn om de wereld te sparen. Daarom zal ze in brand gestoken worden als het toneel van goddeloosheid, een vervloekte wereld, waarin God zo lange tijd beledigd is.

9. Dan wordt de verborgenheid geopend en zal ze in het volle licht gezet worden. Hoewel ze lange tijd gesluierd was, zal dan de sluier afgenomen worden. De heiligen waren dikwijls in de war gebracht door de ondoorgrondelijke verborgenheid, maar dan zal ze voor hen ontvouwd en opengelegd worden. Dan zal hun duidelijk gemaakt worden dat alles geschied is tot verheerlijking van de Goddelijke volmaaktheden van goddelijke wijsheid, rechtvaardigheid en goedheid, tot hun eeuwige blijdschap en troost. Daarom zegt de apostel: "Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar alsdan zal ik kennen gelijk ook ik gekend ben," 1 Kor. 13:12. De goddelozen versmaadden de verborgenheid en trokken er, tot hun eigen ondergang, besluiten uit naar het hun goeddacht. Doch dan zal ze voor hen geopend worden, zodat zij zullen zien dat het alles Gode waardig was en dan zal het zijn tot hun eeuwige schaamte en verwarring. Vandaar, dat de profeet zegt: "De heidenen zullen het zien en beschaamd zijn vanwege al hun macht, zij zullen de hand op de mond leggen, hun oren zullen doof worden," Micha 3:16.

10. Dan zal alle verborgenheid Gods vervuld zijn want die dag zal de voleinding der wereld zijn. Het is tot oefening en beproeving des geloofs dat de geschiedenis van de wereld en van de mensen zo onnaspeurlijk is. Maar dan zal geloof overgaan in aanschouwen en beleven. Het zal voor de heiligen opgeklaard worden en de goddelozen zullen niet meer in bedrieglijke misvatting verkeren ten opzichte van de weg van des Heeren handelingen met hen.

Wat het verband betreft die er is tussen de verborgenheid Gods en de tijd, daarin zien wij:

? De tijd is de ruimte waarin de verborgenheid Gods wordt uitgevoerd. Zij was in alle delen vastgesteld in het eeuwige besluit vóór de tijd. Doch de gevolgen daarvan of de staat waarin de mens gebracht of gehouden zal worden, zal eeuwigdurend zijn, wanneer er geen tijd meer zal wezen. Doch de uitvoering van de verborgenheid, het begin, de voortzetting en het einde heeft in de tijd plaats. Zij begint met de tijd en eindigt met de tijd. De verborgenheid is een gebouw van God waarin vele handen worden te werk gesteld. Het besluit werd in de eeuwigheid genomen en het gebouw zal tot in alle eeuwigheid staande blijven. Maar het bouwen van het huis heeft in de tijd plaats. Het fundament werd in de tijd gelegd en in de laatste dag zal het sluitstuk geplaatst worden.

- ? De voortzetting van de tijd hangt af van de uitvoering van de verborgenheid. Vandaar de woorden in de tekst; dat de engel "zwoer bij Dien, Die leeft in alle eeuwigheid dat daar geen tijd meer zal zijn, maar dat de verborgenheid Gods vervuld zal worden." De verborgenheid moet uitgevoerd en beëindigd worden en daarom moet de tijd wachten tot het zal geschied zijn. Wanneer het alles vervuld is, zal er geen plaats meer zijn voor de tijd en dat zal het einde zijn. Zo wordt de tijd verlengd en moet uitlopen, niet om de geringe belangen van mensen, maar ter wille van de verborgenheid Gods. Indien er geen verborgenheid Gods geweest was, die uitgevoerd moest worden, zo zou vanwege de zonde de tijd spoedig nadat hij begonnen was, geëindigd zijn.

IV. 1ste gebruik, tot lering.

Uit de tekstwoorden kunnen wij leren,

1. Dat de goddelozen struikelen over de verborgenheid Gods. Velen ergerden zich over de verborgenheden in Christus toen Hij op aarde was. Zij konden er geen schoonheid in zien, maar ergerden er zich over en gebruikten het tegen zichzelf, tot hun eigen verderf. Dit is zo algemeen dat de Zaligmaker heeft gezegd: "Zalig is hij die aan Mij niet zal geërgerd worden," Matth. 11:6. De zaak is deze. Het leven van Christus is een verborgenheid en hun natuurlijke blindheid verhindert hen het te zien en daarom verstaan zij het niet. "Maar de natuurlijke mens begrijpt niet de dingen die des Geestes Gods zijn, want zij zijn hem dwaasheid en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden," 1 Kor. 2:14. Zij struikelen over de leer der verborgenheid, want er is iets in wat hun verstand niet kan bevatten, en omdat zij het niet kunnen begrijpen verwerpen ze de leer van de verborgenheid Gods. Zij struikelen over de leer en het werk der Voorzienigheid, in de uitvoering. "En nu, wij achten de hoogmoedigen gelukzalig; ook die goddeloosheid doen worden gebouwd; ook verzoeken zij God en ontkomen," Mal. 3:15. Dat de goddelozen gebouwd worden is ook een verborgenheid en wij hebben licht uit het heiligdom nodig om het te verstaan. Daarom zegt de psalmist: "Nochtans heb ik gedacht om dit te mogen verstaan, maar het was moeite in mijn ogen; totdat ik in Gods heiligdommen inging en op hun einde merkte," Ps. 73:16, 17.

2. Doch de gelovigen hebben daar andere gedachten over. Ware christenen bewonderen de schoonheid en heerlijkheid van de verborgenheid, terwijl vleselijke mensen ze verachten. Het is de verborgenheid Gods welke Hij aan Zijn vrienden openbaart en aan hen die Zijn naam vrezen. "De verborgenheid des Heeren is voor degenen die Hem vrezen en Zijn verbond om hun die bekend te maken," Ps. 25:14. Daarom zegt Christus: "Ik heet u niet meer dienstknechten, want de dienstknecht weet niet wat zijn heer doet; maar Ik heb u vrienden genoemd, want al wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, dat heb Ik u bekend gemaakt," Joh. 15:15. Zij worden ingeleid in de heilgeheimen welke anderen niet kennen en zij ontvangen ogen om te zien wat het scherpste oog van de ongeheiligde rede niet bemerkt. "En Hij zeide tot hen: Het is u gegeven te verstaan de verborgenheid van het koninkrijk Gods; maar dengenen die buiten zijn, geschieden al deze dingen door gelijkenissen," Markus 4:11. Daarom behoren gelovigen dankbaar en nederig te zijn en zij behoren zichzelf de vraag te stellen: "Wat onderscheidt mij?" De kinderkens zien wat de wijzen en verstandigen niet kunnen ontdekken, omdat de Vader de heilgeheimen aan de ene openbaart en voor de andere verborgen houdt.

3. Uit deze leer mogen wij onderwezen worden de godsdienst niet te verachten, hoewel de wereld in het algemeen dat wèl doet. De wereld is blind en blinden kunnen niet over kleuren oordelen. Niemand veracht de godsdienst dan alleen zij die hem niet kennen. Het is onbezonnenheid wanneer men veroordeelt wat men niet kent. Het is waar, vleselijke mensen hebben verstand zowel als anderen en in vele gevallen hebben zij dieper inzicht dan anderen. Maar toch is het slechts een natuurlijk verstand dat niet bevoegd is om te oordelen over de verborgenheid des Heeren, welke alleen kan verstaan worden door een vernieuwd verstand. Daarom zegt de apostel: "Doch we weten dat de Zoon van God gekomen is en heeft ons het verstand gegeven dat wij de Waarachtige kennen," 1 Joh. 5:20. Het zijn des konings gunstelingen die ingewijd worden in de geheimen van de regering, en dus niet iedereen.

4. De tijd wordt niet voortgezet als een slaap zonder doel. De vastslapende wereld ziet op de tijd als iets dat voortloopt door een natuurlijke oorzaak. Omdat zij nu een nieuwe dag zien volgen op de voorgaande, menen zij dat het altijd zo doorgaan zal. Zij zien het voornemen Gods niet in het voortzetten van de tijd en waarom zon en maan in haar kringloop voortgaan of hoe de ene dag op de andere volgt, maar zij zijn geneigd te zeggen wat wij vinden in 2 Petrus 3:4, "Waar is de belofte Zijner toekomst? Want van die dag dat de vaderen ontslapen zijn, blijven alle dingen alzo gelijk van 't begin der schepping". O dat het mensdom wilde zien dat de tijd wordt verlengd met een bijzonder doel en dat wanneer dat doel bereikt zijn zal, de tijd eens en voor al een einde zal nemen.

5. Het zijn geen aardse, maar hemelse dingen welke het grote voornemen zijn waarom de tijd wordt voortgezet. U vergist zich als u denkt dat de zon weer opkomt en de nieuwe zaaitijd weer aanbreekt, alleen opdat ge tot uw werk kunt gaan om weer te ploegen en te zaaien. Nee, het is opdat de verborgenheid Gods zal worden uitgevoerd, terwijl uw arbeid slechts iets bijkomstig is van de uitvoering van het besluit en ware christenen zullen daarnaar leven. Vandaar de vermaning: "Al wat gij doet met woorden of met werken doet het alles in de naam des Heeren Jezus, dankende God en de Vader door Hem," Kol. 3:17. Veel minder wordt de tijd verlengd opdat mensen de verborgenheid der ongerechtigheid kunnen uitvoeren en toch doen sommige losbandige zondaars niets anders dan daarvoor hun tijd gebruiken. Maar hun afrekening zal droevig zijn, daar zij de tijd die God verlengt ten einde om Zijn verborgenheid uit te voeren, hebben gebruikt om de verborgenheid van hun ongerechtigheid uit te werken.

6. De verborgenheid Gods moet een zaak van bijzondere belangrijkheid en uitnemendheid zijn dat daarvoor de tijd wordt voortgezet. Dit geschiedt om de eer van God. Nu, waar die verborgenheid wordt verklaard wordt, aan Hem in deze wereld veel heerlijkheid toegebracht. En in die plaatsen waar Zijn eer niet wordt gezien, eren, oprechte gelovigen Hem in het voeden van eerbiedige gedachten over Zijn vrijmacht en over het onnaspeurlijke in Zijn oordelen daar Hij in die plaatsen geen bepaalde verklaring geeft van Zijn daden. Doch God zal de volle oogst van heerlijkheid uit Zijn verborgenheid ontvangen op de dag dat zij zal beëindigd worden. God zal Zijn heerlijkheid hebben uit het ganse menselijk geslacht, want van Zijn verborgenheid hangt hun eeuwig wel of wee af, al naar zij ze aangenomen of veracht hebben.

7. De verborgenheid des Heeren is uitgevoerd gedurende lange tijd, maar nu naderen wij tot het einde. Zij is in het paradijs begonnen in de eerste verkondiging van het

Evangelie die in de wereld gehoord werd. Verscheidene duizenden jaren zijn vervlogen in de uitvoering van de besluiten Gods. Menigmaal is de wereld vermoeid geweest van het Evangelie, wensende dat er een eind aan zou komen. Doch zij overdachten niet dat de tijd met de verborgenheid zal eindigen. Nu, indien zij hun wens verkregen hadden zouden zij niets anders bereikt hebben dan dat het huis op hun eigen hoofd was neergekomen. En misschien was de christelijke wereld nooit zo vermoeid van het evangelie als tegenwoordig. Maar wij naderen nu tot het einde. Op het ogenblik dat God heeft vastgesteld zal het einde daar zijn en daarna zal er geen tijd meer wezen.

8. Wanneer er geen tijd meer nodig zal zijn tot uitvoering van de verborgenheid des Heeren, zal er ook geen tijd meer zijn voor andere dingen. De tijd wordt voortgezet ter wille van de verborgenheid en zij en de tijd zullen tegelijk eindigen.

2^e gebruik, tot bestraffing.

Wij zullen van deze leer gebruik maken tot berisping en tot vermaning.

A. Ten eerste tot *berisping*.

1. Zij worden berispt die geen verborgenheden in de godsdienst wensen, maar alles willen hebben binnen het bereik van het menselijk verstand. Doch naar luid van de Schriften is de ware godsdienst een bundel van verborgenheden, maar zij zijn verborgen voor de wijzen en de verstandigen van de wereld. "De verborgenheid van de godzaligheid is groot, God geopenbaard in het vlees." De grondslag van de praktikale godsdienst is een verborgenheid. "Want gij zijt gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God," Kol. 3:3. "Ik ben met Christus gekruist en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons Gods, Die mij liefgehad heeft en Zichzelf voor mij overgegeven heeft," Gal. 2:20. Welke reden kan genoemd worden waarom God mensenkinderen niet mag beproeven in van hen te eisen dat zij Hem op Zijn woord geloven zullen, zowel als dat zij Hem gehoorzamen moeten enkel op de bekendmaking van Zijn wil!
2. Zij zijn te berispen die het Evangelie versmaden als een zwak en gering ding en die er op neerzien met verachting als op een dwaasheid, zoals het was bij de Joden en de Grieken. Het is een gevaarlijke onderneming, de verborgenheid van de kracht Gods, van de wijsheid Gods, te versmaden. Zij zullen beschaamd staan wanneer de verborgenheid zal vervuld worden en er geen tijd meer zal zijn.
3. Ook zij zijn te berispen, die er geen gebruik van maken om het einde, waartoe het hun geopenbaard is, te bereiken. Het is hun geopenbaard om hun de weg tot zaligheid bekend te maken, zoals aan hen die genodigd werden tot de bruiloft van de Zoon des Konings, maar zij zulks niet achtende zijn heengegaan deze tot zijn akker, gene tot zijn koopmanschap," Matth. 22:5. Dit is een verzuim waarop het oordeel zeker volgt. "Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zó grote zaligheid geen acht nemen?" Hebr. 2:3.

B. Ten tweede, *tot vermaning*.

1. Wees niet haastig in een oordeel uit te spreken over de staat van zaken in de wereld, daar gij menigmaal in verwarring zijt ten opzichte van eigen geval of van anderen of van de Kerk. Wacht op de vervulling van de verborgenheid. Dan zult gij verrassende dingen zien.

- (1) U zult dan een wonderlijke overeenstemming zien tussen verontrustende voorzienigheden en beloften. U zult een verrassende overeenkomst zien en het zal

blijken dat nooit enig wezenlijk verschil tussen hen was. Maar u zult ondervinden dat de Voorzienigheid de beste weg nam tot de vervulling van de belofte. "Hij is de Rotssteen, Wiens werk volkomen is, want al Zijn wegen zijn gerichten; God is waarheid en is geen onrecht, rechtvaardig en recht is Hij," Deut. 32 : 4.

- (2) U zult dan ook een wonderlijke overeenstemming zien tussen aangename ervaringen in het leven der goddelozen en de Goddelijke volmaaktheden. Daardoor zal blijken de goedheid en het geduld Gods zonder dat er iets afgedaan is van de goddelijke waarheid in het vervullen van Zijn bedreigingen. Vandaar dat Abraham tot de rijke man zei: "Kind, gedenk dat gij uw goed ontvangen hebt in uw leven en Lazarus desgelijks het kwade; en nu wordt hij vertroost en gij lijdt smarten," Lukas 16 :25. En de profeet zeide: "Wee den goddeloze, het zal hem kwalijk gaan, want de vergelding zijner handen zal hem geschieden," Jes. 3:11.
- (3) Dan zult u zien dat geringe gelovigen, die de verborgenheid gelovig hebben aangenomen, volkomen bevredigd zijn en dat de wijzen en verstandigen die niet meer wilden geloven dan zij zagen, verbaasd en verschrikt zijn. "Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar alsdan zal ik kennen gelijk ook ik gekend ben," 1 Kor. 13 : 12. 'En Hij zeide, tot hem: Vriend, hoe zijt gij hier ingekomen, geen bruiloftskleed aanhebbende? En hij verstomde," Matth. 22:12.

2. Maak gebruik van de verborgenheid terwijl gij nog gelegenheid hebt, vóór dat zij vervuld zal zijn. Want wanneer zij eens beëindigd is, zal er geen weg van genade en zaligheid meer open zijn voor zondaren. Het evangelie is het laatste schip naar Immanuëls land. In zichzelf zal het afgesloten worden met de tijd, maar voor u zal het eindigen met uw tijd.

- ? Zoek ernstig van God door Zijn Geest te mogen krijgen de openbaring van de verborgenheid aan u, de zaligmakende kennis daarvan. Want niemand zal die, kennis verkrijgen zonder de bediening van de Heilige Geest.
- ? Rust niet vóór u gebracht zijt in "de gemeenschap der verborgenheid," Ef. 3:9. Door het evangelie wordt u er toe geroepen, en door het geloof wordt u er in geleid.
- ? Houd altijd in gedachtenis dat de verborgenheid zal vervuld worden en dat daarmee de tijd zal eindigen. Gewen er u aan op de tegenwoordige staat van zaken te zien als voorbijgaande en zie uit naar de tijd waarin alle dingen nieuw zullen zijn. Amen.

VIERDE PREEK

Een goede voorbereiding

Gij dan, zijt ook bereid, want in welke ure gij het niet meent, zal de Zoon des mensen komen. Lukas 12:40.

Na alles wat wij gehoord hebben van de toekomende wereld, zal het ons niet baten als wij ons niet voorbereiden om het tijdelijke met het eeuwige te verwisselen. Wij moeten ons voorbereiden op onze laatste verhuizing, waartoe wij worden aangespoord in de tekstwoorden, welke wij u willen verklaren. Wij vinden in de tekst twee dingen.

- ? Ten eerste, een alarm om bereid te zijn om over te gaan van deze in de andere wereld. "Gij dan, zijt ook bereid." In de gelijkenis van de rijke man heeft onze Zaligmaker aangetoond hoe geruste zondaren soms worden overvallen en verrast door de dood, terwijl zij niet bereid waren. Zij droomden van een lang en voorspoedig leven, waardoor zij de voorbereiding tot hun laatste verhuizing uit hun gedachten zetten. De Heere heeft daarom gewaarschuwd tegen een buitensporige zorg voor dit onzekere leven, en er op aangedrongen de dag des doods niet verre te stellen, maar altijd bereid te zijn, daar wij in onzekerheid verkeren omtrent de tijd wanneer wij zullen worden opgeroepen om over te gaan in de andere wereld. Wij moeten gereed staan, gelijk de heer des huizes gereed zou zijn indien hij wist in welke ure de dief komen zou.
- ? Ten tweede, vinden wij in de tekst een reden waarom wij bereid moeten zijn, altijd bereid en nooit onbereid: "Want in welke ure gij het niet meent, zal de Zoon des mensen komen." Wij worden daarin aangespoord bereid te zijn, omdat wij niet weten wanneer wij opgeroepen worden, niet meer dan iemand weet op welk uur in de nacht de dief zal komen. Nu Christus, de Zoon des mensen, zal komen als een dief, op een tijd wanneer wij Hem niet verwachten.

Er is een tweërlei komen van de Zoon des mensen.

- Hij zal komen om het algemene oordeel te houden.
- Hij zal komen om ons door de dood op te roepen.

Door beide zullen wij moeten overgaan in de andere wereld. Het komen van Christus betekent dat wij ons moeten voorbereiden zowel tot het algemene oordeel als tot de dood, want wij moeten tot het oordeel bereid zijn eer de dag onzes doods komt. Wanneer de ziel het lichaam verlaat zal er geen gelegenheid meer zijn zich voor te bereiden, maar "de plaats waar de boom valt, daar zal hij wezen." Zo zullen wij nu Zijn komst beschouwen, om door de dood ons over te voeren naar de eeuwigheid. Hier zijn twee dingen op te merken.

1. De zekerheid van onze overgang naar de andere wereld wordt in de tekstwoorden vastgesteld: "De Zoon des mensen zal komen." Hij zal zekerlijk komen, hoe lang Hij het ook mag uitstellen. De Schrift kan niet gebroken worden.
2. De onzekerheid van de tijd wanneer Hij zal komen, wordt ons hier voorgesteld. Hoewel het ogenblik van Zijn komst in het goddelijk besluit is vastgesteld, nochtans is het onzeker voor ons wanneer Hij zal komen. Hij heeft ons niet bekend gemaakt wanneer het zal zijn, evenmin als de dief aan de heer des huizes laat weten wanneer hij denkt in te breken. Zodat, indien wij nog niet bereid zijn,

hebben wij te vrezen dat Hij zal komen op een tijd, wanneer wij Hem niet verwachten.

Leerstelling.

In onze tekstwoorden wordt ons de volgende gewichtige waarheid voorgesteld:

De zekerheid van onze overgang naar de andere wereld, en de onzekerheid van de tijd van die overgang, zijn redenen waarom wij altijd bereid moeten zijn te sterven.

In het behandelen van deze waarheid, zal ik:

- I. Ten eerste, enkele dingen die in de tekst vervat zijn, vooropstellen.
- II. Ten tweede; de zekerheid van onze overgang naar de andere wereld beschouwen.
- III. Ten derde, aantonen dat de tijd van onze overgang onzeker is.
- IV. Ten vierde, spreken over de noodzakelijke bereidheid tot die overgang.
- V. Ten vijfde, gebruik maken van deze waarheden tot zelfonderzoek, onderwijzing, bestraffing en vermaning.

I. Ik zal dan ten eerste, *sommige dingen die in de tekst vervat zijn, vooropstellen.*

1. Groot is het gewicht dat afhangt van de vraag of wij gereed zijn om naar de andere wereld over te gaan. Eeuwig wel of. wee hangt er van af. Wij zullen daar ontvangen worden, en ons zal daar een plaats worden aangewezen, overeenkomstig de staat waarin wij worden gevonden ten tijde van onze overgang. Wij zullen worden opgenomen in de hoge streken van de andere wereld, de gewesten van zaligheid, of wij zullen neerstorten in de afgrond, een plaats van verschrikking, en er zal geen verandering meer mogelijk zijn. Dit is de reden waarom wij nooit zullen kunnen verantwoorden, zo wij zorgeloos zijn geweest in ons voor te bereiden.

2. Wij zijn van nature onbekwaam en onbereid voor die overgang. Indien het een onverschillige zaak was in welk gedeelte van de andere wereld wij zullen aanlanden, zo zouden wij nooit als onbekwaam en onbereid beschouwd kunnen worden. Maar zij die niet bereid zijn voor het eeuwige licht boven, zijn bereid voor de eeuwige duisternis beneden. Het kan een redelijk schepsel nooit onverschillig laten, welke van deze beide zijn deel zal zijn. Daarom, zij die niet bereid zijn om inwoners des hemels te wezen, zijn niet bereid voor hun overgang, en zo zijn wij allen van nature, want niemand van ons heeft recht op de zaligheid. Ook heeft niemand ze te verwachten, dan alleen door vrije genade.

3. Nu is het de tijd, en hier op aarde is de plaats om ons voor te bereiden. "Zie, nu is het de welaangename tijd, zie, nu is het de dag der zaligheid," 2 Kor. 6:2. Wij zijn in deze wereld geplaatst om ons gereed te maken voor de andere wereld, en ons is de tijd gegeven om ons te bereiden voor de eeuwigheid. Wanneer de tijd voorbij zal zijn, en wij deze wereld verlaten zullen hebben, zal er geen gelegenheid meer voor ons zijn, om ons voor te bereiden. "Want daar is geen werk, noch verzinning, noch wetenschap, noch wijsheid in het graf waar gij henen gaat," Pred. 9:10. Zo staat het met ons, nu of nooit.

4. Wij behoren ons altijd gereed te houden, opdat wij niet onvoorbereid worden overvallen en weggenomen. Daarom zegt onze Heere: "Wacht uzelf, dat uw harten niet te eniger tijd bezwaard worden met brasserij en dronkenschap en zorgvuldigheden dezes levens, en dat die dag u niet onvoorzien overkome. Want gelijk een strik zal hij komen over alle degenen die op de ganse aardbodem gezeten zijn. Waakt dan te aller

tijd, biddende, dat gij moogt waardig geacht worden te ontvlieden alle deze dingen, die geschieden zullen, en te staan voor de Zoon des mensen," Lukas 21:34-36. Iemand kan op de ene tijd bereid zijn, terwijl hij het niet is op een andere tijd, tenminste niet zoals hij behoorde te zijn. Hij kan weer in vleselijke gerustheid vallen, nadat hij opgewekt was zichzelf voor te bereiden. Maar op de tijd wanneer hij de dood het minst verwacht, kan hij zeer nabij zijn. En zoveel groter de onvoorbereidheid is, zoveel te groter is dan het verlies.

II. Ten tweede, *zullen wij de zekerheid van onze overgang naar de andere wereld beschouwen.*

1. Het was niet deze, maar de andere wereld, waarvoor de mens oorspronkelijk bestemd was, om daar eeuwig te wezen. Toen God deze wereld schiep, maakte Hij ze slechts als een doorgang, die de mens moest passeren, om de toekomstige wereld te bereiken. De andere wereld was het huis waar hij altijd zou zijn, Maar de aarde was slechts de plaats die de mens was aangewezen tot een tijdelijk verblijf. De mens werd oorspronkelijk op de aarde gezet, onder het bevel de wet te onderhouden en het eeuwige leven te beërven, op volmaakte gehoorzaamheid.

Deze wereld was bestemd om daarin de mens op de proef te stellen, en de andere wereld was bestemd om te zijn de plaats der vergelding, overeenkomstig de werken des mensen. Het beproeven kan niet altijd duren, anders was het geen tijd van beproeving. Maar de tijd van vergelding kan eeuwig duren, en zo zal het wezenlijk zijn. Daarom moeten wij noodzakelijk verhuizen uit deze wereld als de plaats van beproeving, naar de andere wereld als de plaats van vergelding, welke daarom moet beschouwd worden als het verblijf dat voor ons bestemd is. "Dezen zullen gaan in de eeuwige pijn, en de rechtvaardigen in het eeuwige leven."

Deze wereld had nooit in zich die volkomenheid van geluk of ellende, die voor de mens bestemd was, overeenkomstig zijn gedrag. Zelfs in het paradijs was een gemis, en in de zondvloed was een ark. Maar God wil al Zijn werk, wat het ook zij, volmaken. Daarom is het eeuwig verblijf daar, en niet hier. Daarom is het een noodlottige fout op deze wereld te zien als op ons tehuis, of wij heiligen zijn of zondaars. "De mens gaat naar zijn eeuwig huis," en dat is in de andere wereld.

2. De Mens Christus Jezus is overgegaan naar de andere wereld, om nooit weer in deze wereld terug te keren. Daarom moeten ook wij de aarde verlaten. Gods volk moet heengaan naar de plaats waar Hij is, om de zaligheid die voor hen bereid is, te beërven. Maar de plaats van eeuwige ellende is bereid voor Zijn vijanden, om "te lijden het verderf van voor het aangezicht des Heeren en van de heerlijkheid Zijner sterkte." Zij zullen daar gebracht worden, en dit maakt hun overgang van deze wereld naar de andere noodzakelijk. Zo zeker als Christus overgegaan is naar de andere wereld, zo zeker zullen wij moeten volgen, Zijn vrienden om eeuwig bij Hem te zijn, en Zijn vijanden om uitgeworpen te worden.

3. De mens is voor een eeuwigheid geschapen, maar de wereld zal een einde hebben. Daarom is onze verhuizing van deze naar de andere wereld onvermijdelijk. "Dit land zal de rust niet zijn, omdat het verontreinigd is." Deze wereld zal wegens haar verdorvenheid verbrand worden. De ziel is onsterfelijk, en het lichaam zal opstaan, en bij gevolg moet de mens voor eeuwig zijn Hij moet in een wereld zijn, en daar deze zal vergaan, moet hij zeker naar de andere wereld overgaan.

4. Ons leven in deze wereld is een doorreis, en zal eindigen in onze uitgang uit deze wereld en onze ingang in een andere wereld. Wij verschijnen hier bij onze geboorte, wij reizen tijdens ons leven en zullen een einde nemen bij de dood, hetwelk is onze doorgang naar de andere wereld. Alle dingen zijn hier in beweging, en alles is aan verandering onderworpen. Dit is allermeeft vaar van de mens. Hij komt op, en gaat snel naar het graf, waarin hij verzinkt, zodat ten laatste zijn plaats hem niet meer kent.

5. De dood, de doorgang naar de andere wereld, zal voor allen komen. "Het is den mensen gezet éénmaal te sterven, en daarna het oordeel." Allen moeten die donkere en schaduwachtige vallei doortrekken, en dan zijn zij in de andere wereld. Dan zullen zij geen belang meer hebben bij hetgeen onder de zon geschiedt. De zekerheid van ons sterven kunnen wij niet alleen in onze Bijbel lezen, maar ze staat geschreven op ons lichaam zelf, daar elke schok, pijn of zwakheid die ons overvalt, tekenen zijn van onze naderende dood.

6. De ervaring van alle eeuwen, zolang als de aarde gestaan heeft, bevestigt de zekerheid van deze verhuizing. Waar zijn de geslachten, die voor ons geweest zijn? Zij zijn niet meer te vinden in deze wereld, niet meer dan alsof ze er nooit geweest waren. Zij zijn aangekomen in een andere wereld, en Gods Woord verzekert ons daarvan. De Godzaligen zijn ingegaan in de eeuwige vreugde en de goddelozen in de eeuwige smart. En zien wij niet dagelijks, dat de loop van het menselijk geslacht, eindigende in het graf, voortgaat als voorheen? Is er iemand onder ons, die geen vrienden of kennissen heeft gehad, die reeds overgegaan zijn naar de andere wereld?

III. Ten derde. *Ik wil nu aantonen dat de tijd van onze overgang onzeker is.*

1. Ik zal u verklaren wat wij verstaan onder de onzekerheid van de tijd van onze overgang.
2. Daarna zal ik vertellen waaruit die onzekerheid blijkt.
3. Ten laatste zal ik u zeggen waarom de Heere de mens in die onzekerheid houdt.

1. Ik zal eerst verklaren *wat wij onder de onzekerheid van de tijd van onze overgang moeten verstaan.*

Het betekent niet, dat de tijd van onze verhuizing onzeker of onbepaald is bij God. Neen, deze tijd is precies, tot op het laatste ogenblik, bij God vastgesteld. In het eeuwig besluit is bepaald op welke tijd een ieder van ons zal moeten vertrekken naar de andere wereld. God weet hoeveel tijd ons is toegemeten voor dit leven, en het is zeker dat wij geen ogenblik daar kunnen toedoen of afdoen. "Dewijl zijn dagen bestemd zijn, het getal zijner maanden bij U is, en Gij zijn bepalingen gemaakt hebt, die hij niet overschrijden zal," Job 14:5. Zo onzeker als het is voor ons, zo zeker is het bij God.

Het besluit van God gaat over de allerkleinste dingen, zelfs de haren onzes hoofds zijn alle geteld. Hoe kunnen wij dan denken dat Hij, die de haren van ons hoofd telt, niet zou tellen de dagen van ons leven, die wij zullen vervullen? Hij heeft ze geteld, en David zegt: "Gij hebt mijn dagen een handbreed gesteld, en mijn leeftijd is als niets voor U," Psalm 39:6. Onze levenstijd is volmaakt bij Hem bekend, want Hij heeft ze vastgesteld. Hoe zou Hij anders de dag des doods met zekerheid kunnen noemen, zoals Hij deed bij Mozes en bij het kind van Jerobeam?

Het is zeker dat niemand een ogenblik kan bestaan, zo God Hem niet in leven hield. Het intrekken van Zijn onderhoudende kracht maakt een einde aan ons leven. Gods wil is onveranderlijk. Wie kan er aan twijfelen, dat Hij zeker weet wanneer Hij Zijn

eigen volk in de heerlijkheid zal ontvangen, en wanneer de dag zal aanbreken wanneer de adem van Zijn vijanden zal afgesneden worden? Er werden vijftien jaren toegevoegd aan de jaren die Hiskia geleefd had, maar niet aan de tijd des levens die God voor hem bestemd had.

Wij hebben gezien dat er geen onzekerheid is bij God, maar wat ons betreft, wij weten de dag onzes doods niet. Ofschoon er zekerheid is ten opzichte van het eeuwig besluit, zo is er evenwel onzekerheid ten opzichte van onze kennis van dat besluit. Iemand kan gissingen maken in verband met verschijnselen in zijn lichaam, en God kan door bijzondere openbaring iemand bekend maken met de naderende dood van hemzelf of van een ander, maar overigens is die dag volkomen onzeker voor ons.

2. Ik zal ten tweede verklaren, *waaruit de onzekerheid van de tijd van onze overgang blijkt.*

(1) Onze overgang hangt geheel af van de wil van een ander, en die wil wordt voor ons geheim gehouden. Het staat zó met ons, dat wij niet kunnen gaan wanneer wij willen, al verlangen wij ook sterk naar de andere wereld, en ook niet, al zijn wij zeer vermoeid van deze wereld. Het is Zijn geopenbaarde wil, dat wij zullen wachten op de wil van Zijn voorzienigheid ten opzichte van onze laatste verhuizing. Het was het bijzondere voorrecht van de mens Christus, Heere te zijn van Zijn eigen leven. Ofschoon vermetele zondaars een inbreuk willen maken op de tijd der Voorzienigheid, zo kan Hij toch hen bedwingen door Zijn almachtige kracht, zodat zij gedwongen worden Zijn tijd af te wachten. Hoe het ook zij, onze overgang naar de andere wereld hangt niet af van onze maar van Zijn wil, en deze zal bekend worden op het van eeuwigheid vastgestelde ogenblik. Daarom is de dag van onze dood ten uiterste onzeker voor ons.

(2) Wij kunnen dagelijks opmerken dat God niet voor allen dezelfde levensduur heeft vastgesteld. Indien Hij een bepaald aantal jaren en dagen voor allen gelijkelijk had vastgelegd, zo hadden wij slechts na te gaan hoe lang wij geleefd hebben, en slechts uit te rekenen hoeveel wij te kort komen op zulk een bepaald aantal jaren en dagen. Maar voor allen is niet dezelfde levenstijd vastgesteld, maar sommigen sterven jong en anderen worden oud, en weer anderen sterven in het midden hunner jaren. En wij weten niet in welk tijdperk van ons leven wij zullen sterven. Zo worden wij in onzekerheid gehouden ten opzichte van de dag waarop wij moeten overgaan naar de andere wereld.

(3) Er is geen ogenblik in ons leven, en wij zijn nooit zó gezond, dat wij niet kunnen worden bezocht met ziekte of overvallen door de dood. Wanneer een mens in een goede staat van gezondheid verkeert, zodat hij sterk en vaardig is, dan meent zo iemand gewoonlijk dat hij voorlopig niet sterven zal. Maar hoe dikwijls zien wij, dat de dood zo iemand reeds op de hielen zat? Hoeveel sterken en gezonden verdwijnen even snel als anderen die zwak zijn, en die aan allerlei kwalen onderworpen zijn? Wij hebben een voorbeeld in de rijke man die alle dagen vrolijk en prachtig leefde. Hij stierf op dezelfde tijd als Lazarus, die aan de poort lag, vol zweren. Wij zien dikwijls dat het leven van zwakke, ziekelijke mensen verlengd wordt, terwijl sterke, gezonde mensen, de een na de ander worden weggeraapt. Job zeide: "Waarom geeft Hij den ellendige het licht, en het leven den bitterlijk bedroefde van gemoed? Die verlangen naar de dood, maar hij is er niet," Job 3:20, 21. Vergelijk dit geval met dat van die rijkard, die tot zijn ziel zeide: "Ziel, zij hebt vele goederen, die opgelegd zijn voor vele jaren; neem rust, eet, drink, wees vrolijk. Maar God zeide tot hem: Gij dwaas, in

deze nacht zal men uw ziel van u afeisen," Lukas 12:19, 20. Uit dit alles blijkt de onzekerheid van de dag onzes doods.

(4) Dikwijls is de dood aan de deur bij hen die er het minst over denken, en hem nog lang niet verwachten. De overgang naar de andere wereld komt dikwijls wanneer men nergens aan denkt, dan nog zoveel mogelijk van dit leven te genieten. "Want wanneer zij zullen zeggen: Het is vrede en zonder gevaar, dan zal een haastig verderf hen overkomen," 1 Thess. 5:3. Hoe velen zijn weggerukt, en in het graf gedaald als het ware uit het midden van muziek en dans! Hoeveel dronkaards en onzedelijke lieden zijn nooit tot zichzelf gekomen, voor dat zij deze wereld moesten verlaten en naar de andere wereld moesten overgaan, zonder enige gedachte over wat hun stond te wachten! De mens, hoe vast hij staat, is enkel ijdelheid.

(5) Het menselijk leven is gedurig in gevaar om weggenomen te worden door onverwachte voorvallen. "Dat ook de mens zijn tijd niet weet, gelijk de vissen die gevangen worden met het boze net, en gelijk de vogelkens die gevangen worden met de strik; gelijk die, alzo worden de kinderen der mensen verstrikt ter bozer tijd, wanneer dezelve haastelijk over hen valt," Pred. 9:12. Wat, indien u in volmaakte gezondheid leeft, en geen oorzaak van sterven in u vindt? Er zijn zovele dingen buiten u, die uw aardse tent kunnen wegblazen, zodat u uit deze wereld verhuizen moet naar een andere, en u steeds onzeker bent. U bent even onzeker als die man, die "met zijn naaste in het bos zal zijn gegaan om hout te houwen, en zijn hand met de bijl wordt aangedreven om hout af te houwen, en het ijzer schiet af van de steel, en treft zijn naaste dat hij sterft," Deut. 19:5. Vuur, water, vallende stenen, struikelblokken op onze weg, beesten des velds of moordzuchtige mensen, hoeveel duizenden voorvallen kunnen middelen zijn tot onze dood, zodat onze levenslamp plotseling wordt uitgeblust.

(6) Hoe velen zijn er die het leven zoeken en de dood vinden, die hun best doen om hier te blijven, maar zich haasten tot hun verhuizing. In zo'n onzekerheid worden de mensen gehouden. Zinnelijke mensen overladden hun lichaam, met het doel het te versterken, Maar door hun onmatigheid in eten en drinken verkorten zij hun leven. En waar dit niet het geval is, vindt menigeen de dood door natuurlijk en noodzakelijk voedsel. De zonen der profeten zeiden tot Elisa: "Man Gods, de dood is in de pot." Een stukje voedsel heeft sommigen doen stikken, zodat zij van hun gedekte tafel plotseling naar de eeuwigheid gingen. Eén kruimeltje in de luchtpijp kan de dood veroorzaken.

(7) Hoe velen zijn onverwacht in elkaar gezakt en dood opgenomen, bij wie geen inwendig of uitwendig verschijnsel was waar te nemen dat op de naderende dood wees. Zij werden weggenomen tot volkomen verrassing van hun familie of burens, daar de dood kwam zonder waarschuwing. Ons leven is altijd in de hand van onze Schepper, en wanneer Hij Zijn hand intrekt, dan sterven wij. "Gij doet de mens wederkeren tot verbrijzeling, en zegt: Keert weder, gij mensenkinderen," Psalm 90:3.

Vraag. Waarom heeft de Heere de mens in deze onzekerheid gelaten?

Antwoord.

God had ongetwijfeld de tijd van onze overgang kunnen bekend maken, even duidelijk als wij weten hoe laat de zon zal ondergaan. Maar Hij heeft het voor ons verborgen. Wij mogen alleen onderzoeken waarom de Heere zo met de mens handelt.

Wij beweren niet dat wij in de verborgen raad van God mogen indringen, Maar wij willen alleen aan de hand van Gods Woord onderzoeken, waarom God heeft gewild dat wij de dag onzes doods niet zullen weten. Als een algemene oorzaak noemen wij, dat Gods eigen eer en heerlijkheid, als het voornaamste doel van alle dingen, er het meest door bevorderd wordt. Wij zullen enkele redenen noemen.

1. Hij is een Heere van allen. Alle mensen zijn met recht Zijn dienaren, hoe weerbarstig de meesten ook zijn. Iedere meester verwacht met recht dat zijn dienaren op zijn eerste bevel, zonder voorafgaande waarschuwing, ter zijner beschikking zullen staan. Hoe veel te meer heeft God recht op ons, om ons op te roepen wanneer Hij wil, en ons te zenden van de plaats waar Hij ons heeft gezet naar de plaats die Hij voor ons heeft bestemd. Onze Heere leert ons dit, dat Hij als een Meester het recht heeft te komen wanneer Hij wil, en dat Zijn dienstknechten gereed behoren te zijn en op Hem moeten wachten. Daarom leert Hij ons, zeggende: "Zijt de mensen gelijk die op hun heer wachten, wanneer hij wederkomen zal van de bruiloft, opdat als hij komt en klopt, zij hem terstond mogen opendoen. Zo hij komt in de tweede nachtwake, en komt in de derde wake, en vindt ze alzo, zalig zijn die dienstknechten," Lukas 12:36, 38.

2. Een tweede reden is, dat er grote kracht is in Zijn gezag, zodat de mens dat gezag niet kan weerstaan. "Daar is geen mens die heerschappij heeft over de geest, om de geest in te houden; en hij heeft geen heerschappij over de dag des doods, ook geen geweer in deze strijd; ook zal de goddeloosheid haar meesters niet verlossen," Pred. 8:8. Hij heeft aan mensen de wil van Zijn bevel in Zijn wetten bekend gemaakt. Deze wil wordt door sommigen ten dele en door anderen geheel in dit leven veracht. Hoe noodzakelijk is het daarom, dat Zijn gezag, hetwelk zo dikwijls vertrapt wordt door stervelingen, ten laatste met kracht wordt vertoond, door mensen te dwingen de stem van Zijn voorzienigheid gehoorzaam te zijn, zonder dat ze weten wanneer. Hij laat de mensen hun plicht verkondigen, hetwelk zij niet achten. Daarom vereist de handhaving van Zijn gezag, dat zij op de eerste dagvaarding in de andere wereld verschijnen om rekenschap te geven.

3. Zijn vrijmacht is een derde reden. Het is een bewijs van Zijn souvereine heerschappij over ons, dat Hij ons in onzekerheid laat omtrent de tijd, wanneer wij zullen worden opgeroepen. "Het is Gods eer een zaak te verbergen," Pred. 25:3. De koningen der aarde hebben hun geheimen in de regering. Hun onderdanen mogen daar niet nieuwsgierig onderzoek naar doen, maar zij hebben slechts te gehoorzamen. God heeft een verzegeld boek van Zijn besluiten. Alleen het Lam is waardig bevonden de zegelen daarvan te openen. Het is een afkondiging van Zijn souvereine heerschappij over het menselijk geslacht, dat Hij zulk een gewichtig punt voor hen verborgen heeft. Dit mag hen die het beschouwen, vervullen met eerbied voor zulk een absolute Heere, Wien zij hebben te gehoorzamen op het eerste bevel en zonder tegenspreken. Wij mogen niet indringen in de diepten van deze raad omtrent ons.

4. Het is het beste voor de mens dat dit besluit is verzegeld. Zo het boek der besluiten opengelegd was voor de wereld, en indien een ieder die wilde, het mocht inzien om de tijd van de overgang van stervelingen te weten, zo zouden dwazen zich haasten om het in te zien, maar wijzen zouden zich terughouden. Het is van groot nut, dat de tijd van onze overgang naar de andere wereld, door God geheim gehouden is.

Indien u vraagt welk nut daarin gelegen is, geef ik u de volgende antwoorden.

- (1) Het is ons nuttig, opdat wij ieder ogenblik zullen bedenken dat wij van God afhankelijk zijn. Wij worden daardoor geleerd dat wij Zijn schuldenaars zijn voor elke ademtocht en voor elke polsslag. Wij kunnen daaruit zien dat wij onzekere wezens zijn in de wereld, en dat ons ieder ogenblik de huur kan worden opgezegd, zonder dat wij weten wanneer wij moeten verhuizen. Groten en kleinen, ouden en jongen, zijn om deze redenen verplicht te bedenken, dat zij ten opzichte van hun voortbestaan op aarde geheel afhankelijk zijn van de wil van God. Wij zijn zo geneigd deze les, die op ons hart geschreven moest zijn, te vergeten.
- (2) De onzekerheid van het tijdstip van onze verhuizing moet ons herinneren aan de wereld waarheen wij zullen moeten overgaan. Het is de mens, die moet verhuizen van nature eigen, veel te denken over de plaats waarheen hij moet gaan. Zo zal onze onzekerheid ten opzichte van de tijd van onze overgang van deze wereld naar de andere, onze gedachten vestigen op de wereld waarheen wij gaan. Wij zijn zeer geneigd onze dagen door te brengen in een vergeten van de wereld waarheen wij moeten afreizen. En dit zou nog veel meer het geval zijn, zo wij zeker wisten dat de dood op vele jaren afstand van ons verwijderd is.
- (3) Dat God de tijd van ons sterven voor ons verbergt, kan dit nut voor ons hebben, dat onze begeerlijkheden daardoor gebreedeld worden, en onze ongeregelde lusten daardoor bedwongen worden. Onze onzekerheid kan ons terug houden van traagheid in het doden van onze aardse genegenheid. Zij die de onzekerheid van de dag hun doods overwegen, zullen gedwongen worden hun driften in het najagen van de wereld te bedwingen, aan welke zij anders naar hun natuurlijke neiging de losse teugel zouden geven.
- (4) De onzekerheid van de dag onzes doods kan het evenwicht bewaren tussen het opkomende en het verdwijnende geslacht, tussen de jongen en de ouden. Daar beiden in onzekerheid gehouden worden, weten ze niet, wie van hen de ander begraven zal. Dit mag een middel zijn, om wederkerig voor elkander te zorgen en eerbied voor elkander te hebben. Daar er zoveel onnatuurlijkheid in de wereld is, zoals de zaken tegenwoordig staan, wat zou het worden als alles wat nu waarschijnlijk is, zeker was?
- (5) Dat wij niet weten wanneer wij sterven moeten, kan een aandrijving zijn tot het naarstig waarnemen van ons tijdelijk beroep, hetwelk ten goede zal komen aan het algemene welzijn. Wanneer de mensen zeker waren van de tijd van hun sterven, zo zou dat velen ongetwijfeld traag maken in hun dagelijkse bezigheden, en velen zouden het ten laatste overgeven, zo zij niet door uiterste noodzaak gedwongen werden hun werk te doen. Zo'n gesteldheid zou de oorzaak zijn van gebrek voor het gezin en van schade voor het algemeen. Maar God heeft in Zijn wijsheid de tijden geheim gehouden, en daarom doet de mens zijn werk en geniet er van, zolang tot God hem van zijn werk afroept.
- (6) Dat God onze tijden heeft geheim gehouden, is ook een oorzaak waardoor wij op een gepaste wijze mogen genieten van de weldaden in dit leven. Wanneer een kind geboren wordt, en men zou precies weten hoeveel dagen, weken of maanden het te leven had, waar zou dan in vele gevallen de blijdschap over het bezit van het kind blijven? Zo de ouders wisten dat zij het kind op een bepaalde tijd moesten afstaan, zou .dan niet de gedachte aan die dag de blijdschap uitblussen? God voorkomt deze zorgen en smarten door de tijden geheim te houden.
- (7) God heeft de dag, waarop wij deze wereld moeten verlaten, verborgen gehouden, opdat de mens verplicht zou zijn niet te handelen met het oog op een toekomstige

gebeurtenis, maar volgens de tegenwoordige roeping der Voorzienigheid. Had Jakob van te voren geweten dat Jozefs broeders hem in de put zouden werpen, en hem zouden verkopen tot een slaaf, zo had hij hem niet laten gaan. Wie zou ooit met smaak de bete in zijn mond kunnen steken, indien hij zeker wist dat die binnenkort niet meer voor hem bereid zal worden? Maar God wil dat de werken en handelingen der mensen niet geregeld zullen worden door gebeurtenissen, maar door de tegenwoordige roeping der Voorzienigheid. De mens mag vrede hebben in het doen van het werk dat de Voorzienigheid hem oplegt, ofschoon de komende gebeurtenissen smartelijk mogen zijn.

- (8) De tijd van ons sterven is voor ons verborgen, opdat wij altijd bereid zullen zijn en op de wacht zullen staan. Het is betamelijk en redelijk dat wij zó zullen leven, en dat wij ons nooit overgeven aan vleeselijke zekerheid en rust. Indien wij de tijd van onze overgang met zekerheid wisten, zo zouden wij geneigd zijn in slaap te vallen, als wij wisten dat wij de tijd nog hadden. De meesten zouden menen dat het vroeg genoeg is, te waken en op de wacht te staan, wanneer de tijd van hun vertrek nabij is.

Laten wij uit dit alles leren tevreden te zijn met de goede en wijze beschikking Gods, de tijd van ons sterven voor ons verborgen te houden. Laten wij het doel van deze beschikking ter harte nemen, om in een voortdurende afhankelijkheid van God te leven, en laten wij het aannemen als een teken dat God wil, dat wij zonder ophouden zoeken bereid te zijn, *omdat wij niet weten in welke ure de Zoon des mensen komen zal.*

IV. Wij zijn nu gekomen tot de beschouwing van de volgende zaak: *Er is grote noodzaak voor ons, om bereid te zijn van deze wereld over te gaan naar de andere wereld.*

Er is een tweevoudige bereidheid tot sterven nodig.

- A. Ten eerste is voor ons noodzakelijk dat de overgang heeft plaats gevonden van de staat der natuur tot de staat der genade.
B. Ten tweede hebben wij nodig een dagelijks waakzaam leven, opdat de dood ons niet onvoorziens overvalle.

A. Ten eerste. *De wedergeborenen zijn bereid ten opzichte van hun staat.* In de staat der natuur zijn wij niet bereid voor onze laatste verhuizing. Zo wij in onze natuurstaat sterven, zullen wij omkomen. Zo wij wensen gereed te zijn, moeten wij uit de natuurstaat overgaan in de staat der genade. "Maar gij, broeders, gij zijt niet in duisternis, dat u die dag als een dief zou bevangen," 1 Thess. 5:4. "Dankende den Vader, Die ons bekwaam gemaakt heeft om deel te hebben in de erve der heiligen in het licht; Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het koninkrijk van den Zoon Zijner liefde," Kol. 1:12, 13. Dit is noodzakelijk tot onze veilige overtocht en aankomst in de andere wereld. Wij zullen de staat der heerlijkheid niet kunnen binnengaan, zo wij niet eerst gebracht zijn in de staat der genade. Wij zullen in de put wegzinken, als wij sterven in de staat waarin wij geboren zijn.

Deze bereidheid te kunnen sterven bestaat in verschillende dingen.

1. *In de eerste plaats moeten wij gebracht zijn in een nieuwe betrekking met God.* De verhouding tot God waarin wij geboren worden, moet veranderd worden in een zaligmakende betrekking met Hem. Deze zaligmakende betrekking bestaat voornamelijk in vier dingen.

- (1) Zij bestaat in een staat van rechtvaardigmaking, vergiffenis en vrijspraak van schuld. Van nature zijn wij schuldigen voor God, en wij liggen onder de vloek. Hoe kunnen wij in die toestand bereid zijn voor de andere wereld? Wat kunnen wij in dat geval, wanneer wij in de andere wereld voor Hem verschijnen, anders verwachten dan het vonnis te horen: "Gaaf weg van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur hetwelk den duivel en zijn engelen bereid is?" Matth. 25:41. Daarom, indien wij bereid wensen te zijn, moeten wij zoeken gerechtvaardigd te worden. Wij moeten om vergiffenis zoeken in Gods weg, en wij mogen niet rusten voor en aleeer wij door Hem zijn aangenomen en gerechtvaardigd. Want alleen zij, die ontslagen zijn van de vloek van de verbroken wet, hebben toegang tot de hemel. De poort gaat niet eerder open, dan wanneer wij ontheven zijn van de vloek der wet.
- (2) Een zaligmakende betrekking bestaat in verzoening en vrede met God. "Zullen twee tezamen wandelen, tenzij dat zij bijeengekomen zijn?" Amos 3:3. Daarbuiten kan geen wandelen met Hem zijn, noch hier noch hiernamaals. Wij zijn geboren in een staat van vijandschap met God. Aan de zijde des hemels is een wettelijke vijandschap tegen ons, en aan onze zijde is een wezenlijke vijandschap. Zouden wij in die toestand naar de andere wereld verhuizen, wat zou de uitslag anders zijn dan dit oordeel: "Maar deze Mijn vijanden, die niet hebben gewild dat Ik koning over hen zou zijn, brengt ze hier en slaat ze hier vóór mij dood," Lukas 19:27. Daarom moeten wij, om gereed te zijn voor de andere wereld, verkeren in een staat van vrede en vriendschap met God. Zullen wij in Abrahams schoot door de engelen gedragen worden, zo moeten wij zijn gelijk hij was. Wij lezen dat Abraham een vriend Gods genaamd is geweest, Jac. 2:23. Het doel van de evangelieprediking is, dat wij met God verzoend zullen worden.
- (3) Een zaligmakende betrekking met God bestaat in onze aanneming tot leden van Zijn huisgezin. Van nature zijn wij kinderen des duivels, en zo wij in onze natuurstaat sterven, wat kunnen wij dan anders verwachten dan eeuwig met hem in de afgrond weg te zinken. Daarom moet die betrekking met de duivel verbroken worden, zullen wij bereid zijn om naar de andere wereld te verhuizen. Wij moeten in het huisgezin Gods opgenomen worden, opdat wanneer wij sterven, wij met Zijn kinderen mogen ontvangen worden in Zijn eeuwige woning. Zo wij geen huisgenoten Gods zijn in het Lagerhuis, zullen wij het ook niet zijn in het Hogerhuis, want de strijdende kerk is één familie met de triomferende.
- (4) Die zaligmakende betrekking bestaat in een bijzonder aandeel aan God als onze God. Toen Christus opvoer ten hemel, zeide Hij: "Ik vaaf op tot Mijn Vader en uw Vader, en tot Mijn God en uw God," Joh. 20:17. God Zelf is het loon voor Zijn volk, en daarom moet Hij de hunne zijn, om veilig te kunnen overgaan naar de andere wereld. In onze natuurstaat zijn wij zonder God in de wereld. Zo wij sterven zonder Hem, waar moeten wij dan verwachten te landen anders dan in de buitenste duisternis? Daarom zullen wij om bereid te zijn tot onze verhuizing, eerst onze Maker moeten hebben tot onze Man, en wij zullen God onze Schepper moeten hebben tot onze Verbondsgod, zoals wij beschreven vinden in Hebr. 8:10, "Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn." Daar ligt de hemelse zaligheid in, want wij lezen: "Ik hoorde een grote stem uit de hemel, zeggende: Zie de tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen en hun God zijn," Openbaring 21:3.

Deze staat van genade is noodzakelijk om ons recht op de hemel vast te stellen. In de grote dag zal tot de begenadigden gezegd worden: "Komt gij gezegenden Mijns

Vaders, beërft het koninkrijk hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld," Matth. 25:34. Wij kunnen nooit de hemel binnengaan tenzij wij dezelve door genade mogen verwachten. Niemand kan verwachten door geweld binnen te komen in dat gedeelte van de andere wereld; waarop hij geen recht heeft. Niemand kan zichzelf bereid achten om te verhuizen en een andere woning te betrekken, zo hij zijn recht daarop niet kan bewijzen. Hoe kan dan iemand menen bereid te zijn voor de andere wereld, zo hij geen recht op de hemel heeft?

2. Ten tweede. *Deze bereidheid bestaat daarin dat onze ziel overgegaan is in de staat van genade.* Van nature is de gesteldheid van onze ziel totaal ongeschikt voor de hemel, Maar dit moet veranderd worden. Deze verandering bestaat in levendmaking en heiligmaking.

1. Ten opzichte van de levendmaking vinden wij in Gods Woord: "U heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden," Ef. 2:1. Wij zijn van nature geestelijk dood. God, het leven van onze ziel, is van ons weggegaan. Daarom is er geen leven of beweging in ons overgebleven. Wij zijn dood voor God, zo wezenlijk als onze afgestorven vrienden dood zijn voor ons. Wat zou ons lot zijn, zo wij in zulk een toestand overgingen naar de andere wereld? Hij zou ons wegdoen van voor Zijn aangezicht, gelijk wij doen met onze doden. Daarom moeten wij bereid gemaakt worden, door het wederkeren van de Geest van Christus in ons. Hij wordt in Romeinen 8:2 genoemd: de Geest des levens in Christus Jezus. Dit wordt genoemd de eerste opstanding, waarbij een nieuw beginsel van leven in de ziel wordt geschonken, waardoor de ziel in Christus gelooft, en dadelijk met Hem verenigd wordt. Dit is de overgang tot de staat van genade, die wij genoemd hebben.
2. Deze verandering bestaat in de tweede plaats in de heiliging van onze gehele natuur. Van nature zijn wij van het hoofd tot de voeten onheilig. De ziel is in alle haar vermogens verontreinigd en bijgevolg ook het lichaam in alle zijn leden. De zonde regeert in de natuurlijke mens, en levende begeerlijkheden hebben heerschappij over hem. Wat zal de overgang tot de eeuwigheid zijn voor de mens die Gods beeld verloren heeft, en het beeld des duivels draagt, en in wie de zonde volle heerschappij heeft? Wat zal het anders zijn dan wat wij in Spr. 14:32 lezen? "De goddeloze zal henengedreven worden in zijn kwaad." Om bereid te zijn tot de andere wereld, moeten wij geheel geheiligd zijn. Het verstand moet verlicht zijn, de wil moet verenigd zijn met de wil van God, de genegheden moeten uitgaan tot God en wij moeten vernieuwd zijn in de gehele mens.
Dit is de wedergeboorte, waardoor de ziel door geloof in Christus wordt veranderd naar Zijn beeld, en een nieuw schepsel wordt gemaakt. Die ziel ontvangt genade voor genade in Christus. Er worden nieuwe hebbelikheden ingeplant, en daarom worden de gelovigen genoemd Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, Ef. 2:10.
3. De staat der genade is noodzakelijk om bekwaam te zijn de hemel binnen te gaan. Zonder genade zijn wij niet meer geschikt voor de hemel, dan vissen voor het land, dan een idioot voor een gewichtige post of een dood mens voor een feest. De meeste mensen zien op de hemel als een plaats van rust en verkwikking, zonder hem te beschouwen als een plaats van heilige rust van de zonde, en als een eeuwige oefening van heiligheid in hart en leven. Indien zij de hemel zo beschouwden, zo zouden zij spoedig gewaar worden dat zij er ongeschikt voor zijn, omdat zonder heiligmaking niemand den Heere zien zal, Hebr. 12:14.

4. De bereidheid tot sterven bestaat in volharding in de staat der genade tot het einde toe. "Wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden," Matth. 24:13. "Wees getrouw tot de dood, en Ik zal u geven de kroon des levens," Openbaring 2:10. Afvalligen kunnen niet bereid zijn voor de andere wereld. Wat kan een afvallige die sterft, anders verwachten dan dat God tot hem zal zeggen: "Zo iemand zich onttrekt, Mijn ziel heeft in hem geen behagen," Hebr. 10:38. Daarom is de volharding der heiligen verzekerd door onveranderlijke beloften. "Ik geef hun het eeuwige leven, en zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid, en niemand zal ze uit Mijn hand rukken. Mijn Vader Die ze Mij gegeven heeft, is meerder dan allen, en niemand kan ze rukken uit de hand Mijns Vaders," Joh. 10:28, 29. Daarom, welke schone vertoning sommigen ook mogen maken, en die naderhand afvallen, openbaren dat zij nooit in de staat der genade waren,

B. In de tweede plaats moet er een dadelijke bereidheid in onze dagelijkse wandel zijn. De bereidheid die bestaat in onze rechtvaardigmaking mag ons verzekeren dat wij veilig zullen landen, maar de bereidheid die uit een Godzalige wandel voortvloeit, zal ons getroost doen sterven. Nu, iemand kan bereid zijn raar zijn staat, die het niet is naar zijn stand. Maar wij worden geroepen zowel door Gods Woord als door de noodzaak voor onszelf, dat wij in ons dagelijks leven bereid zullen zijn om over te gaan tot de andere wereld. Deze bereidheid bestaat in twee dingen.

Ten eerste *moeten wij ons huis bereid hebben.* Het is een noodzakelijke voorbereiding met het oog op ons vertrek uit deze wereld, dat wij onze zaken in zulk een staat achterlaten, dat niemand daarop aanmerking kan maken. Niemand kan verontschuldigd worden wanneer hij zijn aardse dingen slordig en verward achterlaat, daar hij niet weet wanneer hij opgeroepen zal worden. Heeft men zijn huis niet bereid, dan kunnen anderen daarvan schade lijden. Daar het zondig is anderen bij zijn leven te benadelen, zo is het niet te verontschuldigen dat men anderen schade aandoet bij zijn dood, omdat men zijn huis niet bereid heeft, als wanneer men het niet meer goed maken kan.

Ten tweede *moet onze ziel gereed zijn.* "Laten uw lendenen omgord zijn, en uw kaarsen brandende." Hoewel in de bekering de begenadigde staat van onze ziel verzekerd is, zal het toch veel naarstigheid vereisen om de toestand van onze ziel bereid te houden voor onze overgang. Traagheid kan ons ongeschikt maken tot sterven. Bezit van genade is genoeg om te kunnen sterven, maar de oefening van genade is nodig om getroost te sterven. Een ordelijke bereidheid om over te gaan naar de andere wereld bestaat in de volgende zeven zaken.

1. *Wij moeten een dadelijke gemeenschap met God onderhouden in de loop van ons leven.* "Totdat de dag aankomt, en de schaduwen vlieden; keer om mijn Liefste, word Gij gelijk een ree of een welp der herten op de bergen van Bether," Hoogl. 2:17. Henoeh was bereid om te sterven. "Henoeh dan wandelde met God; en hij was niet meer, want God nam hem weg," Gen. 5:24. Hij die bereid wenst te zijn, moet wandelen met God in Zijn inzettingen, in de beschikkingen der Voorzienigheid, in de gehele gang van zijn leven. Hij moet geestelijk bezig zijn in zijn godsdienstplichten, een opmerker van de weg der Voorzienigheid, en hij moet zich daardoor laten leiden, en den Heere geduriglijk voor zich stellen in al zijn doen en laten. Zo zal hij een leerschool voor een betere wereld doorlopen, en zo zal hij in een gesteldheid tot een zalige overgang verkeren, want dan zal de dood voor hem slechts betekenen een verandering van plaats, maar niet van gezelschap.

2. *Om bereid te zijn moet ons hart afgewend zijn van de wereld.* "Want ij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God. Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid," Col. 3:3, 4. David was bereid om te sterven, toen hij zeide: "Mijn ziel is als een gespeend kind in mij," Psalm 131:2. En Paulus was los van de wereld, toen hij zeide: "Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen anders dan in het kruis van onzen Heere Jezus Christus, door Welken de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld," Gal. G:14. Wanneer iemand sterke en levendige begeerten naar de wereld heeft, en hij is zeer gevoelig voor de glimlachen of voor de teleurstellingen van de wereld, zo zal hij bij de dood zijn als onrijp fruit, dat niet gemakkelijk van de steel loslaat. Maar de gespeende gelovige zal zijn als rijp fruit dat gemakkelijk geplukt wordt. God wil zijn volk los hebben van de wereld, en daarom blaast Hij hun wereldse genoegens weg, en bezoekt hen met tegenspoeden, pijnen en ziekte.
3. *Ook is een vrije consciëntie nodig, om bereid te zijn.* "Hebbende hoop op God, Welke dezen ook zelve verwachten, dat er een opstanding der doden wezen zal, beide der rechtvaardigen en der onrechtvaardigen. En hierin oefen ik mijzelf, om altijd een onergerlijke consciëntie te hebben bij God en de mensen," Hand. 24:15, 16. Hierin is begrepen dat er geen blijvend. geschil tussen God en de ziel mag zijn, want in dat geval kan men niet bereid zijn voor de toekomstige wereld. De vrijmoedigheid wordt verkregen door een nauwe en tedere wandel in alle dingen, waardoor de consciëntie wordt bewaard voor besmetting. Daarbij is nodig een dagelijkse gebruikmaking van het bloed van Christus, waardoor de overtredingen, waarin wij dagelijks vallen, worden uitgewist. Een doorn van onverzoende schuld in de consciëntie van een gelovige, zal hem doen opzien tegen de grote reis.
4. *Ook is naarstigheid nodig in de zorg voor ons geslacht.* "Zalig is die dienstknecht, welke zijn heer als hij komt, zal vinden also doende," Lukas 12:43. David is hierop met vrede ingeslapen. Wij lezen van hem: "Want David als hij in zijn tijd de raad Gods gediend had, is ontslapen," Handelingen 13:36. Die man heeft lang genoeg geleefd, die het werk dat hij te doen had in zijn geslacht, heeft uitgevoerd, al bereikt hij geen hoge leeftijd. Maar zij die door traagheid dit werk verzuimen, zullen worden weggenomen voordat zij gereed zijn, hoewel zij oud kunnen zijn. Zalig is de mens, die gevonden wordt, bezig zijnde in het werk dat hem opgedragen is, als iemand die voortdurend de dood achter zich ziet.
5. *Om bereid te zijn is noodzakelijk een gewilligheid om te verhuizen en heen te gaan, wanneer de Meester roept.* "Nu laat Gij Heere, Uw dienstknecht gaan in vrede, naar Uw woord; want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien." Zij die op een christelijke wijze gestorven zijn aan het aardse leven, die onderworpen zijn aan de goddelijke beschikking, of zij blijven moeten of gaan, die aan God de tijd en de wijze overlaten, zijn bereid om te verhuizen. Toen de ziel met Christus verenigd werd, is aan de liefde tot dit leven een doodsteek gegeven. Maar er moet gedurig weer een slag gegeven worden aan de overgebleven neiging die vasthoudt aars dit leven, totdat de ziel vrijgelaten wordt uit de kooi waarin zij opgesloten zat.
6. *Tot bereidheid is nodig een welgegronde verwachting van een beter leven in de andere wereld.* "Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop geëindigd, ik heb het geloof behouden. Voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid,

welke mij de Heere, de rechtvaardige Rechter, in die dag geven zal, en niet alleen mij, maar ook allen die Zijn verschijning liefgehad hebben," 2 Tim. 4:7, 8. Mensen die zeggen dat zij gewillig zijn om te sterven zonder die gelovige verwachting, praten uit een domme onwetendheid, of uit een bedrieglijke zekerheid of uit een wanhopig ongeduld. In alle die gevallen is een mens niet bereid tot zijn laatste verhuizing, hoewel hij er niet tegen opziet. Maar er is een gelovige verzekering, of een welgegronde hoop op een veilige landing, en die is nodig als een deel van de bereidheid die in ons vereist wordt.

7. *Ten laatste zijn waken en wachten nodig.* "Zalig zijn de dienstknechten, welke de heer als hij komt, zal wakende vinden," Lukas 12:37. Onze Heere heeft ons gezegd dat Hij zal komen, Maar Hij heeft niet verteld, wanneer. Dit moet ons aanzetten ten allen tijde te waken ",zeggen geestelijke slaperigheid en tegen vleselijke zeer eik Wij moeten hetzelfde voornemen hebben als Job, die kon zeggen: "Ik zoude alle de dagen mijns strijds hopen, totdat mijn verandering komen zou," Job 14 ;. 14. Zij die in de slaap overvallen worden, zijn niet bereid.

Alle deze dingen mogen een dadelijke bereidheid in ons verwekken, en die is altijd noodzakelijk.

- ? Het zal ons ten eerste bereid maken tot onze overgang, met welke soort van dood de Heere ons ook wil oproepen. Daardoor zullen wij bereid zijn om door een plotselinge dood weggenomen te worden, evenals de goede, oude Eli die onverwacht stierf, zowel als iemand die wordt voorbereid op de dood. Wij kunnen opgeroepen worden in vol bewustzijn, zowel als in een ongevoelige dofheid. Maar als wij bereid mogen zijn, dan is ons werk gedaan, en wij hebben niets anders te doen dan te vertrekken.
- ? Het zal een middel zijn om ons te behoeden voor verwarring, wanneer de dood aan onze deur komt. Ofschoon iemand naar zijn staat gereed kan zijn, zo is hij het niet altijd in zijn wandel. Indien wij niet dadelijk bereid zijn zo zal het hart in verwarring raken wanneer het alarm gehoord wordt. Dan zullen nog vele dingen gedaan moeten worden, en er zal weinig tijd zijn om ze te doen. Dat wordt een oorzaak van droevige haast, terwijl een dadelijke bereidheid een oorzaak had mogen zijn van stilte en bedaardheid in de ziel.
- ? Een dadelijke bereidheid zal ten zeerste meewerken tot een troostelijke overtocht. Het verzuim van waken en wachten is dikwijls, zelfs bij Gods kinderen, een oorzaak dat zij moeten vertrekken onder een wolk of in een dichte mist, of anders hebben zij eerst nog een bange worsteling over hun staat, eer zij uit hun verwarring worden verlost. Wij mogen een soeverein God niet beperken, daar Hij altijd de meest waakzame christen in een nevel kan laten. Hij kan toelaten dat de zon op één ogenblik achter een wolk schuil gaat. Maar het staat vast, dat wat wij genoemd hebben, de gewone weg der middelen is, waardoor wij een troostelijke overgang mogen hebben.
- ? Wanneer wij bereid zijn, zal God meer verheerlijkt worden in ons sterven, gelijk wij in Hebr. 11 lezen van de geloofshelden, van wie gezegd wordt: "Deze allen zijn in het geloof gestorven," vers 13. Wij behoren er naar te staan om niet alleen tot Zijn eer te leven, maar ook tot Zijn eer te sterven. Dat is onze laatste gelegenheid om in de wereld iets tot Gods eer te doen. Het zou te betreuren zijn als wij in die ure daartoe niet in staat waren.
- ? Als wij tijdig gereed zijn tot sterven, zullen wij meer tijd hebben om tot Gods eer te handelen, daar in dat geval onze eigen zaligheid vast ligt. Wij zien dit in het

geval van Stéfanus die voor zijn moordenaars bad, toen hij zijn laatste adem uitblies. Zij die op hun sterfbed bekommerd zijn over hun eigen staat, zullen bezwaarlijk bezig kunnen zijn ten behoeve van hen die achterblijven.

- ? Als wij tijdig voorbereid zijn, zullen wij meer bekwaam zijn om Gods eer en het goede voor onze naasten te zoeken. Wij zien dit in de oude vader Jacob. Toen hij stervende zijn zonen zegende, hief hij zijn ziel op in deze vrome uitroep: "Op uw zaligheid wacht ik, o Heere," Gen. 49:18. Een duidelijke en troostelijke verzekering van onze eigen zaligheid, zal voor onszelf en voor anderen als die in de raderen zijn.

V. Eerste gebruik

Wij zullen van deze leer gebruik maken tot onderwijzing.

1. Leer hieruit dat deze wereld ons blijvend tehuis niet is maar slechts ons tijdelijk verblijf is. Ons tehuis is in de andere wereld. "Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomstige," Hebr. 13:14. Wij zijn hier als vreemdelingen in een herberg aan de weg. Wij zullen lange tijd in het graf liggen, maar de andere wereld is ons eeuwig huis. Wanneer mensen in deze wereld naar het buitenland reizen hopen zij naar hun eigen land terug te keren. Maar soms gaan zij op reis met het voornemen in het buitenland te blijven, zodat het onzeker is of zij ooit hun geboorteland weer zullen zien. Maar onze overgang van deze naar de andere wereld is absoluut zeker en vandaar zullen wij niet terugkeren.
2. Uit de zekerheid van ons sterven hebben wij te leren om los van de wereld te leven, en er ons niet teveel mee te vermengen. Wij moeten deze wereld slechts gebruiken als mensen die er doortrekken, en weten dat zij hier niet zullen blijven. Als Paulus in 1 Kor. 7 ons aanspreekt zegt hij, dat "wij deze wereld moeten gebruiken als niet misbruikende. Want de gedaante dezer wereld gaat voorbij." De vertroosting en verkwikkingen in dit leven zijn als dienaars in een herberg, die ons opwachten aan de deur, maar als wij weggegaan zijn, wachten zij om andere vreemdelingen binnen te laten. Het zou dwaas zijn van een reiziger om zijn hart op de herberg te zetten, want, dat zal oorzaak zijn dat hij er moeilijk afscheid van neemt.
3. Het zal onze wijsheid zijn, ons veel te gewennen op de andere wereld te zien. Indien wij slechts hadden over te gaan naar een andere aardse woning, zo zouden wij die nochtans eerst gaan bezichtigen. En zullen wij dan als vreemdelingen leven ten opzichte van de andere wereld, waarheen wij moeten verhuizen? Neen, laten wij ze dikwijls beschouwen door er veel aan te denken. Hoewel wij ze van te voren niet kunnen zien met ons natuurlijk oog, zo mogen wij het doen door geloof. Hoewel wij er niet kunnen heengaan om dat land te bezien, zo wordt er ons toch een landkaart van gegeven in de Bijbel.
4. Het is van groot belang voor ons, dat wij onszelf op de hoogte stellen van de overtocht door de Jordaan. De dood is die overtocht welke wij allen zekerlijk zullen maken. Onze zalige of rampzalige landing aan de overzijde hangt geheel af van de loop van ons leven. Hoe noodzakelijk is het daarom acht te slaan op de besturingen die ons worden gegeven, en die tijdig ter harte te nemen, opdat wanneer wij moeten vertrekken, wij een goede overtocht mogen hebben, waar zovelen schipbreuk geleden hebben! Het is de les van ons leven om sterven te leren.
5. Het is tevergeefs vleeselijk gerust te zijn, en voornemens te zijn, dat wij ons gereed zullen maken, wanneer het tijd is. De dag onzes doods is onzeker. In alle onze plannen, verwachting en hoop voor dit leven, behoren wij alles af te wegen tegen

de onzekerheid van onze tijd'. Het is dwaas te pochen op iets waarvan wij niet zeker zijn. Hoe menig mooi web van plannen, dat gemaakt was in de verbeelding van vleselijke mensen, is verbraken, zodat zij hun gedachten niet konden uitvoeren? Lukas 12:20.

6. Het is dwaas zeer gesteld te zijn op voorspoed in de wereld. Het is zeker dat er een einde aan zal komen, en het is zo onzeker wanneer het eind zal komen, dat het ons kan overvallen eer wij er op bedacht zijn. Als wij beginnen te nestelen in een veren nest, kan het gebeuren dat wij er uit tuimelen, en geen veertje kunnen meenemen naar de andere wereld. Aardse voorspoed geeft hier inderdaad een gemakkelijk leven, maar dit is zo verstrikkend, dat het moeilijk is daarbij de weg te vinden tot de zaligheid in de andere wereld.
7. Het is niet nodig te verlangen naar tegenspoed in de wereld, hoewel God er dikwijls gebruik van maakt om ons te waarschuwen. De glimlachen zowel als de moeite van de wereld gaan voorbij zoals het schuim van het water. Wanneer iemand in een herberg aan de weg slecht onthaald wordt, troost hij zich met de gedachte, dat hij er niet behoeft te blijven. Indien gij tegenspoed ontmoet, moogt gij nader bij uw verlossing zijn dan gij meent. De tijd van uw verhuizing is onzeker. Lazarus lag aan de poort vol zweren, tot hij door de engelen werd gedragen in Abrahams schoot.
8. Wij zijn nooit veilig zo wij niet bereid zijn voor de andere wereld. De dood kan ieder ogenblik komen, en daarom moeten wij altijd bereid zijn. Het is gevaarlijk niet bereid te zijn, want de dood kan ons overvallen, terwijl wij niet gereed zijn.

Het tweede gebruik dat wij van deze leer maken *is tot bestraffing, en wel voor drie soorten van mensen.*

1. Zij, die God loochenen en niet geloven aan een toekomstige staat, en die beweren dat er niets van de mens in zijn sterven overblijft, menen dat hiernamaals geen straffen of beloningen zullen worden uitgedeeld. Zo dachten de Sadduceeën vanouds. Zij meenden dat de ziel in niets verschilde van het lichaam, Maar dat in het sterven beide tegelijk vergingen. Zij geloofden niet in de opstanding en gevelgelijk ook niet in een toekomstige wereld. De gehele goddelijke openbaring getuigt tegen deze gedachte. Christus bewees uit de boeken van Mozes dat er een opstanding zou zijn, toen Hij tot de Sadduceeën zeide: "God is niet een God der doden, maar der levenden," Matth. 22:32. De gedachten van hen, die niet aan een opstanding geloven, worden omvergeworpen door het wezen en de natuur van God, Die heilig en rechtvaardig is, en de ganse wereld regeert. Het is niet bestaanbaar met de heiligheid en de rechtvaardigheid Gods, dat goddeloze mensen altijd voorspoedig zouden zijn, en de rechtvaardigen altijd ellendig. Dit zou zo zijn, indien er geen andere wereld was, waar de rollen zullen worden omgekeerd. Daarom zegt Paulus: "Indien wij alleenlijk in dit leven op Christus zijn hopende" zo zijn wij de ellendigste van alle mensen," 1 Korinthe 15:19. Daarbij komt dat ieder mens een getuige van binnen heeft, zodat wanneer hij niet kan overtuigd worden door de rede, evenwel zijn consciëntie hem zegt, dat het met de dood niet afgelopen is. Er is tegenwoordig zulk een betreurenswaardige aanwas van dergelijke beginselen, dat de grondslagen van de christelijke leer thans meer worden ondermijnd dan ooit in de duisterste tijden is geschied. Ik zal in dit opzicht slechts drie punten noemen.

- (1) Het overwicht van een geest van godloochening en van vijandschap tegen de praktijk der Godzaligheid, heeft de mensen in die richting gedreven. Wanneer de mensen tot iedere prijs hun begeerlijkheden willen opvolgen, dan zoeken zij een schuilplaats waar zij ongestoord de zonde kunnen bedrijven. Die schuilplaats

hebben zij gevonden in het verloochenen van de leer der vergelding in de andere wereld. De vloed van godloochening verheft zich zo sterk, dat hij de fundamenten van de waarheid aantast.

- (2) De verduistering van de leer van Christus en Die gekruist, het twijfelachtig spreken over rechtvaardigheid en genade, heeft de deur voor godloochening opengezet. De prediking van de verborgenheid van Christus aan de wereld, is de grote goddelijke ordinantie die gegeven is tot geloof en bekering. De apostelen hebben deze verborgenheid gepredikt tot Joden en heidenen, en zij hebben daardoor overwonnen. De heidense zedenmeesters kwamen voor de dag met schone redenen, zonder Christus te prediken. Maar zij moesten het afleggen tegen het evangelie. Zelfs in deze dagen wordt dezelfde methode gevolgd. De wereld is meer geneigd godsdienstig te worden door kracht van redenen, dan door de eenvoudige prediking van de gerechtigheid en de genade van Christus. Maar deze methode zal bevonden worden verraad te zijn aan de leer van het evangelie, gelijk de droevige ervaring dat in deze dagen bevestigt.
- (3) De voortgang van opinies die het Evangelie bestrijden, is een droevig voorteken van de ongewone slagen waarmee het mensdom zal worden gestraft. Er wordt in het Oude Testament niet gesproken over Sadduceeën, maar zij zwermde onder de Joden in de tijd van onze Zaligmaker en Zijn apostelen. Dit is gevolgd door zulk een verwoestend oordeel over de Joden, dat het zijns gelijke niet had. De Sadduceesche leerstellingen die in onze dagen knagen aan de wortel van de christelijke leer, zijn vreeslijke voorboden van een of andere ongewone slag die op ons neer zal komen.

2. Ook zijn zij te bestraffen, die curieus en nieuwsgierig willen indringen in verborgenheden Gods, en die proberen zekerheid te verkrijgen van wat God voor ons verborgen wil houden. God laat ons in onzekerheid of wij lang zullen leven of kort, of wanneer onze laatste dag zal aanbreken. Hoe gevaarlijk moet het dan zijn om gebruik te maken van ongeoorloofde kunsten, en naar waarzeggers te gaan, om achter toekomstige gebeurtenissen te komen. Welk nut kunnen zulke voorgewende voorzeggingen hebben? Wanneer iemand door middel van een waarzegger een antwoord naar zijn wens ontvangt, dan is hij geneigd om gerust te worden, en dan is hij in gevaar een leven op de Voorzienigheid te verliezen, en tenslotte teleurgesteld te worden. Ontvangt hij echter een ongunstig antwoord, dan heeft zo iemand zich door eigen schuld in onnodige strikken en schrikken gebracht.

3. Ten laatste moeten wij hen bestraffen, die zeker en zorgeloos zijn, en niet gedurig werkzaam zijn om bereid te worden, Maar leven alsof zij de dood nooit zullen zien. Dit is de overheersende aard en natuur van de wereld. Wij lezen: "Want gelijk zij waren in de dagen vóór de zondvloed, etende en drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende, tot de dag toe, op welke Noach in de ark ging, en bekenden het niet, totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam; also zal ook zijn de toekomst van de Zoon des mensen," Matth. 24:38, 39. Het is een trage wereld, waarin de meeste mensen niet denken aan de toekomstige wereld. Salomo zendt dezulken tot de mieren, opdat ze daar een les zullen leren. "Ga tot de mier, gij luiaard, zie haar wegen en word wijs; dewelke geen overste, ambtman noch heerser hebbende, haar brood bereidt in de zomer, haar spijze vergadert in de oogst. Hoe lang zult gij, luiaard, nederliggen. Wanneer zult gij van uw slaap opstaan?" Spreuken 6:69.

Mensen in deze wereld zorgen voor de dag van morgen, voor dagen en jaren welke zij meestal niet zullen beleven.

3^e gebruik tot vermaning

In onze tekst vinden wij een ernstige vermaning en aansporing om onze voorbereiding tot het overgaan naar de andere wereld niet uit te stellen, Maar ons te bereiden, opdat wij altijd bereid mogen zijn wanneer wij worden opgeroepen. Ik zal u drie bijzonderheden voorstellen, welke uit de tekst voortvloeien.

- I. Maak u gereed voor uw overgang naar de andere wereld.
- II. Stel uw voorbereiding niet uit.
- III. Indien gij u bereid hebt, zo moet gij bereid blijven.

I. Ten eerste. Maak u gereed om over te gaan van de tijd in de eeuwigheid. Daar het zeker is dat wij allen moeten sterven, en het onzeker is wanneer onze dag komen zal, moeten wij de bazuin aan de mond zetten en alarm maken om u op te wekken, opdat gij allen u zult gereed maken. Daarom ontwaak en sta op om orde op zaken te stellen voor uw laatste verhuizing. Ik heb u hier drie dingen te zeggen.

1. Ik wil u enkele beweegredenen noemen, om daardoor bij u aan te dringen, dat gij u gereed zult maken.
2. Daarna zal ik noemen de verhinderingsen die de mensen afleiden van zich gereed te maken.
3. Vervolgens zal ik u besturingen en raad geven om u gereed te maken.

1. In de eerste plaats. *Ik zal u enkele beweegredenen voorstellen, die voor u een ernstige aansporing inhouden u gereed te maken.*

- (1) De dag onzes doods komt zeker, er is geen ontkomen aan. "Wat man leeft er die de dood niet zien zal, die zijn ziel zal bevrijden van het geweld des grafs?" Psalm 89:49. De tijd van ons sterven is precies bepaald, en wanneer die tijd komt, moeten wij gaan, bereid of onbereid. De grimmige boodschapper wil niet wachten. "Daar is geen mens die heerschappij heeft over de geest, om de geest in te houden; en hij heeft geen heerschappij over de dag des doods, ook geen geweer in deze strijd," Prediker 8:8. Soms blijven mensen in huis zitten, omdat zij niet gereed zijn wanneer zij geroepen worden, of de boodschapper wacht op hen totdat zij zich gereed gemaakt hebben. Maar wanneer het bestemde uur van onze dood gekomen is, zal de boodschapper niet wachten tot wij gereed zijn, maar hij zal ons meenemen in de staat waarin wij zijn.
- (2) Wij allen zijn van nature niet bereid om te sterven, wij zijn geheel onbekwaam en onbereid. Wij hebben geen recht op de hemel, de plaats van gelukzaligheid. Maar wij hebben zoals wij van nature zijn, niets anders te wachten dan neer te zinken in de hel, de plaats van alle ellende, want wij liggen onder de vloek van de verbroken wet. "Want daar is geschreven: Vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen," Gal. 3:10. Hoe durft iemand het wagen, onder zulke omstandigheden af te reizen naar de andere wereld? Wij hebben eerst verzoening te zoeken over ons verbreken van het verbond, en wij hebben nodig een recht op de hemel door het verbond der genade. Zo wij dat niet hebben verkregen, zijn wij ten uiterste onbereid. Zonder genade zijn wij niet op weg naar de hemel, maar naar de put des verderfs, nog zijnde in onze zonden. Hoe kan een natuurlijk mens die nog leeft onder de schuld, de heerschappij en de smet der zonde, ingaan in des Konings paleis? Hij heeft niet anders te verwachten dan dat hij de gevangenis moet binnengaan.
- (3) Onze eeuwige staat hangt af van de vraag of wij bereid zijn om over te gaan naar de andere wereld. "Als de boom naar het Zuiden of als hij naar het Noorden valt,

in de plaats waar de boom valt, daar zal hij wezen," Prediker 11:3. Zij, die toebereid zijn voor de hemel, zullen daar ontvangen worden. Zij die niet bereid zijn zullen de poort des hemels voor hen gesloten vinden. En daarbuiten zal zijn uiterste duisternis, wening en knersing der tanden. Welk een onverklaarbare dwaasheid is het, zich niet gereed te maken, daar het eeuwig gewicht der zaligheid afhangt van onze bereidheid.

- (4) In de eeuwigheid zal geen gelegenheid gegeven worden zich gereed te maken. "Daar is geen werk, noch verzinning, noch wetenschap, noch wijsheid in het graf waar gij heengaat," Prediker 9:10. Een mens kan van huis gaan terwijl hij ongeschikt is om zich in een andere plaats te vertonen, Maar hij heeft onderweg gelegenheid zich in een gepaste conditie te brengen. Maar zo is het niet bij de afreis naar de eeuwigheid. Er zal geen olie voor de lampen meer te koop zijn, wanneer eens de Bruidegom is gekomen. Daar de dood ons niet verlossen zal van het lichaam der zonde, indien wij in ons leven niet begonnen zijn de oude mens af te leggen, zo zal onze aankomst in de andere wereld ons eeuwig benauwen. "De goddeloze zal heengedreven worden in zijn kwaad," Spreuken 14:32.
- (5) Er zal geen wederkeren zijn, wanneer wij eenmaal zijn afgereisd. "Als een man gestorven is, zal hij weder leven?" Job 14:14. Konden wij verwachten dat wij zullen terugkeren in deze wereld, zo konden wij verbeteren wat niet goed was bij onze dood. Zo wij niet bereid waren toen wij stierven, dan zouden wij ons zeker bereiden voor een volgende maal. Maar zo is het niet. Wanneer de dag komt dat wij uit deze wereld moeten vertrekken, zal er nooit een dag van wederkeren volgen. Dit is een luide roepstem om ons gereed te maken.
- (6) Onze overgang naar de andere wereld is een zaak van groot gewicht, en daarom moeten wij ons gereed maken. Wij bewegen ons in de wereld dikwijls van de ene plaats naar de andere, Maar dat heeft zo weinig betekenis, dat er niet die voorbereiding toe vereist wordt, als die wij nodig hebben tot onze laatste verhuizing. Het is niet te verantwoorden zo wij niet zoeken bereid te zijn voor onze overtocht naar de eeuwigheid.

Ik zal u drie redenen noemen.

- ? Ten eerste. Het is een grote reis die wij moeten maken. "Wend U van mij af, dat ik mij verkwikke, eer dat ik henenga en ik niet meer zij," Psalm 39:14. Welk redelijk mens verlaat zijn vaderland, al is het slechts voor een tijd, en maakt zich van tevoren niet gereed voor de reis? Maar wat betekent het over zee te gaan, in vergelijking van te gaan door het dal der schaduw des doods? Welke betekenis heeft het naar een ander land te gaan, in vergelijking met te gaan naar een andere wereld? Het is een lange en gevaarlijke reis, en niet minder gewichtig omdat alle vlees die weg moet gaan, want van deze reis zullen wij niet terugkeren. Daarom maak u gereed, maak tijdig uw pas in orde, volg de rechte weg en zoek zekerheid te verkrijgen dat gij in de andere wereld een troostelijke aankomst zult hebben.
- ? Ten tweede. Er is een bruiloft, waartoe gij uitgenodigd zijt, of gij wijze of dwaze maagden zijt. Het huwelijk wordt gesloten tussen Christus en gelovigen. In het evangelie worden zondaren genodigd en geroepen zich te bereiden. In de andere wereld wordt het huwelijk plechtig gevierd, en daar wordt het eeuwige bruiloftsfeest gehouden. Dat feest begint in de nacht, wanneer u door de poorten des doods heengaat. Het wordt gehouden in het huis van de Vader van de Bruidegom, vol van heerlijk licht. Maar buiten is niets dan dikke duisternis. De dood is de weg waarlangs u heengaat. Wie op die tijd bereid zijn, worden ontvangen in de bruiloftszaal, en zij die niet bereid

zijn worden uitgeworpen in de buitenste duisternis. Daarom zijt bereid, want daarvan hangt af, of u ontvangen of uitgeworpen zult worden.

- ? Ten derde. U gaat naar een rechterstoel, om te verschijnen voor de Rechter van allen. "Het is den mens gezet eenmaal te sterven, en daarna het oordeel," Hebr. 9:27. Wij zijn schuldenaars aan de goddelijke gerechtigheid, en zullen moeten antwoorden. Wij kunnen onze schuld niet ontkennen, wij zijn onbekwaam om te betalen; hoe langer het aanloopt hoe groter de schuld wordt. Daarom moeten wij ons gereed maken door gebruik te maken van de Advocaat of Voorspraak. De Rechter moet onze Vriend worden, opdat wij van de schuld waarmee wij belast zijn, ontheven mogen worden. Indien het alzo niet met ons is, zo zullen wij in de gevangenis terecht komen. Wij zijn misdadigers, en daarom moeten wij het vonnis des doods ontvangen, zo onze schuld ons hier niet is kwijtgescholden. Wij zullen alleen dan bereid zijn, wanneer onze schuld is uitgedelgd.
- (7) De moeite die verbonden is aan onze voorbereiding, zal ten volle vergoed worden door de uitkomst. "Die gereed waren, gingen met Hem in tot de bruiloft," Matth. 25:10. "Zijn heer zeide tot hem: "Wel, gij goede en getrouwe dienstknecht, over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal ik u zetten; ga in, in de vreugde uws Heeren," Matth. 25:21. De vreugde van het hemelse bruiloftsfeest zal meer dan vergoeden al het moeizaam werk van de voorbereiding. Om zondaars klaar te maken voor de hemel, moeten zij behakt en behouwen worden door velerlei beproevingen en strijd. Rechterogen moeten uitgetrokken en rechterhanden afgehouden worden. Dit moet geschieden in de voorbereiding tot de dood, en daarin moet 'men aanhouden. "Zo dan mijn geliefde broeders, zijt standvastig, onbeweeglijk, altijd overvloedig zijnde in het werk des Heeren, als die weet dat uw arbeid niet ijdel is in den Heere," 1 Kor. 15:58.
- (8) De rust die men heeft door het uitstellen van de voorbereiding, is duur gekocht. "Een weinig slapens, een weinig sluimerens, een weinig handvouwens, al nederliggende; zo zal uw armoede u overkomen als een wandelaar, en uw gebrek als een gewapend man," Spr. 6: 10, 11. Die geestelijke slaap en die vleselijke rust zal de weg banen voor eeuwige onrust. Zij die nu rusten, terwijl zij behoorden te waken en te werken voor de eeuwigheid, zullen de eeuwige rust in de andere wereld niet verkrijgen. "Om de winter zal de luisard niet ploegen; daarom zal hij bedelen in de oogst, maar daar zal niets zijn," Spreuken 20:4.

2. In de tweede plaats. *Ik zal u nu de beletselen noemen die de mens verhinderen zich gereed te maken.* Ik zal vier beletselen noemen, die naar mijn gedachten de voornaamste zijn.

- (1) Bij de meeste mensen is een ijdelheid des gemoeds, waardoor zij niet kunnen worden afgebracht van de ledige dingen van dit tegenwoordige leven, tot ernstige gedachten over hun aanstaande verhuizing naar de andere wereld. Zij zien dat anderen voor en na weggenomen worden, maar het maakt geen blijvende indruk op hen, niet meer alsof zij onsterfelijk waren. De ijdelheid van hun hart laat niet toe, dat zij hun eigen dood zich voor ogen stellen, maar zij blijven op de andere wereld kijken als iets dat hen niet aangaat. O staat af van zo'n onverschilligheid, indien gij ooit wenst bereid te zijn. "Ik zeg dan dit en betuig het in den Heere, dat gij niet meer wandelt gelijk als de andere heidenen wandelen in de ijdelheid huns gemoeds," Ef. 4:17. Handelt als redelijke mensen, en houdt ernstig rekening met uw aanstaande overgang naar de eeuwigheid, waarvan gij niet weet, wanneer hij

komen zal. "Een kloekzinnig mens ziet het kwaad van verre, en verbergt zich; maar de verstandelozen gaan henen door, en worden gestraft."

- (2) Hoevelen hebben een hart vervuld met de dingen van deze wereld, zodat er geen plaats is voor gedachten aan de eeuwigheid. Zo was de toestand van de oude wereld vóór de zondvloed, en van de zondaren te Sodom, vlak voor hun eeuwige ondergang. Martha's bezigheid met veel dienen hinderde Maria; zij zijn zo vervuld met allerlei tijdelijke dingen, dat het ene ding dat nodig is, wordt verdrongen. Zij hebben zo veel zorgen voor het lichaam, dat de ziel wordt vergeten en verwaarloosd. Maar o, waarom niet het ene noodzakelijke voor de voornaamste zorg gehouden? Gij moogt uw noodzakelijke werk in de wereld doen, en daarbij wat nodig is voor de andere wereld niet nalaten. Maar waarom zou het tijdelijke al uw tijd verslinden. Neen, gij moet in de eerste plaats voor uw ziel zorgen, ofschoon gij de bezigheid, waartoe gij voor de tijd wordt geroepen, niet moet nalaten.
- (3) Een afkeer van gedachten aan de andere wereld en aan de overgang daarheen, is een ander beletsel om zich te bereiden. Door deze tegenzin worden gedachten over de dood teruggedrongen tot de dag komt dat de dood aan de deur staat. Deze tegenzin is toe te schrijven aan een beschuldigende consciëntie en aan overheersende vleeselijkheid. Daardoor wordt men afgehouden van ernstige gedachten. Maar wat zal het baten ons te onttrekken aan gedachten over een gebeurtenis die ons ten laatste toch zeker overkomen zal? Zou het daarom niet onze wijsheid zijn om te handelen gelijk die koning, waarvan wij lezen: "Welke koning gaande naar de krijg om tegen een andere koning te slaan, zit niet eerst neder en beraadslaagt, of hij machtig is met tien duizend te ontmoeten degene die met twintig duizend tegen hem komt? anders zendt hij gezanten uit, terwijl gene nog verre is, en begeert hetgeen tot vrede dient," Lukas 14:31, 32. Zet er u toe om die afkeer te overwinnen, en zoek uw hart, door de toepassing van des Verlossers bloed, gereinigd te krijgen van een kwade consciëntie, want dat zal uw vleeselijkheid verbreken.
- (4) Verwerp alle gedachten waardoor men zich inbeeldt, dat het vroeg genoeg is zich tot sterven te bereiden, wanneer er tekenen zijn van de naderende dood. Als gij aan zulke gedachten toegeeft, stelt gij het van dag tot dag uit, tot eindelijk uw dag voorbij is. Indien u de zaak ernstig beschouwt, en overweegt dat er een verandering in uw staat nodig is, om bereid te zijn, en dat het noodzakelijk is genade te ontvangen om dagelijks voorbereid te zijn, zou u niet zo gemakkelijk uw roeping om bereid te zijn, verzuimen. Bedenk dat het een zaak is van het grootste gewicht om gereed te zijn, wanneer de dag des doods komt, en maak het uw dagelijks werk om die dag te verwachten.

3. In de derde plaats. *Ik zal u nu besturingen en raad geven om u gereed te maken.*

(1) Terwijl u nog gezond bent, moet ge uzelf ernstig zetten om Jezus Christus in het verbond aan te grijpen, voor dat de dood en de eeuwigheid komt. Hierin ligt uw zekerheid voor de andere wereld, waarvan Hij de Heere is. Dit is noodzakelijk, wilt u getroost leven bij de gedachte aan de andere wereld en aan uw overgang. Het is verstandig zich voor te bereiden op ziekte en dood, wanneer men nog gezond is, Maar het is moeilijk te zeggen of men daartoe nog bekwaam zal zijn wanneer men op het sterbed ligt. Laten mensen veel woelen en worstelen met hun ziekte, die een oorzaak zal zijn van hun dood, het zal toch wel zijn met hen, die hun zielsbelangen verzorgden toen zij nog gezond waren. Hoe droevig daarentegen zal de gesteldheid zijn van hen, die hun voornaamste werk nog hebben te doen wanneer de dood aan de deur staat.

Wie zou het durven wagen zijn ziel te stellen in de plaats van de ziel van iemand, die, nadat hij in zijn gezonde dagen zijn ziel onverschillig verwaarloosd heeft, pas op zijn sterfbed begint te denken over de andere wereld waarheen hij moet overgaan?

Ik zal u raad geven en u de beste middelen voorschrijven om uzelf tijdig voor te bereiden.

- a. Zonder, zoveel als uw omstandigheden toelaten, enige tijd af, op de dag of in de nacht, om u voor te bereiden tot uw vertrek uit deze wereld. Gij zult rustiger en bedaarder bezig kunnen zijn omtrent hetgeen u nodig is om getroost te sterven, terwijl gij gezond zijt, in uw kamer of in het veld, dan wanneer gij ernstig ziek wordt en de dood aan de deur klopt. Pachters zullen enige tijd vrij maken om het land voor een volgend jaar te pachten. Dienstbaren zullen hetzelfde doen om zich bij een ander te gaan verhuren. En zo zal een ieder in zijn eigen geval doen. En zult ge u niet een weinig onttrekken aan uw gewone plichten, om u voor te bereiden voor de andere wereld?
- b. Begin het werk met gebed tot God, en ga dan bedaard uw gehele leven overzien, in zijn verschillende tijdperken, in de tegenwoordigheid des Heeren. Begin met uw ontvangenis in zonden, en ga voort met een beschouwing van de zonden van uw jeugd. Ga zo voort en ga eerlijk met uzelf te werk, in het naspeuren van uw zonden. Wanneer gij uw leven hebt overzien, en uzelf hebt veroordeeld wegens alle zonden waaraan gij u schuldig kent, bedenk dan dat er nog menigten van overtredingen zijn, welke aan uw aandacht ontsnapt zijn. "Wie zou de afdwalingen verstaan? Reinig mij van de verborgene afdwalingen," Psalm 19:13. En denk dan aan de vloek van de wet, welke rechtvaardig op u rust vanwege alle ongerechtigheden, en zoek daarna om een blik te mogen slaan op 't geneesmiddel in Christus.
- c. Ga tot God in het gebed, en belijd voor Hem, wat gij waart in uw geboorte, wat gij geweest zijt in uw leven, en wat daarom uw lot moet zijn in de andere wereld. Doorloop in uw belijdenis de verschillende tijdperken van uw leven, en leg de bijzonderheden, waarvan uw consciëntie u beschuldigt, voor God open. Dit is de weg om de zoete bete uit te spuwen. Waarom zouden wij onze zonden verbergen, en geen belijdenis doen van de verzwarende omstandigheden, daar wij toch eens zullen moeten antwoorden voor de rechterstoel van God? Wanneer gij dan zo uw zonden beleden hebt, belijd dan ook, dat gij daarom de hel en de toorn Gods waardig zijt, en veroordeel uzelf, Maar zie nochtans tot God in Christus op om ontferming en vergiffenis. "Want indien wij onszelf oordeelden, zo zouden wij niet geoordeeld worden," 1 Kor. 11:31.
- d. Dit gedaan zijnde, zo beschouw het verbond dat u wordt aangeboden in Christus in het evangelie, en zie op de volmaakte gerechtigheid, de volledige kwijtschelding en het recht op het eeuwige leven., welke weldaden u in het verbond worden aangeboden. Onderzoek uzelf nauw aangaande uw geloof, en aangaande uw gewilligheid om persoonlijk in dit verbond te treden en uw ziel op deze grond te wagen. Beproof uzelf of gij Christus wilt aannemen in alle Zijn ambten, en of ge u aan Hem wilt onderwerpen als aan uw Hoofd en Man, om alleen de Zijne te zijn, geheel en voor eeuwig.
- e. Ga dan in het gebed, en spreek in uitdrukkelijke woorden des harten op plechtige wijze uit, dat u het verbond aangrijpt, gelovende en rustende naar uw ziel op Christus, met een open oog op dood en eeuwigheid. Berust in Hem in het evangelieaanbod; neem Hem aan in al Zijn ambten; onderwerp u aan Hem voor tijd en eeuwigheid. En u die kunt schrijven, mag, tot uw troost en bevestiging, dit

aanvaarden van het verbond, met uw hand ondertekenen. "Deze zal zeggen: Ik ben des Heeren, en die zal zich noemen met de naam Jacobs, en gene zal met zijn hand schrijven: Ik ben des Heeren, en zich toenoemen met de naam Israëls," Jes. 44:5.

- f. Na dit alles moogt ge u tot God wenden als uw Verbondsgod, en u mag met bijzondere verzoeken tot Hem gaan in betrekking tot uw overgang naar de andere wereld, uw ontvangst in de hemel en tot uw zalige opstanding in de laatste dag. Zulk een tijd is wel besteed, en wie het heeft mogen doen mag zien op de best bestede tijd van zijn gehele leven. Indien deze koers met ernst gekozen en onderhouden werd, zo zoudt gij bereid zijn voor de andere wereld, op welke tijd, of op welke wijze de dood ook mag komen. Dan zult u mogen zeggen met David: "Hoewel mijn huis alzo niet is bij God, nochtans heeft Hij mij een eeuwig verbond gesteld, dat in alles wèl geordineerd en bewaard is. Voorzeker is daarin al mijn heil en lust," 2 Sam. 23:5.

(2) Stel orde op uw tijdelijke zaken, eer het uur van uw dood komt. Die daartoe gelegenheid hebt, is daartoe verplicht. Wees rechtvaardig en oprecht in uw beschikking omtrent mensen opdat u niets achterlaat wat niet welkom is, en tracht te voorkomen dat iemand er een vloek in zal vinden. Tijdens uw leven moet ge uw huishouding aanleggen overeenkomstig uw middelen, en ga daar niet buiten. U kunt beter sober leven van wat uw eigen is, dan u te goed doen van hetgeen eens anders is. Houd uw zaken, zoveel u mogelijk is, buiten een verwarde toestand en houd daarom uw rekeningen nauwkeurig bij. Indien iemand, die een testament gemaakt heeft, het naast zich heeft liggen, zal dat geen reden zijn om bevreesd te zijn dat zijn dood daardoor verhaast zal worden, maar het zal hem rust geven, wanneer ziekte of dood komt, wanneer hij overweegt, dat hij, wat dat gedeelte van zijn werk betreft, gereed is. En mocht er enige aanmerkelijke verandering in zijn zakelijke omstandigheden optreden, dan is het een kleine moeite de nodige veranderingen te laten aanbrengen.

II. Ten tweede. De tweede waarschuwing die ik u aan de hand van onze tekstwoorden heb te geven, is deze: Stel uw voorbereiding niet uit. Zet u zonder uitstel tot deze taak, daar het onzeker is wanneer gij moet overgaan naar de andere wereld. Om dit noodzakelijk werk bij u aan te dringen zal ik enkele beweegredenen voorstellen.

1. God heeft u tijd gegeven om u gereed te maken, maar Hij heeft u geen enkel ogenblik gegeven om het uit te stellen. "Heden, indien gij Zijn stem hoort, zo verhardt uw harten niet," Hebr. 3:15. Al de tijd die gij hebt gehad, sedert gij gekomen zijt tot de jaren des ondersheids, werd u toegestaan om u gereed te maken. Daarom, indien gij onbereid moet afreizen naar de eeuwigheid, zult gij niet kunnen zeggen dat gij geen tijd hebt gehad. Misschien is het niet in uw hoofd opgekomen om u voor te bereiden, daar gij slechts betrekkelijk kort in deze wereld zijt geweest. Maar dat is geen verontschuldiging. Indien gij het nog langer uitstelt, al was het maar tot de dag van morgen, zo doet gij het voor uw eigen rekening zonder Gods toestemming.
2. Eén uur, ja één minuut uitstel kan een eeuwig verlies betekenen, Want in dat uur, in die minuut kunt gij opgeroepen worden naar de andere wereld. En waar zult gij dan wezen in dat volgende uur, in die volgende minuut, tot welke gij het uitgesteld hebt? Waarom willen mensen de tijd die zij hebben, niet gebruiken, en vertrouwen op een tijd die zij niet hebben, misschien nooit zullen hebben? Welk een waagstuk voor de eeuwigheid op een onzekerheid! Indien iemand, die in het water gevallen is, één minuut uitstelt het touw te grijpen dat hem toegeworpen wordt, zo zouden

- wij hem voor een zelfmoordenaar aanzien, omdat hij de volgende minuut op de bodem kan liggen.
3. Indien u de tijd zult bereiken tot welke ge uw voorbereiding hebt uitgesteld, bent u er dan zeker van dat u genade krijgt, om u dan nog gereed te maken? Wanneer het schip niet op tijd is afgevaaren, dan kan de wind zijn gaan liggen, of het getij kan verlopen zijn. Dit is een vreselijk woord uit de mond des Heeren, waarop u met beving behoort acht te geven: "Want Ik zeg ulieden, dat niemand van die mannen die genood waren, Mijn avondmaal smaken zal," Lukas 14:24. Zij die hun voorbereiding uitstellen, schijnen te menen dat het in hun eigen hand is zich gereed te maken wanneer het hun goeddunkt. Maar, helaas, zij bedriegen zichzelf. De ervaring leert dat wanneer zulk een tijd komt, zij het evengoed durven uitstellen als vorige keren.
 4. Hoe langer u het uitstelt, hoe moeilijker het zal vallen uzelf gereed te maken. "Zal ook een moorman zijn huid veranderen, of een luipaard zijn vlekken? Zo zult gijlieden ook kunnen goed doen, die geleerd zijt kwaad te doen," Jer. 13:23. Het is evenals het versterken van een dam; doe het tijdig, dan zal het gemakkelijker gaan, dan wanneer u het uitstelt, want bij uitstel zal de breuk wijder worden en het zal u meer arbeid kosten. Het gaat bij uitstel met onze zielen als met een verwaarloosde ziekte in het lichaam. Indien ge u terstond laat behandelen kan het gevaar afgewend worden, maar wanneer de ziekte door verzuim de overhand krijgt, zullen geen middelen meer baten.
 5. Zolang als u de voorbereiding uitstelt, zolang bent u trouweloos en wreed voor uw ziel, omdat u ze gedurende die tijd in gevaar laat van om te komen. Indien uw kind in het vuur of het water viel, zou u het dan uitstellen om het er uit te halen? Uw ziel is in een diepte van zonde en ellende gevallen en ligt onder de vloek, en is ieder ogenblik in gevaar naar de bodem van de put te zinken. Waarom roept u dan niet, en waarom doet u dan niet het uiterste wat in uw vermogen is, om gered en bereid te worden?

Ik ben me bewust dat er verscheiden tegenwerpingen zijn, die ik nu moet beantwoorden.

1ste tegenwerping. *Sommigen zeggen, ik ben nog jong. Welke noodzaak is er om zo'n haast te maken met mijn voorbereiding voor de eeuwigheid?*

Ik antwoord:

1. Is het niet mogelijk dat je jong zult sterven? Liggen er niet velen op het kerkhof die in hun kindsheid gestorven zijn? Liggen daar geen jongens en meisjes in het graf, en liggen daar geen mannen en vrouwen die in de bloei van hun leven zijn afgesneden? Daarom, stel je voorbereiding niet uit, hoewel je jong bent.
2. Wil je je jeugd en kracht toewijden aan God je Maker of aan de bedrieglijke wereld? Welke hoge verwachtingen jonge mensen ook mogen hebben van de ijdele wereld, wil ik er hen aan herinneren dat zij hun ijdele inbeeldingen alleen kunnen staande houden, door God en hun Bijbel te vergeten. God heeft hen door Zijn Woord ernstig geroepen om Hem te zoeken, voorzichtig te wandelen en zich gereed te maken voor de eeuwigheid, zowel als anderen. Of meen je dat jonge mensen niet worden bedoeld in de goddelijke voorschriften om zich voor te bereiden, of dat zij niet vallen onder de bedreigingen, in geval zij het verzuimen? Nee, zij worden geroepen God te vrezen. "Jongelieden en ook maagden, gij ouden met de jongen, dat zij de naam des Heeren loven, want Zijn naam alleen is hoog verheven, Zijn majesteit is over de aarde en de hemel," Psalm 148:12, 13. Laten zij Hem prijzen en dienen in de kracht hunner jeugd, en laten zij hun kracht niet

verteren in de dienst van een bedrieglijke wereld. Hun kracht is een gave van God, en laten zij God niet beroven van de eer, die Hij daaruit wil trekken. Onthoudt deze waarschuwing: "Verblijd u, o jongeling in uw jeugd, en laat uw hart zich vermaken in de dagen uwer jongelingschap, en wandel in de wegen uws harten en in de aanschouwing uwer ogen; maar weet dat God om alle deze dingen u zal doen komen voor het gericht," Pred. 11:9.

3. Het is iets zeldzaams, te horen van iemand die onder het evangelie is opgegroeid, en zijn jeugd heeft doorgebracht zonder zich gereed te maken, dat zo iemand later genade ontvangt om zich nog voor te bereiden. Wij lezen integendeel: "Zijn beenderen zullen vol van zijn verborgen zonden zijn, van welke elkeen met hem op het stof neerliggen zal." Job 20:11. Het is een gewone zaak in een ijdele wereld, dat jonge mensen denken, dat zij de betrachtning van de godsdienst mogen uitstellen, tot zij eens getrouwd zullen zijn. Maar laat mij u waarschuwen, want het is een vreselijk oordeel, hetwelk wij kunnen waarnemen, dat zij die in hun jeugd onverschillig en zorgeloos leven onder het evangelie, zeer zelden bekeerd worden nadat zij getrouwd zijn, maar gewoonlijk wijken dezulken nog verder van Christus af. Wat wij zeggen is gegrond op Lukas 14:20, waar wij lezen: "En een ander zeide: Ik heb een vrouw getrouwd en daarom kan ik niet komen." Om dit te bevestigen, let maar eens op, hoevelen er zijn die in hun jeugd en ongetrouwd leven enige hoop gaven, en echter wanneer zij gebonden zijn door de zorgen voor een huisgezin, diep teleurstellen. Maar in geval genade na die tijd u nog achterhaalt, zo zult ge uzelf gevoelen als een vuurbrand uit het vuur gerukt, als gebroken en verbrijzeld, en uw ingang door de poort zal moeilijker zijn dan zij te voren had kunnen wezen.
4. Het is een bewijs van een lage gesteldheid, de roeping van het evangelie te verwaarlozen, totdat je je beste krachten verloren hebt. Hoe denk je dat God dat zal opnemen? Je wilt de droesem van je tijd voor God bewaren en de bloem en fleur van je dagen aan de ijdele wereld geven. Ik vraag je, om het onredelijke van zo'n gedrag goed te overdenken en te bedenken welk antwoord je dan waard bent als je God wilt gaan dienen, wanneer je de wereld niet meer kunt dienen.

2^e tegenwerping. Een andere verontschuldiging waarmee velen komen is: *Ik heb nu mijn handen vol met allerlei bezigheden; ik kan nu geen gelegenheid vinden mezelf gereed te maken. Zij zeggen: Als ik de zaken, waardoor ik nu zo gebonden ben, zal klaar hebben, wil ik mij inspannen om mij voor te bereiden voor de andere wereld.*

Ik antwoord:

1. Is uw bezigheid voor een andere wereld niet uw voornaamste werk? Indien het met uw aardse zaken niet goed gaat, zodat uw gehele bezit verdwijnt, dan houdt u niets over om uw verlies goed te maken. Maar indien u bereid bent om te sterven, laten dan uw tijdelijke zaken te niet gaan, het kan u niet ongelukkig maken. Hoe kunt u het dan redelijkerwijs nog langer uitstellen?
2. Zie wel toe, dat de bezigheid, die u heden van uw grote plicht afhoudt, morgen niet wordt gevolgd door bezigheden die u nog meer zullen verhinderen. De gewone ervaring is, dat iemand die zijn grote werk uitstelt tot een meer geschikte tijd, daartoe dan nog minder bekwaam zal zijn dan in de tijd toen hij het uitstelde. Hier is het geval van Felix een waarschuwing voor een ieder.
3. Uitstellen is op zijn best een zeer gevaarlijk waagstuk. De dood komt bij de mensen binnen, en hoe onwillig zij ook zijn om hun werk af te breken, zij worden gedwongen om mee te gaan. "Zijn geest gaat uit, hij keert wederom tot zijn aarde, te dienzelven dage vergaan zijn aanslagen," Psalm 146:4. Daarom, laten geen

aardse bezigheden, hoe verstrikt gij er ook in zit, u bewegen uw voorbereiding uit te stellen.

3^e tegenwerping. Weer anderen zeggen: *Het is vroeg genoeg ons te bereiden wanneer wij op ons sterfbed liggen.*

Ik antwoord:

1. Dat is een duidelijke verachting van God en van de andere wereld. Wat? Is de andere wereld zo'n lichte zaak, dat ge uw voorbereiding daartoe durft uitstellen, totdat u niet meer in staat bent de dingen van het tijdelijk leven na te jagen? Is het zo'n geringe zaak in uw ogen, de gunst van God te verkrijgen, en in te gaan in Zijn paleis? Er zal zeker een dag komen, waarop gij van gedachten veranderen zult.
2. Het is zeer wel mogelijk dat u geen sterfbed krijgt, maar dat u in één ogenblik onverwacht valt, uit deze wereld in de andere. De dood zendt niet altijd zijn boodschappers vooruit, om u voor zijn nadering te waarschuwen. Menigeen die gezond was, is door een ongeval plotseling opgeroepen naar de eeuwigheid. Zij die steeds uitstellen hebben reden om te vrezen, dat zij zullen worden opgeroepen in een ure, in welke zij het niet meenden. De Heere van de ontrouwe dienstknecht "zal komen ten dage op welke hij Hem niet verwacht, en ter ure die hij niet weet," Mattheüs 24:50.
3. Indien u een sterfbed krijgt, kan het zijn dat u vanwege uw ziekte onbekwaam zult zijn u gereed te maken. En indien u wel bekwaam zou zijn, kan het wezen dat u door angst en onrust genoeg te stellen hebt met de dood zelf, zodat u niet in staat bent uzelf dan nog te bereiden.
4. Een sterfbedbekering is zelden oprecht. In dit opzicht is van veel gewicht wat wij lezen van de Israëlieten in de woestijn: "Als Hij ze doodde, zo vroegen zij naar Hem, en keerden weder en zochten God vroeg, en gedachten dat God hun Rotssteen was, en God de Allerhoogste hun Verlosser. En zij vleiden Hem met hun mond, en logen Hem met hun tong," Psalm 78:34-36. De verschrikking van de dood kan aan een genadeloos hart geweldige indrukken geven van de andere wereld. Maar hoeveel oprechtheid daarin is, kan gezien worden aan hen die aan de poorten van de dood gelegen hebben, maar weer opstonden, en terug gingen tot hun vroegere zondige wegen.

III. Ten derde. *Ik zou er nog op wijzen, dat, indien u bereid bent, u ook bereid moet blijven. Dit is zowel uw belang als uw plicht.* Ik wil u daartoe enkele besturingen geven.

1. Blijf in de oefening van genade. "Laat uw lendenen omgord zijn, en de kaarsen brandende," Lukas 12:35. Sluimerende, hoewel wijze maagden, zijn niet bereid de Bruidegom te ontmoeten. Waak in het geloof en houd de liefde warm. Tracht om geestelijk te zijn in alle godsdienstige verrichtingen.
2. Hoed u voor inzinkingen, voor het terugvallen in de wereld waarvan u eens afscheid genomen hebt. Wacht u, dat u niet verdrinkt in haar vermaken, of verstrikt wordt in haar zorgvuldigheden, of jaagt naar haar voordelen, of dat u te gevoelig wordt voor tegenspoed en voorspoed in de wereld. "Maar dit zeg ik, broeders, dat de tijd voorts kort is; opdat ook die vrouwen hebben zouden zijn als niet hebbende, en die deze wereld gebruiken als niet misbruikende. Want de gedaante dezer wereld gaat voorbij," 1 Kor. 7:29 en 31.
3. Wees zorgvuldig in het bewaren van een reine consciëntie, gelijk Paulus. "Hierin oefen ik mijzelf, om altijd een onergerlijke consciëntie te hebben bij God en de mensen," Hand. 24:16. Hebt gij uw bruiloftskleed ontvangen? Houd hit onbevlekt

zoveel als in u is, en de vlekken die er dagelijks op komen, moet gij dagelijks laten afwassen.

4. Wees altijd bezig in het wenk waartoe u geroepen zijt in uw wedergeboorte, tot de eer van God en tot nut van anderen, zoveel als u gelegenheid krijgt. "Zalig is die dienstknecht, welke zijn Heere als Hij komt, zal vinden alzo doende," Lukas 12:43.
5. Leef in de verwachting van een betere wereld, en van uw overgang daarheen. "Ik zou alle de dagen mijns strijds hopen, totdat mijn verandering komen zou," Job 14:14: "Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop geëindigd, ik heb het geloof behouden; voorts is mij weggelegd, de kroon der rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de rechtvaardige Richter, in die dag geven zal, en niet alleen mij, maar ook allen die Zijn verschijning liefgehad hebben," 2 Tim. 4 :18. Zie uit naar de dag van uw overtocht, als naar uw verlossingsdag, uw huwelijksdag, de dag van uw thuiskomst, de dag die beter is dan uw geboortedag.

Na alles wat gezegd is over de andere wereld hebben wij twee dingen in gedachten te houden.

- ? Wij allen zullen ten laatste aankomen in die wereld, waarover wij zoveel gehoord hebben. Wij zullen daar zien wat wij er hier van gehoord hebben, hoe vreemd het ons nu nog mag toeschijnen. In de tijd waarin wij over dit onderwerp bezig geweest zijn, heeft de dood enkele van onze broeders en zusters opgeroepen, van de tijd in de eeuwigheid. Bedenk dat het blijken zal, dat dit geluid niet voor niets zo lang in onze oren geklonken heeft.
- ? Hoewel velen gemakkelijk over deze gewichtige zaken heenstappen; twijfel ik er niet aan, of wij allen zullen er aan herinnerd worden, wanneer wij in de andere wereld aankomen. Wanneer wij aangeland zullen zijn in het hogere of lagere gedeelte, zullen wij ons herinneren wat wij er in de tijd van gehoord hebben, en dan zullen wij tot dit besluit komen: "*Dat de helft ons niet is aangezegd.*" En over wat wij daar verder zullen ontmoeten: "*De dag zal het verklaren.*" Amen.